

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד ראש הממשלה

משרד

המשק ביתי מט' 7

משרד ראש הממשלה -

ארה"ב

12/1984 - 11/1984

המשק ביתי מט' 9

שם: לשכת ראש הממשלה שמעון פרס - אר

א - 8 / 4377

מזהה פיוז: 43.4/3 - 160
מזהה לוגי: 02-111-01-07-09
כתובת: 1734265 מס פריט: 10/08/2010

מחלקה

מס. תיק מקורי

מס. תיק

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': 434
מיכל מס': 4377 / 10
תאריך התעודה: 2/12/1984
שם הנמען: _____
שם מחבר התעודה: _____

סוג התעודות (סמן ✓ במקום המתאים):

- מכתב ☐
מברק או הודעת טלס ☒
תזכיר או מזכר ☐
דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון ☐
פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה ☐

הנמקה**:

תאריך: 31/8/2026

שם הכורך: מ/ח/ק

חתימה: _____

*הטופס ימלא בשני עותקים. העותק הימני יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה;
העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

**נא לרשום את ההנמקה רק בעותק הלבן.

לכרם סט: 17

(להתכתבות פנימית במשרדי הממשלה)

מזכר

אל:

הא"ה

התאריך

9/12/84

מאת:

אמנון

חיק מס'

הנדון:

צילוחי מרבי

1. בקשה לבעון - רכז מקשיב.

2. מחלוקה על איזה צד צוען אצל - ארצה דה

הארץ כי "הכחל במעט מאד"; "הצהיר כי

אז האדיר חוסין חלצה להביא את ציפיה לנע

את הקוסחה שלו; כי חוצה היעלואית

אמורה להיל מטריה חסולה יר"ם

מ"ה 13 - צד.

3. מבהיר: קמך קהסה בבעון אק ללו

יבא/עבול לסיי.

4. מחלוקה על תעלה הסאדייטס להכר חפול

באזאנו.

אמנון

(15)

ס ו ק ס
דף... 1... מחוץ... 3... דפים
סוג בשחוני סודי
דחיות מיידי
תאריך וז"ח דצמ' 10 1400
מס' חברת 123

לשמנכ"ל. מצפ"א. מא"ף.

אפריקה

משיחה עם נואל קוק Noel Koch סגן (בכיר) עוזר שר ההגנה לענייני אפריקה,
(ISA) ב-7.12.

כללי

1. פתח שהזירה האפריקנית נמצאת בשלב די נמוך של סדר העדיפויות האמריקני. (במחמ"ד הנושא מקבל טיפול "חס" יותר).
2. ארה"ב נמצאת בעמדת תצפית. רואה את האיזור בצורה חלח מימדית:
 - א. הארצות בעלות משטרים פרו-מערביים - קניה, זאיר, ליבריה, סומליה ועוד
 - ב. אלה הנתונות לחסות סובייטית - אתיופיה, אנגולה, וכן מוזמביק
 - ג. מדינות המגדירות עצמן כ"בלתי מזדהות" בדרגות שונות
3. הגורם המשפיע על התייחסות זו הוא יחסה של הגבעה לנושא סיוע החוץ לשם. העיר בחיוך שמאחר והסיוע לישראל ולמצרים "גוזל" 2/3 מסה"כ סיוע החוץ הרי שממילא הרבה לא נשאר. (מיהר להוסיף למציין זאת כעובדה ולא כהערה פוליטית שהרי גם ללא זאת גודל הסיוע לאפריקה לא היה משתנה בהרבה).

ישראל

4. העלה ביוזמתו שנושא חידוש יחסי ישראל-אפריקה משימה חשובה של אגפו והיה רוצה לסייע ככל שניתן. הוא אמנם שומע מפעם לפעם הצהרות אופטימיות המגיעות מישראל בכיוון זה, אך בניתוח שלו הוא מגיע למסקנה זהירה יותר. הערכתו היא שמכל המדינות המוזכרות - קניה נראית לו כפוטנציאלית לכך.
5. העלה שתי השגות. לדעתו ישראל צריכה:
 - א. להמנע מהצהרות פומביות בנידון ולא ל"דחוף" (pushy) יותר מדי
 - ב. וזה בעיקר, לחזור למתכונת של הסיוע המש"בי דוגמאת שנות ה-60 במידה רבה על חשבון הסיוע הצבאי. עד עתה לא נמצא תחליף לסיפור ההצלחה של ישראל בתחום החקלאות. הרעב במספר מדינות רק מוכיח כמה כיוון זה נכון.
6. להיטותם של מספר ניכר של שליטים אפריקאים להתחמש עד צוואר, לא רק שמעוות סדר העדיפויות שלהם, אלא שאף מטיל ספק ביכולתם לשפר את יכולתם הצבאית. הזכיר כדוגמא את זאיר (עד היום ארה"ב לא הצליחה להקים קשר יבשתי תקין ואמין בין קינשאסה

ס ו פ ס
דפ... 2... בתוך... 3... דפים
סוג בשחוני
דחיות
תאריך וז"ח
מס' מברק... 123

ללובומבאשי, רוב הציווד הצבאי "נעלם" בדרך) וליבריה.

8. למיקוד סביב העניין הצבאי יש, לדעתו, אספקט פוליטי שלילי. מספר מדינות משתמשות בישראל כמנוף על ארה"ב, קרי מעבירות מסר שבכוחה ללחוץ על וושינגטון כדי שתענה להם. יש אף כמה מנהיגים (מבוטו) שבאו כבר לפרוע את הצי'ק.
9. טוען שבמרכז הפעילות ביבשת חייב לעמוד הנושא הכלכלי. קתחום זה יכולים גורמים פוטנציאליים לסייע: ארה"ב - אין סיכוי שהקונגרס ישנה מדיניות ההקצבה שלו. בריה"מ - נאבקת בבעיות כלכליות בעצמה ובגוש המזא"רי. הדוגמא של אתיופיה ואנגולה אינן משמשות בידיה דווקא מליץ יו"ר. נותרה ישראל.

בריה"מ

10. קוק מציין שאפריקה היא היבשת היחידה (אולי) שאינה בתחום המירוץ הבינגושי להבדיל מאזורים גם כפסיפיק ואפילו אמרי"י.
11. אם הנחתו שהגורם שיקבע מבחינה פוליטית באפריקה הוא הגורם הכלכלי היא נכונה, הרי הזמן פועל לטובת המערב. להערכתו מאומרת כבר התפכחות קלה בכיוון זה.

אנגולה

12. כדוגמאה לנ"ל הביא את אנגולה בעלת פוטנציאל גבוה של משאבים שכולם גוייסו לרכישת נשק סובייטי.
13. במאבק הפנימי מסתמן מפנה לטובה בכוחו של יונתן סווימבי מנהיג האופוזיציה.
14. השקעות בריה"מ שם הן עצומות ולא נחנות להחזר בדרך כלשהי.

אתיופיה

15. להספקת המזון האמריקני במסגרת A.I.D אין כל משמעות פוליטית והיא כלל בתחום ההומניטרי. קוק משער גם שהדבר לא ישתנה בעתיד.
16. המשטר מוחק מסקי המזון סימני זיהוי כלשהם ומעבירים במטוסי א.נ. - 12. לארה"ב (או לכל גורם אחר כולל או"ם) אין שליטה על צורת החלוקה ולמי הוא מופנה. התוצאה, העיר, במלירות בשעת צרה אלנם פונים לארה"ב אך האתיופי בכפרים משוכנע שהמזון בא מידי ה"טווארישים".
17. במקומות מסויימים בשיחה נתן להבין שארה"ב מזדה על כך שבריה"מ ולא היא במיסה החולה הזו.

סווג בסחונ'.....

.....דחיפות

תאריך וז"ח.....

... 123 ... מברק

18. ארץ-מזרית אמנם לא ברמה של קודמו אך אין לזלזל בו.

19. מודאג משתי התרחשויות פנימיות: א. הדחת ג'ונג'ו ומקורביו, בהכירו את האיש

אינו מניח שמסוגל לשבת בשקט לאורך זמן. ב. ההתנכלויות לשבט הקיקיו והדחת אנשיו מעמדות וממשרות צבאיות? לאמריקאים היתה שיחה עם ארפ-מוי בנידון אך הלה טוען ששולט

20. רשמו בחיוב המגעים בין קניה לסומליה לפתרון בעיות הגבול. זימד ברה הבטיח

לאמריקאים שאין לו חביעות טריטוריאליות מקניה. הבטיח לפרסם הודעה על כך. — טרם עשה כך. —

21. הביא שתי דוגמאות של גישות מנוגדות:

22. אחת מנקודות האור בי בשת. דייר הסטינגס בנדא (עדיין במלוא חושיו) עצר את תהליך

האורבניזציה הפוקד את היבשת, שיצר תמריצים כלכליים לתושבים להאחז בחוותיהם ולגדל

מצרכי מזון בסיסיים. בה בשעה שהרבה מדינות פנו ל"כלכלת יצוא האותנית" (גידול תות

שדה) אך אין להם כדי לספק את התצרוכת הפנימית. התוצאה - למרות ששכנינו מתנכרים לו.

(בשל יחסיו עם דרא"ם) אין הם מהססים לקבל משלוחי מזון ממלאווי.

23. הביאה כדוגמא לכך שהיא המדינה היחידה בעלת פוטנציאל של מים אבל גם הענייה ביותר.

24. בסוף השיחה הציע קוק להקים "פגישות עבודה" תקופתיות בנושא אפריקה בין 3 גורמים:

משה"ח הישראלי. מחמ"ד והפנטגון לחילופי מידע, הערכת מצב וכד'. אמרתי שאעביר זאת

הרצה

25 סוק (יהודי) אמנם בעל גישה נוקשה במקצת אבל אוהד ומוכן לסייע לנו.

26 ממה ששמעתי דלתו של ווינברגר פתוחה בפניו.

27. אלא תהי' השוואה להצטרף

אלי אבידן

./c.k

מה זה? מה זה? מה זה? מה זה? מה זה? מה זה? מה זה? מה זה? מה זה? מה זה?

গুরুদেবের নমস্কার

54

מגירות ישראל - וועינגסטון

אלו

המשרד

ס נ ב
ד...נ...ב...ד...
סווג בטחוני...גלוי...
רגיל
דחיסות...
מאריך וזיית 10.1400 Dec 84
...121...משרד

מצפ"א. ממנכ"ל.

STATE DEPARTMENT BRIEFING - DECEMBER 10, 1984

Q:Any comment on the Shultz-Shamir meeting last night?

A:They discussed Israel's economic situation and there was a general discussion of events and developments in the region.

Q:Did Israel make more requests for aid?

A:No comment.

Q:Was the subject of Lebanon brought up?

A:There was a general discussion of the Lebanese situation.

Q:What is Israel's reaction to Mubarak's recent statements?

A:No comment. Secretary Shultz thinks the Israelis can speak for themselves.

Murphy was in Israel over the weekend and today he is in Lebanon.

מוריס

היה זהה שהם לא ממש
מזכיר

official text

DATE: 12/10/84

REAGAN CALLS RIGHTS VIOLATIONS AFFRONT TO HUMANITY

(Text: Reagan human rights proclamation) (870)

Washington -- President Reagan says that Americans "strongly object to and seek to end such affronts to the human conscience as the incarceration in the Soviet Union of men and women who try to speak out freely or who seek to exercise the basic right to emigrate."

Reagan said that Americans also object to violations of human rights that occur in Eastern Europe, South Africa, Iran, Chile, Paraguay, Nicaragua, Cuba, Vietnam, Afghanistan and Kampuchea.

In a proclamation of December 10 as Human Rights Day and the start of Human Rights Week and of December 15 as Bill of Rights Day, Reagan said that "it is the denial of human rights, not their advocacy, that is a source of world tension."

Following is the text of the president's proclamation' (begin text)

On December 15, 1791, our Founding Fathers celebrated the ratification of the first ten amendments to the Constitution of the United States -- a Bill of Rights that has helped guarantee the freedoms that all Americans cherish.

For the first time in the history of nations, our Founding Fathers established a written Constitution with enumerated rights based on the principle that the rights to life and liberty come not from the prerogative of government, but inhere in each person as a fundamental human heritage. Americans believe that all persons are equal in their possession of these unalienable rights and are entitled to respect because of the immense dignity and value of each human being. With these great principles in mind, the Founding Fathers designed a system of government limited in its powers, based upon just laws, and resting upon the consent of the governed.

When Americans first proclaimed this noble experiment in self-government and human liberty, it seemed to some to be a utopian, unrealistic ideal. Today, virtually every nation in the world has adopted a written constitution expressing in varying degrees fundamental human rights. One hundred and fifty-seven years after the ratification of our Bill of Rights, on December 10, 1948, the United Nations adopted the Universal Declaration of Human Rights affirming an international consensus on behalf of the human rights and individual liberties that we value so highly.

Thirty-six years after the adoption of the Universal Declaration of Human Rights, however, it is clear that this consensus is often recognized more on paper than in practice. Throughout the world, many governments nominally adhere to the Universal Declaration of Human Rights while suppressing free elections, independent trade unions, due process of law, and freedom of religion and of the press.

The United States recognizes a special responsibility to advance the claims of the oppressed to reaffirm the rights to life and liberty as fundamental rights upon which all others are based, and to safeguard the rights to freedom of thought, conscience, and religion. As we are free, we must speak up for those who are not.

As Americans, we strongly object to and seek to end such affronts to the human conscience as the incarceration in the Soviet Union of men and women who try to speak out freely or who seek to exercise the

United States Information Service
Tel Aviv, 71 Hayarkon Street, 63903 Tel. 654338 ext. 204
Jerusalem, 19 Keren Hayesod Street, 94188 Tel. 222376

basic right to emigrate; the harsh treatment accorded one of the great humanitarians of our time, Andrei Sakharov; the denial of basic human rights and self-determination in Eastern Europe and the Baltic states; the failure of the Polish authorities to establish an effective dialogue with the free trade union movement in that country; the manifest injustices of the apartheid system of racial discrimination in South Africa; the persecution of the Baha'i religious minority in Iran; the lack of progress toward democratic government in Chile and Paraguay; the campaign against the Roman Catholic Church in Nicaragua; the suppression of freedom in Cuba and Vietnam; the brutal war waged by Soviet troops against the people of Afghanistan; and the continuing Vietnamese occupation of Kampuchea.

The American people recognize that it is the denial of human rights, not their advocacy, that is a source of world tension. We recall the sacrifices that generations of Americans have made to preserve and protect liberty around the world. In this century alone, tens of thousands of Americans have laid down their lives on distant battlefields to uphold the cause of human rights. We honor and cherish them all. Today, it is with an abiding sense of gratitude and reverence that we remember the great gift of freedom that they bequeathed to us.

As we give special thought to the blessings that we enjoy as a free people, let us not forget the victims of human rights abuses around the world.

Now, therefore, I, Ronald Reagan, President of the United States of America, do hereby proclaim December 10, 1984, as Human Rights Day and December 15, 1984, as Bill of Rights Day, and call on all Americans to observe the week beginning December 10, 1984, as Human Rights Week.

In witness whereof, I have hereunto set my hand this tenth day of December, in the year of our Lord nineteen hundred and eighty-four, and of the Independence of the United States of America the two hundred and ninth.

(Signed) Ronald Reagan

(end text)

official text

DATE: 12/10/84

REAGAN CITES LATIN AMERICA FOR SELF-DETERMINATION DESIRE (2,350)
(Transcript: Reagan Human Rights Day ceremony remarks)

Washington -- President Reagan says the "desire for self-determination" today is "nowhere stronger than close to our own borders in the lands of Latin America."

In remarks at the White House December 10 during ceremonies commemorating International Human Rights Day, the president said that "in contrast to only a few years ago, today, more than 90 percent of the people in Latin America and the Caribbean live in nations either democratically governed or moving in that direction."

"All who cherish human rights and individual freedom salute the people of the Americas for their great achievements," Reagan said.

He also pointed out in his remarks that human rights violations have occurred and are continuing to occur in many nations throughout the world, including the Soviet Union, Eastern Europe, South Africa, Cambodia, Afghanistan and Nicaragua.

Following is the transcript of the president's remarks:

(begin transcript)

This ceremony marks more than another event on the White House calendar or another worthy cause for the national agenda. For in observing Human Rights Day, we rededicate ourselves to the cause of human dignity and freedom, a cause that goes to the heart of our national character and defines our national purpose.

So today, we dare to affirm again the commitment of the American people of the inalienable rights of all human beings. In reaffirming our moral -- the moral beliefs that began our nation, we strive to make the United States what we pray to God it will always be -- a beacon of hope to all the persecuted and oppressed of the world. And we resolve that, as a people, we'll never rest until the blessing of liberty and self-government are extended to all the nations of the earth.

Two years ago in London, when I called for a crusade for freedom and human rights. I noted that these ideals embodied in the rule of law, under God, and in the institutions of democratic self-government were on the march. Because these ideals represent the oldest and noblest aspirations of the human spirit, I said then that this power is irresistible when compared to totalitarian ideologies that seek to roll back mankind's march to freedom.

Today, I want to take special note of evidence that this desire for self-determination, this recognition by the state, of the inalienable rights of men and women everywhere is nowhere stronger than close to our own borders in the lands of Latin America. In contrast to only a few years ago, today, more than 90 percent of the people in Latin America and the Caribbean live in nations either democratically governed or moving in that direction.

While we're still doing all that we can to promote democratic change in nations such as Paraguay and Chile, we must not forget that over the last five years, in Argentina, Bolivia, Ecuador, El Salvador, Honduras, Panama, Peru, and most recently, in Uruguay, military juntas have been replaced by elected civilian governments. And just last Monday, democratic values triumphed again as the people of Grenada freely elected a new civilian prime minister.

United States Information Service
Tel Aviv, 71 Hayarkon Street, 63903 Tel. 654338 ext. 204
Jerusalem, 19 Keren Hayesod Street, 94188 Tel. 222376

USIS

Today, all who cherish human rights and individual freedom salute the people of the Americas for their great achievements. And we pledge to our neighbors the continued support and assistance of the United States as they transform our entire hemisphere into a haven for democracy, peace and human rights.

In other nations farther from our shores, we've also seen progress toward reducing the repression of human rights and some strengthening of democratic institutions. In some of these nations which have authoritarian governments, but friendly ties to the United States and the community of democratic nations, quiet diplomacy has brought about humane and democratic change.

But we know there are occasions when quiet diplomacy is not enough -- when we must remind the leaders of nations who are friendly to the United States, that such friendship also carries responsibilities for them, and for us. And that's why the United States calls for all governments to advance the democratic process and work toward a system of government based on the consent of the governed.

From our beginning, regard for human rights and the steady expansion of human freedom have defined the American experience. And they remain today, the real, moral core of our foreign policy. The United States has said, on many occasions, that we view racism with repugnance. We feel a moral responsibility to speak out on this matter, to emphasize our concerns and our grief over the human and spiritual cost of apartheid in South Africa.

To call upon the government of South Africa, to reach out to its black majority by ending the forced removal of blacks from their communities and the detention, without trial and lengthy imprisonment, of black leaders.

Such action can comfort only those whose vision of South Africa's future is one of polarization, violence, and the final extinction of any hope for peaceful democratic government. At the same time, we note with satisfaction that the South African government has released eleven black leaders, including the top leaders of two of that country's most important labor unions.

Because we care deeply about the people of South Africa, and the future of that nation, we ask that the constructive changes of recent years be broadened to address the aspirations of all South Africans. Peaceful change in South Africa, and throughout southern Africa, can come only when blacks and whites find a durable basis to live together.

When they establish an effective dialogue, a dialogue sustained by adherence to democratic values, and a belief in governments based on the consent of the governed. We urge both the government and the people of South Africa to move toward a more just society.

We pledge here today that if South Africans address the imperatives of constructive change, they will have the unswerving support of our government and people in this effort.

A few years ago, when I spoke of totalitarian ideologies as the greatest threat to personal freedom in the world today and the most persistent source of human suffering in our century, I also pointed out that the United States, too, has faced evils like racism, anti-Semitism, and other forms of intolerance and disregard for human freedom.

So, while we work to see human rights extended throughout the world, this observance of Human Rights Day reminds us of our responsibility to assure against injustice and intolerance in our own

land as well. And today, I call on the American people to reaffirm, in our daily lives and in the workings of our private and governmental institutions, a commitment to brotherhood and equal justice under the law.

But we do a serious disservice to the cause of human rights if we forget that, however mistaken and wrong, however stumbling the actions of democracies in seeking to achieve the ideals of freedom and brotherhood, our philosophy of government permits us to acknowledge, debate, and then correct mistakes, injustices, and violations of human rights. Let us always remember the critical moral distinction of our time -- the clear difference between a philosophy of government that acknowledges wrong-doing and injustice and one that refuses to admit to such injustices, and even justifies its own assaults on individual liberty in the name of a Chimeric utopian vision. Such brutal

affronts to the human conscience as the systematic suppression of individual liberty in the Soviet Union, and the denial of religious expression by Christians, Jews, and Muslims in that country, are tragic examples.

Today, for example, the largest remaining Jewish community in Europe, Soviet Jewry, is again being exposed to a systematic anti-Semitic campaign. Ominously, teachers of the Hebrew language have been arrested and their efforts to preserve their culture and religion treated as a crime.

Soviet authorities are continuing to threaten many "refuseniks" with confinement in psychiatric hospitals, expulsion from their jobs, and internal exile. Yet thousands of Soviet Jews have applied for permission to emigrate. We have, and shall continue to insist, that those who wish to leave must be allowed to do so.

Our heart also goes out today to an individual who has worked so hard for human rights progress in the Soviet Union and suffered so much for his efforts -- the Nobel Prize Laureate, Dr. Andrei Sakharov.

Nothing more clearly illustrates the absence of what our Founding Fathers called a "decent respect to the opinions of mankind" than the cruel treatment of this great humanitarian.

The Soviet Union, itself, would do much to regain respect within the international community if it would allow academician Sakharov and his wife, Yelena Bonner, to live the rest of their lives in dignity in a place of their own choosing. We're pleased to have the Sakharov's son-in-law here with us today.

The Sakharovs are the best-known victims of human rights violations in the Soviet Union. But thousands of other Soviet citizens, such as Uri Orlov, or Anatoly Shcharansky -- whose wife, Avital, is here with us today -- suffer in Soviet prisons and labor camps for the sole crimes of expressing a personal opinion, seeking to emigrate, or openly expressing their love of God.

We Americans recognize a special responsibility to speak for the oppressed, wherever they may be. We think here of special cases like the persecution of the Baha'i religious minority in Iran. But we also acknowledge a special obligation to speak for those who suffer the repression of totalitarian regimes, regimes that refuse to acknowledge and correct injustice and that justify absolute state power, even as they seek to extend their cruel rule to other lands.

So, we call today, for all free peoples of the world to unite in resisting and bringing to an end such intolerable practices as the suppression of free trade unionism, the campaign against the church and against political freedom in Nicaragua, the continuing Vietnamese

occupation of Cambodia, and the barbaric war waged by Soviet troops in Afghanistan -- a war which began five years ago this month with the Soviet invasion of that once non-aligned country.

As but one of the tragic consequences of Soviet actions in Afghanistan, more than one-third of the people of that country have fled from their homes and sought refuge in internal or external exile.

Finally, we welcome the recent steps taken by the Polish government. But we urge that they are followed by lasting efforts for genuine, national reconciliation through effective dialogue with the Polish people.

So today, we, the people of the United States, in conjunction with other freedom loving people everywhere in the world, rededicate ourselves to the cause of human rights. To the cause of democratic self-rule and human freedom.

We reassert our belief that some day, the repression of the human spirit and the special tragedy of totalitarian rule, will be only a distant chapter in the human past. In doing so, we're deeply aware of our nation's long struggle toward achieving these goals, and our own heritage of seeking to promote these ideals throughout the world.

Thomas Jefferson told us, "the mass of mankind has not been born with saddles on their backs." And the poet, Archibald Macleish once said: "Some say the hope for 'the liberation of humanity, the freedom of man and mind, is nothing but a dream. They are right. It is. It is the American dream.'"

Another great American literary figure, F. Scott Fitzgerald, suggested that America is "a willingness of the heart." We've recently read a great deal about the young people of this nation about whom some say, this willingness of the heart no longer exists.

Well, my own experiences with this generation suggest that the traditional idealism of the young, their hope to accomplish great things, their willingness to serve the cause of humanity, is not only intact, but stronger than ever.

And like every generation before it, this generation hungers for a cause, for a mission that will take it outside itself and let it help lift humanity beyond the material, and the immediate, to new heights of human and spiritual progress.

So, today, let us challenge the young Americans to make our nation an even better example of what she was always meant to be -- champion of the oppressed, defender of all who reach for freedom, and to the right of self-determination. Let us challenge young Americans, excited by technological and material progress, to insure that this progress enriches political freedom and human dignity as well. Here's a challenge that's worthy of our youth, of their vision, their energy, and their vigor. Let our younger generation lead young people throughout the world to join the democratic nations in promoting human rights and self-government and the cause of human freedom.

The other night at the Kennedy Center, they had a choir, a United Nations choir of 90 young people, children, in the costumes of their native countries from all over the world. And looking at them down there, singing together, I couldn't help but think, good Lord, if we turn it all over to them, they'd get along just fine together. And maybe the world should follow their lead.

There is in the Book of Genesis a story of great loss. It's a story of man alienated from his fellow man and turning to persecution and hatred for others. Well, I believe that history is slowly working itself back to the restoration of brotherhood and mutual respect among

all the peoples of the earth.

So, today, we rededicate ourselves to this vision and mission. We do so mindful that human might and will alone cannot achieve this goal; aware that our ultimate success will be determined by our faith in the power of prayer, in the promises of Him who made us and even now guides us in our quest for human dignity and freedom.

Today is now, for the week beginning today, it is now recognized officially as Human Rights Week. And the 15th will be Human Rights Day.

(end transcript)

official text

DECEMBER 11, 1984

(TEXT) SHULTZ ADDRESS AT YESHIVA UNIVERSITY DECEMBER 9
'THE ETHICS OF POWER

FOLLOWING IS THE PREPARED-FOR-DELIVERY TEXT OF A SPEECH BY SECRETARY OF STATE SHULTZ AT YESHIVA UNIVERSITY IN NEW YORK CITY DECEMBER 9, ENTITLED "THE ETHICS OF POWER":

(BEGIN TEXT)

TONIGHT'S HANUKKAH DINNER COMMEMORATES THE MIRACLE OF 2100 YEARS AGO. THE FLAME HAS BEEN A SYMBOL FOR THE JEWISH PEOPLE THROUGHOUT HISTORY. DESPITE CENTURIES OF PERSECUTION, THE SPIRIT AND THE PURPOSE OF THE JEWISH PEOPLE HAVE BURNED BRIGHTLY THROUGH THE DARKEST TIMES; TODAY THEY ARE MOST VITAL AND VIBRANT THAN EVER. THIS IS A MIRACLE TOO. BUT IT DERIVES IN NO SMALL PART FROM YOUR PEOPLE'S FAITH AND DEDICATION TO YOUR VOCATION AS PEOPLE OF THE WORD AND PEOPLE OF THE BOOK. YOUR COURAGE AND MORAL COMMITMENT ARE AN INSPIRATION AND EXAMPLE TO ALL OF US WHO VALUE OUR GREAT COMMON HERITAGE OF FREEDOM AND JUSTICE.

TODAY, AS WE MEET, A TERRIBLE TRAGEDY IS TAKING PLACE ON THE OTHER SIDE OF THE GLOBE. THE ATROCITY OF THE TERRORIST HIJACKING IN TEHRAN CONTINUES--A BRUTAL CHALLENGE TO THE INTERNATIONAL COMMUNITY AS WELL AS TO THE MOST ELEMENTARY STANDARDS OF JUSTICE AND HUMANITY. ONE WAY OR ANOTHER, THE LAW-ABIDING NATIONS OF THE WORLD WILL PUT AN END TO TERRORISM AND TO THIS BARBARISM THAT THREATENS THE VERY FOUNDATIONS OF CIVILIZED LIFE.

UNTIL THAT DAY COMES, WE WILL ALL HAVE TO WRESTLE WITH THE DILEMMAS THAT CONFRONT MORAL PEOPLE IN AN IMPERFECT WORLD. AS A NATION, WE ONCE AGAIN FACE THE MORAL COMPLEXITY OF HOW WE ARE TO DEFEND OURSELVES AND ACHIEVE WORTHY ENDS IN A WORLD WHERE EVIL FINDS SAFE HAVEN AND DANGERS ABOUND.

TODAY'S EVENTS MAKE THIS TOPIC ESPECIALLY RELEVANT, BUT IN FACT IT IS AN OLD ISSUE. AS YOU KNOW SO WELL, PHILOSOPHERS AND SAGES HAVE GRAPPLED WITH IT FOR CENTURIES, ENGAGING THE GREAT QUESTIONS OF HUMAN EXISTENCE: WHAT IS THE RELATIONSHIP BETWEEN THE INDIVIDUAL AND HIS OR HER GOD, BETWEEN THE INDIVIDUAL AND HIS OR HER COMMUNITY, AND BETWEEN ONE'S COMMUNITY AND THE REST OF THE WORLD? HOW DO WE MAKE THE DIFFICULT MORAL CHOICES THAT INEVITABLY CONFRONT US AS WE SEEK TO ENSURE BOTH JUSTICE AND SURVIVAL? THE BIBLE AND THE COMMENTARIES OF THE TALMUD PROVIDE MANY ANSWERS; THEY ALSO LEAVE MANY QUESTIONS UNANSWERED, WHICH ACCURATELY REFLECTS THE PREDICAMENT OF HUMANKIND.

AS AMERICANS, WE ALL DRAW FROM OUR JUDAEO-CHRISTIAN HERITAGE THE CONVICTION THAT OUR ACTIONS SHOULD HAVE A MORAL BASIS. FOR THE TRUE SOURCE OF AMERICA'S STRENGTH AS A NATION HAS BEEN NEITHER OUR VAST NATURAL RESOURCES NOR OUR MILITARY PROWESS. IT IS, AND HAS ALWAYS BEEN, OUR PASSIONATE COMMITMENT TO OUR IDEALS.

UNLIKE MOST OTHER PEOPLES, AMERICANS ARE UNITED NEITHER BY A COMMON ETHNIC AND CULTURAL ORIGIN NOR BY A COMMON SET OF RELIGIOUS BELIEFS. BUT WE ARE UNITED BY A SHARED COMMITMENT TO SOME FUNDAMENTAL PRINCIPLES: TOLERANCE, DEMOCRACY.

United States Information Service
Tel Aviv, 71 Hayarkon Street, 63903 Tel. 654338 ext. 204
Jerusalem, 19 Keren Hayesod Street, 94188 Tel. 222376

USIS

EQUALITY UNDER THE LAW, AND, ABOVE ALL, FREEDOM. WE HAVE OVERCOME GREAT CHALLENGES IN OUR HISTORY LARGELY BECAUSE WE HAVE HELD TRUE TO THESE PRINCIPLES.

THE IDEALS THAT WE CHERISH HERE AT HOME ALSO GUIDE US IN OUR POLICIES ABROAD. BEING A MORAL PEOPLE, WE SEEK TO DEVOTE OUR STRENGTH TO THE CAUSE OF INTERNATIONAL PEACE AND JUSTICE. BEING A POWERFUL NATION, WE CONFRONT INEVITABLE COMPLEX CHOICES IN HOW WE GO ABOUT IT. WITH STRENGTH COMES MORAL ACCOUNTABILITY.

HERE, TOO, THE INTELLECTUAL CONTRIBUTION OF THE JEWISH

TRADITION HAS PROVIDED A GREAT RESOURCE.

THE TALMUD ADDRESSES A FUNDAMENTAL ISSUE THAT THIS NATION HAS WRESTLED WITH EVER SINCE WE BECAME A GREAT POWER WITH INTERNATIONAL RESPONSIBILITIES: HOW TO JUDGE WHEN THE USE OF OUR POWER IS RIGHT AND WHEN IT IS WRONG. THE TALMUD UPHOLDS THE UNIVERSAL LAW OF SELF-DEFENSE, SAYING, "IF ONE COMES TO KILL YOU, MAKE HASTE AND KILL HIM FIRST." CLEARLY, AS LONG AS THREATS EXIST, LAW-ABIDING NATIONS HAVE THE RIGHT AND INDEED THE DUTY TO PROTECT THEMSELVES.

THE TALMUD TREATS THE MORE COMPLICATED ISSUE AS WELL: HOW AND WHEN TO USE POWER TO DEFEND ONE'S NATION BEFORE THE THREAT HAS APPEARED AT THE DOORSTEP. HERE THE TALMUD OFFERS NO DEFINITIVE ANSWER. BUT IT IS PRECISELY THIS DEILEMMA THAT WE MOST OFTEN CONFRONT AND MUST SEEK TO RESOLVE.

FOR THE WORLD'S LEADING DEMOCRACY, THE TASK IS NOT ONLY IMMEDIATE SELF-PRESERVATION BUT OUR RESPONSIBILITY AS A PROTECTOR OF INTERNATIONAL PEACE, ON WHOM MANY OTHER COUNTRIES RELY FOR THEIR SECURITY.

AMERICANS HAVE ALWAYS DEEPLY BELIEVED IN A WORLD IN WHICH DISPUTES WERE SETTLED PEACEFULLY--A WORLD OF LAW, INTERNATIONAL HARMONY, AND HUMAN RIGHTS. BUT WE HAVE LEARNED THROUGH HARD EXPERIENCE THAT SUCH A WORLD CANNOT BE CREATED BY GOOD WILL AND IDEALISM ALONE. WE HAVE LEARNED THAT TO MAINTAIN PEACE WE HAD TO BE STRONG, AND MORE THAN THAT, WE HAD TO BE WILLING TO USE OUR STRENGTH. WE WOULD NOT SEEK CONFRONTATION, BUT WE LEARNED THE LESS OF THE 1930'S--THAT APPEASEMENT OF AN AGGRESSOR ONLY INVITES AGGRESSION AND INCREASES THE DANGER OF WAR. OUR DETERMINATION TO BE STRONG HAS ALWAYS BEEN ACCOMPANIED BY AN ACTIVE AND CREATIVE DIPLOMACY AND A WILLINGNESS TO SOLVE PROBLEMS PEACEFULLY.

AMERICANS, BEING A MORAL PEOPLE WANT OUR FOREIGN POLICY TO REFLECT THE VALUES WE ESPUSE AS A NATION. BUT, BEING A PRACTICAL PEOPLE, WE ALSO WANT OUR FOREIGN POLICY TO BE EFFECTIVE. AND, THEREFORE, WE ARE CONSTANTLY ASKING OURSELVES HOW TO RECONCILE OUR MORALITY AND OUR PRACTICAL SENSE, HOW TO RELATE OUR STRENGTH TO OUR PURPOSES--IN A WORD, HOW TO RELATE POWER AND DIPLOMACY.

HOW DO WE PRESERVE PEACE IN A WORLD OF NATIONS WHERE THE USE OF MILITARY POWER IS AN ALL-TOO-COMMON FEATURE OF LIFE? CLEARLY, NATIONS MUST BE ABLE TO PROTECT THEMSELVES WHEN FACED WITH OBVIOUS THREAT. BUT WHAT ABOUT THOSE GRAY AREAS THAT LIE SOMEWHERE BETWEEN ALL-OUT WAR AND BLISSFUL HARMONY? HOW DO WE PROTECT THE PEACE WITHOUT BEING WILLING TO RESORT TO THE ULTIMATE SANCTION OF MILITARY POWER AGAINST THOSE WHO SEEK TO DESTROY THE PEACE?

AMERICANS HAVE SOMETIMES TENDED TO THINK THAT POWER AND DIPLOMACY ARE TWO DISTINCT ALTERNATIVES. THIS REFLECTS A FUNDAMENTAL MISUNDERSTANDING. THE TRUTH IS, POWER AND DIPLOMACY MUST ALWAYS GO TOGETHER, OR WE WILL ACCOMPLISH VERY LITTLE IN THIS WORLD. POWER MUST ALWAYS BE GUIDED BY PURPOSE. AT THE SAME TIME, THE HARD REALITY IS THAT DIPLOMACY NOT BACKED BY STRENGTH WILL ALWAYS BE INEFFECTUAL AT BEST, DANGEROUS AT WORST.

AS WE LOOK AROUND THE WORLD, WE CAN EASILY SEE HOW IMPORTANT IT IS THAT POWER AND DIPLOMACY GO HAND IN HAND IN OUR FOREIGN POLICIES.

IN THE MIDDLE EAST, FOR INSTANCE, THE UNITED STATES IS

-3-

DEEPLY AND PERMANENTLY COMMITTED TO PEACE. OUR GOAL HAS BEEN TO ENCOURAGE NEGOTIATION OF A PEACEFUL SETTLEMENT OF THE ARAB-ISRAELI CONFLICT. AT THE SAME TIME WE HAVE ONCLAD COMMITMENT TO THE SECURITY OF ISRAEL. WE BELIEVE THAT ISRAEL MUST BE STRONG IF A LASTING PEACE IN THE REGION IS TO BE ACHIEVED. THE ISRAELI PEOPLE MUST BE SURE OF THEIR OWN SECURITY. THEY MUST BE SURE THAT THEIR VERY SURVIVAL CAN NEVER BE IN DANGER, AS HAS HAPPENED ALL TOO OFTEN IN THE HISTORY OF THE JEWISH PEOPLE. AND EVERYONE IN THE REGION MUST REALIZE THAT VIOLENCE, AGGRESSION, AND EXTREMISM CANNOT SUCCEED, THAT NEGOTIATIONS ARE THE ONLY ROUTE TO PEACE.

IN CENTRAL AMERICA, AGGRESSION SUPPORTED BY NICARAGUA, CUBA, AND THE SOVIET UNION THREATENS THE PEACE AND MOCKS THE YEARNING OF THE PEOPLE FOR FREEDOM AND DEMOCRACY. ONLY A STEADY APPLICATION OF OUR DIPLOMATIC AND MILITARY STRENGTH OFFERS REAL HOPE FOR PEACE IN CENTRAL AMERICA AND SECURITY FOR THE HEMISPHERE. WE HAVE SOUGHT A DIALOGUE WITH THE NICARAGUAN LEADERSHIP. WE HAVE GIVEN FULL SUPPORT TO THE CONTADORA PEACE EFFORTS. WE HAVE PROVIDED POLITICAL AND ECONOMIC SUPPORT TO THOSE IN THE REGION WHO ARE WORKING FOR PEACE AND FREEDOM. BUT WE HAVE ALSO PROVIDED DEFENSE ASSISTANCE TO THE REGION TO HELP ESTABLISH A SHIELD BEHIND WHICH EFFECTIVE DIPLOMACY CAN GO FORWARD.

IT IS AS IN OUR RELATIONS WITH THE SOVIET UNION. AND ON THE ISSUE OF ARMS CONTROL, THAT DIPLOMACY ALONE WILL NOT SUCCEED. WE HAVE ACTIVELY SOUGHT NEGOTIATION WITH THE SOVIET UNION TO REDUCE THE NUCLEAR ARSENALS OF BOTH SIDES. BUT WE HAVE ALSO CONTINUED TO MODERNIZE OUR OWN FORCES TO ENSURE OUR SECURITY AND THAT OF OUR FRIENDS AND ALLIES. NO ARMS CONTROL NEGOTIATION CAN SUCCEED IN CONDITIONS OF INEQUALITY. ONLY IF THE SOVIET LEADERS SEE THE WEST AS DETERMINED TO MODERNIZE ITS OWN FORCES WILL THEY SEE AN INCENTIVE FOR AGREEMENTS SETTING EQUAL, VERIFIABLE, AND LOWER LEVELS OF ARMAMENT.

THE NEED TO COMBINE STRENGTH AND DIPLOMACY IN OUR FOREIGN POLICES IS ONLY ONE PART OF THE ANSWER. THERE ARE AGONIZING DILEMMAS INHERENT IN ANY DECISION TO USE OUR POWER. BUT WE DO NOT HAVE TO LOOK HARD TO FIND EXAMPLES WHERE THE USE OF POWER HAS BEEN BOTH MORAL AND NECESSARY.

A WEEK AGO, AN ELECTION WAS HELD ON THE ISLAND OF GRENADA, THE FIRST FREE ELECTION HELD IN THAT COUNTRY SINCE 1976. IF WE HAD NOT SHOWN THE WILL TO USE OUR STRENGTH TO LIBERATE GRENADA, ITS PEOPLE WOULD YET BE UNDER THE TYRANT'S BOOT, AND FREEDOM WOULD BE MERELY A DREAM.

GRENADA IS A TINY COUNTRY, ALTHOUGH THERE WERE SOME TOUGH ACTIONS, AS MILITARY CAMPAIGNS GO. IT WAS QUICKLY DONE. BUT THE MORAL ISSUE IT POSED WAS OF ENORMOUS IMPORTANCE FOR THE UNITED STATES.

WHAT WE DID WAS LIBERATE A COUNTRY, TURN IT BACK TO ITS OWN PEOPLE, AND WITHDRAW OUR FORCES. WE LEFT--EVEN THOUGH GRENADANS BIGGED US TO STAY. THE AMERICAN PEOPLE UNDERSTOOD IMMEDIATELY THAT WE HAD DONE SOMETHING GOOD AND DECENT IN GRENADA--SOMETHING WE COULD BE PROUD OF--EVEN IF A FEW AMERICANS WERE SO MISTRUSTFUL OF THEIR OWN SOCIETY THAT THEY FEARED ANY USE OF AMERICAN POWER. I, FOR ONE, AM THANKFUL THAT THE PRESIDENT HAD THE COURAGE TO DO IT. YES, GRENADA WAS A TINY ISLAND AND RELATIVELY EASY TO SAVE. BUT WHAT WOULD IT MEAN FOR THIS COUNTRY--OR FOR OUR SECURITY COMMITMENTS TO OTHER COUNTRIES--IF WE WERE AFRAID TO DO EVEN THAT?

WE HAVE TO ACCEPT THE FACT THAT OFTEN THE MORAL CHOICES WILL BE MUCH LESS CLEARLY DEFINED THAN THEY WERE IN GRENADA. OUR MORALITY, HOWEVER, MUST NOT PARALYZE US. OUR MORALITY MUST GIVE US THE STRENGTH TO ACT IN SUCH DIFFICULT SITUATIONS. THIS IS THE BURDEN OF STATESMANSHIP.

AND WHILE THERE MAY BE NO CLEAR RESOLUTIONS TO MANY OF THE MORAL DILEMMAS WE WILL BE FACING IN THE FUTURE, NEITHER SHOULD WE BE SEDUCED BY MORAL RELATIVISM. I THINK WE CAN TELL THE DIFFERENCE BETWEEN THE USE AND ABUSE OF POWER.

THE USE OF POWER IS LEGITIMATE:

- NOT WHEN IT CRUSHES THE HUMAN SPIRIT AND TRAMPLES HUMAN FREEDOM, BUT WHEN IT CAN HELP LIBERATE A PEOPLE OR SUPPORT THE YEARNING FOR FREEDOM;
- NOT WHEN IT IMPOSES AN ALIEN WILL ON AN UNWILLING PEOPLE, BUT WHEN ITS AIM IS TO BRING PEACE OR TO SUPPORT PEACEFUL PROCESSES; WHEN IT PREVENTS OTHERS FROM ABUSING THEIR POWER THROUGH AGGRESSION OR OPPRESSION;
- AND NOT WHEN IT IS APPLIED UNSPARINGLY, WITHOUT CARE OR CONCERN FOR INNOCENT LIFE, BUT WHEN IT IS

APPLIED WITH THE GREATEST EFFORTS TO AVOID UNNECESSARY CASUALTIES AND WITH A CONSCIENCE TROUBLED BY THE PAIN UNAVOIDABLY INFLICTED.

OUR GREAT CHALLENGE IS TO LEARN TO USE OUR POWER WHEN IT CAN DO GOOD, WHEN IT CAN FURTHER THE CAUSE OF FREEDOM AND ENHANCE INTERNATIONAL SECURITY AND STABILITY. WHEN WE ACT IN ACCORDANCE WITH OUR PRINCIPLES AND WITHIN THE REALISTIC LIMITS OF OUR POWER, WE CAN SUCCEED. AND ON SUCH OCCASIONS WE WILL BE ABLE TO COUNT ON THE FULL SUPPORT OF THE AMERICAN PEOPLE.

THERE IS NO SUCH THING AS GUARANTEED PUBLIC SUPPORT IN ADVANCE. GRENADA SHOWS THAT A PRESIDENT WHO HAS THE COURAGE TO LEAD WILL WIN PUBLIC SUPPORT IF HE ACTS WISELY AND EFFECTIVELY. AND VIETNAM SHOWS THAT PUBLIC SUPPORT CAN BE FRITTERED AWAY IF WE DO NOT ACT WISELY AND EFFECTIVELY.

AMERICANS WILL ALWAYS BE RELUCTANT TO USE FORCE. IT IS THE MARK OF OUR DECENCY. AND CLEARLY, THE USE OF FORCE MUST ALWAYS BE A LAST RESORT, WHEN OTHER MEANS OF INFLUENCE HAVE PROVEN INADEQUATE. BUT A GREAT POWER CANNOT FREE ITSELF SO EASILY FROM THE BURDEN OF CHOICE. IT MUST BEAR RESPONSIBILITY FOR THE CONSEQUENCE OF ITS INACTION AS WELL AS FOR THE CONSEQUENCES OF ITS ACTION. IN EITHER CASE, ITS

DECISION WILL AFFECT THE FATE OF MANY OTHER HUMAN BEINGS IN MANY PARTS OF THE WORLD.

ONE NEED ONLY CONSIDER, AGAIN, THE TRAGIC RESULT OF THE FAILURE TO USE MILITARY FORCE TO DETER HITLER BEFORE 1939. IF THE DEMOCRACIES HAD USED THEIR POWER PRUDENTLY AND COURAGEOUSLY IN THE EARLY STAGES OF THAT EUROPEAN CRISIS, THEY MIGHT HAVE AVOIDED THE AWFUL NECESSITY OF USING FAR GREATER FORCE LATER ON, WHEN THE CRISIS HAD BECOME AN IRREVERSIBLE CONFRONTATION.

THOSE RESPONSIBLE FOR MAKING AMERICAN FOREIGN POLICY MUST BE PREPARED TO EXPLAIN TO THE PUBLIC IN CLEAR TERMS THE GOALS AND THE REQUIREMENTS OF THE ACTIONS THEY ADVOCATE. AND THE MEN AND WOMEN WHO MUST CARRY OUT THESE DECISIONS MUST BE GIVEN THE RESOURCES TO DO THEIR JOB EFFECTIVELY, SO THAT WE CAN COUNT ON SUCCESS. IF WE MEET THESE STANDARDS, IF WE ACT WITH WISDOM AND PRUDENCE, AND IF WE ARE GUIDED BY OUR NATION'S MOST FUNDAMENTAL PRINCIPLES, WE WILL BE A TRUE CHAMPION OF FREEDOM AND BULWARK OF PEACE.

IF ONE WERE LOOKING FOR A MODEL OF HOW NATIONS SHOULD APPROACH THE DILEMMAS OF TRYING TO BALANCE LAW AND JUSTICE WITH SELF-PRESERVATION, ONE NEED LOOK NO FURTHER THAN ISRAEL.

IT IS NOT THAT ISRAEL HAD MADE NO MISTAKES IN ITS HISTORY. IN THIS WORLD, THAT IS TOO MUCH TO ASK OF ANY NATION. BUT THE PEOPLE OF ISRAEL, IN KEEPING WITH THEIR TRADITION, HAVE ENGAGED IN OPEN, CONTINUAL, AND ENLIGHTENED DEBATE OVER THE CENTRAL QUESTION OF WHEN IT IS JUST AND NECESSARY TO USE POWER. IT IS ALL THE MORE PRAISEWORTHY WHEN ONE CONSIDERS THE GREAT PERILS TO ITS SURVIVAL THAT ISRAEL HAS FACED THROUGHOUT ITS HISTORY. ITS NEED FOR STRENGTH SHOULD BE SELF-EVIDENT; YET ISRAELIS NEVER CONSIDER THE ISSUES OF WAR AND PEACE WITHOUT DEBATING IN TERMS OF RIGHT AND WRONG.

WE IN AMERICA MUST BE NO LESS CONSCIOUS OF THE MORAL RESPONSIBILITY INHERENT IN OUR ROLE AS A GREAT POWER AND AS A NATION DEEPLY DEVOTED TO JUSTICE AND FREEDOM. WE LOOK FORWARD TO THE DAY WHEN EMPIRE AND TYRANNY NO LONGER CAST A SHADOW OVER THE LIVES OF MEN AND WOMEN. WE LOOK FORWARD TO THE DAY WHEN TERRORIST, LIKE THE HIJACKERS IN TEHRAN, CAN FIND NOT ONE NATION WILLING TO TOLERATE THEIR EXISTENCE. BUT UNTIL THAT DAY COMES, THE UNITED STATES WILL FULFILL THE ROLE THAT HISTORY HAS ASSIGNED TO US.

THE UNITED STATES MUST BE A TIRELESS SENTINEL OF FREEDOM. WE MUST CONFRONT AGGRESSION. WE MUST DEFEND WHAT IS DEAR TO US. WE MUST KEEP THE FLAME OF LIBERTY BURNING FOREVER, FOR ALL MANKIND.

OUR CHALLENGE IS TO FORGE POLICIES THAT KEEP FAITH WITH OUR PRINCIPLES. WE KNOW, AS THE MOST POWERFUL FREE NATION ON EARTH, THAT OUR BURDEN IS GREAT, BUT SO IS OUR OPPORTUNITY TO DO GOOD. WE MUST USE OUR POWER WITH DISCRETION, BUT WE MUST NOT SHRINK FROM THE CHALLENGES POSED BY THOSE WHO THREATEN OUR IDEALS, OUR FRIENDS, AND OUR HOPES FOR A BETTER WORLD. (END TEXT).

(PRECEDING ADVANCE MATERIAL FOR RELEASE AT 2100 GMT, DECEMBER 9).

ITEM

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3200

1511

סודי

אל: וואש, נר: 283, מ: המשרד
 דה: מ, סג: ס, תא: 101284, רח: 1800

(41)

סודי/מיד

השגריר.

בריה'ם - מרית.

בארוחת צהרים עם **מרפי** אתמול, ספר מרפי על הערכת שגרירותם
 במוסקבה את ראיית הסובייטים את ההתפתחויות האחרונות במרית.
 בריה'ם - ירון - תהליך השלום.

בריה'ם מקנה לבקור גדול של חוסיין במוסקבה שבמהלכו יתחום על
 עסקת נשק גדולה. התאריך טרם נקבע אם כי מדי פעם מוזכר תאריך
 וככל שהוא מתקרב מודיעים על דחיה. יש ספקות אם אכן יגיע
 מכל מקום אין זה באינטרס הסובייטי להומיננו מיד אחרי המליץ
 משום סטירת הלחי שתהיה בכך לאסאד. במוסקבה אין חוששים
 שחוסיין עומד לעשות שלום עם ישראל ודחייתה של ישראל את המליץ
 מחזקת הרגשתם זאת. המליץ מחזקת הרגשתם זאת. המליץ היווה עבור
 חוסיין הגברת כוח רצינית.
 במידה מסוימת המליץ בירדן טרף את קלפי האסטרטגיה הסובייטית
 אך במבט שני הם מציינים שחוסיין עצמו הוא זה הדוחף את התהליך
 לועידה בינלאומית, המקובלת כמובן על הסובייטים. בסופו של דבר
 המהלכהירדני משחק לידיהם.

הסובייטים גם מעריכים שאם הועידה הבינלאומית תאמץ כעמדה
 ערבית כוללת הרי שהמניות שלהם באזור תעלינה. אם ישראל
 ווושנגטון תמשכנה לדחות אותה יהיה ברור לכל מי הידעיים
 במשחק.

מאידך אם ישראל תסכים לועידה כזאת תוכל בריה'ם לשעון שדך
 עמדתה ונחישות דעתה סייעו להביר לשנוי אצל ישראל מה שיגביר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

כוחם אצל הערבים.

היוזמה במזית להערכתם היא כרגע בידיו של חוסיין, והוא נראה
נחוש לעשות משהו.

כנוס המליץ - אשיף - סוריה.

פעולתו העצמאית של ערפאת בכנוס המליץ היא חלק הפאזל שאינו
משתבץ במאמצים הכוללים של בריחים באזור הסובייטים בפגישת
גרומיין-ערפאת וההידור את מנהיג אשיף לא לעשות צעד עצמאי כל
ימנו (PREMATURE) בגלל הקונפליקט שיועמד בפניו ביחסים עם
סוריה.

בבריהם שרר חוסר נחת מצעדו העצמאי של ערפאת
כנוס המליץ היוזמה תמריץ לסובייטים לשמור ולשפר את יחסיהם עם
הסורים. שאור המשלחת הצבאית מצביע אולי על נכונות לספק יותר
נשק ולהיטיב היחסים עם אסאד.

הסובייטים ממשיכים אמנם לזקק בשקט את כנוס המליץ אך נסיון
העבר למד שבריהם ואשיף כבר עמדו בפני אי-הסכמה בעבר ומצאו
במהרה שענינם המשותף הוא שתוף פעולה. מוסקבה מכל מקום תבחן
בקפדנות מהלכיו של ערפאת ואם ירצה לחזור לחסות בצלה תוכל
מוסקבה לסלוח לו.

העתונות הסובייטית אינה מבקרת המליץ אך מאוד סקפטית לגבי
התוצאות המעשיות של הכנוס.

לשכת בר-און.

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכ, ממנכ, סמנכ, ממד, דם, אמן, מצפא,
מזאר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

3197

NS

אל: דוד, נר: 281, מ: המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 101284, רח: 1700
נר: בקור

מיד/שמו

הלפרין, ערן.

גביקור אינויה - קסטן.

בהמשך לשיחתנו.

1. דהייס יופיע לקבלת הפנים ביום א' שעה 18.00 בסניף במלון ומזמין אליו את שני הסנטורים לשעה 2130 בביתו. מלשכת דהייס נתבקשנו לודא שרק מלווה אחד יבוא עם הסנטורים (בגלל חוסר מקום).
2. ארוחת הצהרים ליום א' בשעה 13.30 עם המשנה למנכ"ל.
3. פנינו לשר נבון והצענו ארוחת בוקר ליום ב' בשעה 0830 נודיעכם.
4. פרופ' פראוור נחז"ל עד סוף השבוע בודקים אפשרויות אחרות ליום שבת.
5. יתר הפגישות כנמברקנו הקודם.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לשכת בר-און

תפ: שהח, דהמ, מנכל, ממנכל, מצפא, יגר, אורחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2796

NSI

סודי ביותר

2 מתוך 2

דף 1
עוֹתָק 3

(2)

מל: נר, א, נר: 337, מ: המשרד
דח: ב, סג: מ, תא: 091284, רח: 1700

די ביותר/בהול

רוון - בן אהרון

מארוחת צהרים בהשתתפות מרפי, לואיס, פלאטן, המנכ"ל, הממנכ"ל
ואזרון

ירדן-מל"פ' מתוך דברי מרפי:

נפגשו עם עדנאן אבו עודה שבעצמו כתב את נאומי של חוסיין
בפתיחת כנס המל"פ. לדעתו היה הכנס הצלחה רבתי לירדן הנוצה
ביומה ירדנית-פלסטינית. נסיונם בשנה שעברה למדס של צריך
לדבר רק עם ערפאת ואכן המועצה היתה הודמנות ואפשרות להודר
עם סגניו של ערפאת ועם כל היתר שבאו לירדן.

מטרתו של חוסיין היא לאלץ את אשפי לזנוח את דרך האלימות
ולקבל את התהליך המדיני כאשר 242 הוא הבסיס חוסיין רוצה
להביא אשף לוותר על מדינה פלסטינאית תמורת השתתפותם בוועידה
בינלאומית כאשר הוועידה לדעתם צריכה להיות מסגרת בלבד, למשל
המליאה תתכנס רק משך יום ויתר הדיונים יתנהלו במסגרת ועדות.
ירדן אינה מחכה לתגובה ישראלית או אמריקאית בשלב זה. על
הירדנים והפלסטינאים עוד לעבוד את תכניתם. הירדנים מודעים
לחשיבות הזמן וממהרים בתהליך כי לדעתו זוהי ההודמנות
האחרונה לכן קבעו לעצמם שהיוזמה צריכה לקרוס עוד וגידים עד
האביב הקרוב. מרפי אמר כי האמריקאים בשיחה הגיבו כי ראו
בוועידה יותר תעמולה ורטוריקה ואבו עודה אמר שהיה רק מכניזם
להביא את אשף לתהליך וכי יש להבחין בין הדיאלוג הפומבי
והעובדה האמיתית הנעשית בוועדות סגורות.
האמריקאים אמרו שהתגובה הפומבית בארה"ב היתה שהחבוק עם
ערפאת היה יותר תזווה ירדנית לכוננו מאשר ההיפך כי הרי

26

(5)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מחור 2

מחור 26

דף 2

עותק 3

טרפאת ממשיך לדחות קמפי דוד, 242 והשלוש. תגובת אבו עודה:
היתה שמדובר ביוזמה ערבית. נאומו של חוסיין בפרלמנט המצרי
היה מיועד לאזנים ערבים. ירדן תחפש תמיכת המדינות
המתונות הערביות בשלב ראשון ואחרי כן ולפי סדר זה: את תמיכת
אירופה, ארה"ב וישראל. לדעתם הקרע באשף הוא עמוק וההבדלים
בין הפלגים אינם ניתנים לגישור. הם מעודדים מכך שהמועצה
דחתה את הקיצוניים.

מרפי אמר שאם כי אינו בטוח שעודה מדבר בשם חוסיין הרי אין
ספק שהוא קרוב אליו מאד בקו החשיבה ועובדה היא שעודה נסח את
נאומו חוסיין לוועידה.

מרפי גם חזר על הערכתו כי חוסיין למד היטב את לקחי אפריל
1983 ואת פעולתו לקראת האביב הקרוב הוא מתכוון לעשות כך שלא
יפגע שוב.

מרפי גם ספר כי בשנה האחרונה שומעים יותר ויותר בקורת
מתושבי יו"ש נגד טרפאת והערבחתם היא שתושבי הגדה ויתרו על
האלימות ומעוניינים בחיי היום-יום השקטים ובחיי המסחר
הסדירים.

לשכת בר-און=

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמנ

FORMS 5.04 336967 טל. וולק ושוחי נצי"מ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2796

** **

יוצא

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

סודי ביותר

מתוך 2

מתוך 2

דף 1

עומק 6

מל: נ"י, א, נר: 337, מ: המשרד

דח: ב, סג: מ, תא: 091284, זח: 1700

סודי ביותר/בהול

רוון- בן אהרון

מארוחת צהרים בהשתתפות מרפי, לואיס, פלאטן, המנכ"ל, הממנכ"ל ואורון

ירדן-מל'פ' מתוך דברי מרפי:

נפגשו עם עדנאן אבו עודה שבעצמו כתב את נאומו של חוסיין בפתיחת כנס המל'פ'. לדעתו היה הכנס הצלחה רבתי לירדן הרוצה ביומה ירדנית-פלסטינית. נסיונם בשנה שעברה למדס שלא צריך לדבר רק עם ערפאת ואכן המועצה היתה היוזמות ואפשרות להדבר עם סגניו של ערפאת ועם כל היתר שבאו לירדן.

מטרתו של חוסיין היא לאלץ את אשפ' לזנוח את דרך האלימות ולקבל את התהליך המדיני כאשר 242 הוא הבסיס חוסיין רוצה להביא אשפ' לזנוח על מדינה פלסטינאית תמורת השתתפותם בוועידה בינלאומית כאשר הוועידה לדעתם צריכה להיות מסגרת בלבד, למשל המליאה תתכנס רק משך יום ויתר הדיונים יתנהלו במסגרת ועדות. ירדן אינה מחכה לתגובה ישראלית או אמריקאית בשלב זה על הירדנים והפלסטינאים עוד לשבו את תכניתם. הירדנים מודעים לתשיבות הימן ומטהרים בתהליך כי לדעתו זוהי ההזדמנות האחרונה לבן קבעו לעצמם שהיוזמה צריכה לקרום עור וגידים עד האביב הקרוב. מרפי אמר כי האמריקאים בשיחה הגיבו כי ראו בוועידה יותר תעמולה ורטוריקה ואבו עודה אמר שזהו רק מכניזם להביא את אשפ' לתהליך וכי יש להבחין בין הדיאלוג הפומבי והעובדה האמיתית הנעשית בוועדות סגורות.

האמריקאים אמרו שהתגובה הפומבית בארה"ב היתה שהחבוק עם ערפאת היה יותר תזוזה ירדנית לכווננו מאשר ההיפך כי הרי

46

© 2004 Blackwell Publishing Ltd, *Journal of Internal Medicine* 255: 105–112

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7110 7113

27180

2 97

מתוך

ע ו ת ק 6

**טרפאט ממשיך לדחות קמפי' דוד, 242 והשלוס. תגובת אבו עזרה
 **היתה שמדובר ביוזמה ערבית. נאזמו של חוסיין בפרלמנט המצרי
 **היה מיועד לאזנים ערביות. ירדן תחפש תמיכת המדינות
 **המתונות הערביות בשלב ראשון ואחכ' נ' ולפי סדר זה את תמיכת
 **אירופה, ארה"ב וישראל. לדעתם הקרע באשף הוא עמוק וההבדלים
 **בין הפלגים אינם ניתנים לגישור. הם מעודדים מכך שהמועצה
 **אכן דחתה את הקיצוניים.
 **מדפי' אמר שאם כי אינו בסוח שעודה מדבר בשם חוסיין הרי אין
 **ספק שהוא קרוב אליו מאד בקו החשיבה ועובדה היא שעודה נסח את
 **נאום חוסיין לעודה.

***מדפי גם חוד על הערכות כי חוסיין למד היטב את לקחי אפריל
***1983 ואת פעולתו לקראת האביב הקרוב הוא מתכוון לעשות כך שלא
***יפגש שוב

**מדפי גס ספר כי בשנה האחרונה שומעים יותר ויותר בקורת
 **מתושבי יו"ש נגד ערפאת והערכותם היא שתושבי הגדה ייתרו על
 **האלימות ומעוניינים בחיי היום-יום השקטים ובחיי המסחר
 **הסדירים.

= 11K-71 תשובה

****תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מדכו,רם,אמו**

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2850

**

N317

סודי

**

**

**

אל: וושי, נד: 247, מ: המשדר
דח: ד, סג: ס, תא: 091284, יח: 1800
נד: הסכם הסגרה

סודי/רגיל

סייבל

הסכם הסגרה. שרן 62.

א. האם ניתן להבין מדבריו שנוסחתנו כתיקון ההסכם ולא כתיבתו
מחדש?
מקובלת על האמריקאים והשאלה היא רק ההצהרה בסנסט

רצוי לנו לדעת זאת במדויק בהקשר לחקיקה אצלנו בנושא
האזרחים. נודה
על תשובתך בחזור.

ב. באשר להצהרה אין לנו התנגדות לנוסחה שציינת כשלא יבקשו
הסברה
מיו"ש וערה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ג. תמונה תמיהה מקגוורן על היימו'מ' בדבר הצהרת מחמ'ד בסנס.
לא אחת ולא שתיים דיברו אתנו האמריקנים על נוסחאות שייאמרו
בפומבי בנושאים שונים שבמו'מ'.

ד. מה הסיבה לאי קביעת תאריך למו'מ' בשלושת החודשים הבאים?

רובינשטיין.

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, דאמרכו, רס, אמנ, רובינשטיין,
מצפא, משפט, קידר, מצרים, ממד.

מאז קבץ נתיבי נוסף
יחד נתיבי ארץ ישראל

ב ב ר כ ה

מ א ת

התנ"ך - כ"ד

משרד החוץ
ירושלים

אל: ניו יורק

דף 1 מתוך 2 דפים

סיווג בטחוני: סודי ביותר

דחיפות: בהול

תאריך וזיכ:

מס. מברק:

שימוש
מח'
הקשר

רוזן - בן אהרון.

מארוחת צהרים בהשתתפות מרפי, לואיס, פלאטן, המנכ"ל, הממנכ"ל ואורון.

ירדן - מל"פ. מתוך דברי מרפי:-

נפגשו עם עדואן אבו עודה שבעצמו כתב את נאומו של חוסיין בפתיחת כנס המל"פ. לדעתו היה הכנס הצלחה רבתי לירדן הרוצה ביזמה ירדנית-פלסטינית. נסיונם בשנה שעברה למדס שלא צריך לדבר רק עם ערפאת ואכן המועצה היתה הזדמנות ואפשרות להדבר עם סגניו של ערפאת ועם כל היתר שבאו לירדן.

מטרתו של חוסיין היא לאלץ את אש"פ לזנוח את דרך האלימות ולקבל את התהליך המדיני כאשר 242 הוא הבסיס. חוסיין רוצה להביא אש"פ לוותר על מדינה פלסטינאית תמורת השתתפותם בועידה בינלאומית כאשר הועידה לדעתם צריכה להיות מסגרת בלבד, למשל המליאה תתכנס רק משך יום ויתר הדיונים יתנהלו במסגרת ועדות.

ירדן אינה מחכה לתגובה ישראלית או אמריקאית בשלב זה. על הירדנים והפלסטינאים עוד לעבד את תכניהם. הירדנים מודעים לחשיבות הזמן וממהרים בתהליך כי לדעתו זוהי ההזדמנות האחרונה לכן קבעו לעצמם שהיזמה צריכה לקרום עור וגידים עד האביב הקרוב. מרפי אמר כי האמריקאים בשיחה הגיבו כי ראו בועידה יותר תעמולה ורטוריקה ואבו עודה אמר שזהו רק מכניזם להביא את אש"פ לתהליך וכי יש להבחין בין הדיאלוג הפומבי והעובודה האמיתית הבעשית בועדות סגורות.

האמריקאים אמרו שהתגובה הפומבית בארה"ב היתה שהחבוק עם ערפאת היה יותר תזוזה ירדנית לכווננו מאשר ההיפך כי הרי ערפאת ממשיך לדחות קמפ דוד, 242 והשלום.

תגובת אבו עודה היתה שמדובר ביזמה ערבית. נאומו של חוסיין בפרלמנט המצרי היה מיועד לאזנים ערביות. ירדן תחפש תמיכת המדינות המתונות הערביות בשלב ראשון ואח"כ (ולפי סדר זה) את תמיכת אירופה, ארה"ב וישראל. לדעתם הקרע באש"פ הוא עמוק וההבדלים בין הפלגים אינם ניתנים לגישור. הם מעודדים מכך שהמועצה אכן דחתה את הקיצוניים.

אישור המנכ"ל:

אישור מנהל המחלקה:

השולח:

תאריך:

לשימוש מח' הקשר בלבד

התפוצה:

הנושא:

אל
דף 2 מתוך 2
סודי ביותר
בהול
דחיפות:

תאריך וז'ח':
מס. מברק:

לשימוש
מח'
הקשר

מרפי אמר שאם כי אינו בטוח שעודה מדבר בשם חוסיין הרי אין ספק שהוא קרוב אליו מאד בקו החשיבה ועובדה היא שעודה נסח את נאום חוסיין לוועידה.

מרפי גם חזר על הערכתו כי חוסיין למד היטב את לקחי אפריל 1983 ואת פעולתו לקראת האביב הקרוב הוא מתכוון לעשות כך שלא יפגע שוב.

מרפי גם ספר כי בשנה האחרונה שומעים יותר ויותר בקורת מתושבי יו"ש נגד ערפאת והערכתם היא שתושבי הגדה ויתרו על האלימות ומעוניינים בחיי היום-יום השקטים ובחיי המסחר הסדירים.

לשכת בר-און

יוסי גל

אישור המנכ"ל: ח.י.

אישור מנהל המחלקה:

השולח:

9.12.84

תאריך:

לשימוש מח' הקשר בלבד

התפוצה:

הנושא:

משרד החוץ - מחלקת הקשרטופס מברק צפון

דף 1 מתוך 5 דפים

אל: ניו יורק

סיווג בטחוני: סודי

בהול

דחיפות:

תאריך וזיח: 0919-

מס. מברק: 344

לשימוש
סח'
הקשר

רוזן - בן-אהרון.

פגישת מרפי - ארנס. השתתפו לואיס, פלאטן, הייר ומצידנו סגן השר, המנכ"ל, ממנכ"ל, לוברני, גול והח"מ.

מרפי ספר לשר כי יוצא מחר לביירות ומחרתיים לדמשק ומתכוון לשהות באזור כשבועיים על מנת לראות מה הסכויים לתזוזה קדימה. הוא צופה שהמו"מ יהיה מסובך בין היתר מפני שהנושאים הקשים אינם נושא למשא ומתן כמו בעית צבא דרום לבנון שעליה מדברים מת : לשלחן ובשקט. הפרסום הרב והחשיפה לתקשורת מקשה על עבוד הסכמים שכאלה. הימים הקרובים יעזרו להם להחליט לאן הולכים.

לדברי מרפי דמשק רוצה לראות נסיגה מהירה ומסודרת של ישראל מלבנון ואינם רוצים לראות יותר chaos ממה שכבר יש להם. האמריקאים הופתעו שלמרות נחישות הסורים בדחיפתם את ממשלת לבנון לפתוח את ציר החוץ טרם הצליחו לעשות כן. המצב עד אתמול היה שג'ומבלאט עוד לומד את פרטי ההצעה.

הרושם של מרפי מהעדויות שנצטברו עד כה שאסאד רוצה לעבוד מהר ובשלב ראשון לפתוח את ציר החוף. אסאד דבר גם על יחידות לבנוניות שאינן מעורבות במאבקים הבינעדתיים אותם אפשר לאסוף ולהציבם בשטח. משום מה הדברים לא זזו כמו שדמשק רצה וצפתה שיקרה. ג'ומבלאט אומר שהתזוזות מסכנות אותו ואת ענינו ומבחינתו אין כל רצון מיידי לראות פינוי ישראלי. בלבנון יש מציאות של תקשורת מאד מוגבלת בין השחקנים הראשיים. ארה"ב מניחה שישראל רוצה נסיגה מסודרת.

ארנס - וכמובן סדורי בטחון מתאימים.

מרפי - הסורים מקבלים המציאות שצריכים להיות סדורי בטחון המקובלים על ישראל. אין להם ווכוח עם העובדה הזאת.

ארנס - השאלה היא מה הגדרתם למושג סדורי בטחון.

מרפי - כעמדת פתיחה - הצבת האו"ם על גבול ישראל-לבנון.

תאריך: השולח: אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל:

אל:

דף 2 מתוך 5 דפים
סודי
סיווג בטחוני:
בהול
דחיפות:

תאריך וזיח':
מס. מברק: 344 } לשימוש
מח' הקשר

ארנס - אך הם יודעים שזה לא מקובל עלינו.

מרפי - זאת עמדת הפתיחה שלהם. בסבוב הנוכחי אבדוק אם מוכנים לזוז מעמדה זאת.

ארנס - הבעיה שלנו עם הלבנונים היא בעיה עקרונית ובסיסית ולא של נסוחים. אנו מוכנים להיות גמישים לגבי הנסוחים אך עמדתנו העקרונית ברורה. הצבת צבא דרום לבנון בדרום איזור חייץ והצבת יוניפיל בקטע שבין הזהרני לאוולי.

מרפי - לא דברנו עם דמשק על צד"ל. דברנו על כוחות מקומיים וכולם מבינים על מה אנו מדברים. הבעיה מתעוררת לגבי הצבת יוניפיל קרוב לגבולס הם. יש כנראה מקום למו"מ גם בנקודה הזאת כי עוד לא בדקנו את השאלה של איזה מרחק מגבולס ניתן לחשוב על כוחות או"ם. הופתעתי הבוקר מהפרשנות כאן במשהב"ט שכאילו כרמה אומר שיוניפיל אינו חשוב לו. הנחתנו היא שהמשך יוניפיל חיוני ביותר וקשה לנו לשער שכרמה אדיש לענין הנוכחות. קיימת בענין סכנה כאשר יכול להוצר הרושם אצל המדינות התורמות כאילו נוכחותם אינה חשובה.

ארנס - אולי בגלל הפוליטיקה המוקמית הם רוצים וחייבים לדבר כך. יוניפיל נותן להם הרבה מרחב לתמרון. כולם יודעים שאם תהיה לחימה אז ליוניפיל אין תפקיד.

מרפי - בתחום המנדט שלו יכול יוניפיל לעשות, למשל מותר להם להשתמש בנשק להגנה עצמית.

לואיס - אפשר להשאיר מנדט יוניפיל כמו שהוא וזה יענה גם על הצורך אם יתעורר בתפקיד אפקטיבי יותר. אין גם צורך לשנות את תחום הפעילות כי זה אינו מוגדר כלל בהסכם.

ארנס - כל עוד לא יקבלו הלבנונים והסורים את הבסיס העקרוני של צד"ל, תחום buffer והצבת יוניפיל לא יהיה על מה לדבר.

מרפי - ממליץ שתמשיכו בהצהרות בנקורה בזכות רבונות לבנון על שטחה ויכולתו של הצבא הלבנוני.

ארנס - אנו אומרים זאת כל הזמן. אני מודאג כי הענין הוא יותר מאשר הצהרות. הם מתנגדים לצד"ל.

תאריך: השולח: אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל:

טופס מברק צפוני

משרד החוץ - מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 5 דפים

אל:

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזיח:

לשימוש
סוד
הקשר

מס. מברק: 344

מרפי - עבור הסורים זהו משחק פוליטי, הם יודעים היטב רמת מעורבותם באמון וציוד צד"ל, האם תוכלו להסתכל קדימה לקראת מעורבות פחות גלויה.

ארנס - אנו יכולים, אם נגיע להסכם לגבי צד"ל שיקח אחריות על השטח דרומית לזהרני ואם זה יעבוד בחצי שנה הראשונה נוכל להיות יותר גמישים אז. היום אין גמישות בגלל החשש שלנו. אף אחד לא יהיה מוכן ליטול על עצמו הסכון של גבול צפוני בעייתי.

מרפי - כאשר היית בווינגטון דברת על שנתיים כמסגרת הזמן לאמון כוחות אחד לרמה מספקת את הדעת. האם ניתן לבנות איזושהיא מסגרת זמן לענין. נדמה לי שזהו נושא שאני יכול לדבר עליו בדמשק. אסאד גם קבל את התפישה שצפונה לזהרני יש דרישות בטחון שהוא מוכן לקבל אך לא את יוניפיל החייב להשאר בדרום. נדמה לי שגם שם יש מקום ל-give מצדו ומקום לדיון.

ארנס - אסאד יודע שהצבת יוניפיל בדרום ב-1978 לא פתרה בעיות.

מרפי - בסוריה ובלבנון יש תחושה שיש צורך ביוניפיל ואם לא ימצא לו תפקיד הוא יכול להתפרק. אולי זהו תמריץ למצוא לו תפקיד, גם בענין זה אני רואה פתח לתקוה.

ארנס - עמדתנו היא שיוניפיל לא יתערב בעניני צבא דרום לבנון שלא יכולים לתפקד בתחום שיוניפיל אחראי לו.

לואיס - שאל על המצב בשטח. וארנס השיב לו שיוניפיל אינו מרשה לצד"ל להכנס לשטחו. היו הרבה תקריות באזור והקטיושות באות מאזור זה. לוברני הוסיף כי אנשי צד"ל בגפם אינם יכולים להכנס לאזור יוניפיל ללא לווי של צה"ל והאזור כולו הופך לבית מקלט לטרוריסטים.

מרפי - הסורים בדרך כלל אינם יוזמים, הם מגיבים ליזמות. איני יודע מה אוכל לפתח בדמשק אם אני בא עוור מירושלים.

ארנס - נרצה לדעת אם יש מקום לשבוי בעמדת הפתיחה שלהם.

מרפי - אבדוק זאת.

לואיס - האם תאריך ה-20.12 הוא תאריך קשיח.

תאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור המנכ"ל: _____

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון-1

אל:

דף 4 מתוך 5 דפים
סיווג בטחוני: סודי
בהול
דחיפות:
תאריך וזיח':
מס. מברק: 344

לשימוש
סחי
הקשר

ארנס - קשה לשפוט, אך אם שפוטכם יהיה שזמן נוסף יביא לתוצאות מעשיות - למה לא. מצד שני אין שום טעם לחכות אם לא יקרה דבר עד ה-20 לחודש. תאריך היעד הוא רעיון של רבין ורעיון טוב. איבני חושב שהוא יתנגד להארכה אם תבואו עם אינדיקציות שזמן נוסף דרוש.

מרפי - אם שבועיים מהיום לא נראה תזוזה נהיה מאד פסימיים. הלבנונים אומרים שרוצים בתזוזה מהירה וגם הסורים מנסים.

ארנס - הסורים מכזרים את לבנון טוב מאיתנו. הם צריכים לדעת ולהבין מה הם סדורי הבטחון שלנו. הוא מבין שהסדורים צריכים להיות מקובלים עלינו. תפישתו של רבין היא לדעתי תפישה טובה מאד ואלה הן המחשבות שלנו.

לואיס - כמה יעיל יהיה צבא דרום לבנון ללא יוניפיל.

ארנס - תוך יום אחד ידרסו אותם. יוניפיל יהיו מאד אפקטיביים.

מרפי - כיצד אתה רואה את כוונות הסורים כלפי הדרום.

ארנס - איבני מניח שהם ירצו לרדת דרומה ביוזעם שאז הם מסתבכים אתנו אך הם לא יהיו בלתי מאושרים אם לישראל תהיינה בעיות עם השיעים ואש"ף בגבולה הצפוני.

מרפי - אסאד הוכיח עצמו כמי שיוזע לשמור על קוים אדומים. ב-76 הרשה לאש"ף יד חפשית. ספק אם יחזור על טעותו זאת.

ארנס - הוא יודע שאם ירשה זאת נצטרך לעוד "מבצע שלום הגליל", מאידך אולי הוא מאמין שההיסטוריה אינה חוזרת על עצמה. יוניפיל וצד"ל הם חלק אינטגרלי של תפישת הבטחון אם לא יהיה הסכם TACIT לא נגיע להבנה ובאיזה שהוא מקום זה צריך להיאמר.

מרפי - אמרנו ה להם זאת. אסאד, גם אם הוא רטוריקן, הוא ריאליסט. מכירו מאז 1974. אין לו בעיות פנימיות המגבילות אותו שליטתו מוחלטת.

ארנס - אולי הוא באמת אמר ללבנונים שיעשו הסכם והלבנונים פשוט לא יכולים.

תאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור המנכ"ל: _____

טופס מבדק צפון

משרד החוץ - מחלקת הקשר

דף 5 מתוך 5 דפים

אל:

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות: בהול

תאריך וזיח':

לשימוש
סח'
הקשר

מס. מבדק: 344

מרפי - הסורים רוצים שתהליך נקורה יעבד אך לא מעונינים שיזהו אותם בכל שלב של התהליך

השר הודה למרפי על הזמן והמאמץ שהם מקדישים.
לואיס ומרפי עמדו על חשיבות שמירת הסודיות כי ההדלפות עד כה רק עכבו והפיקעו לתהליך.

לשכת בר-און

למחלקת החוץ ג' (2) רפ אהן ק"מ אבטן

א.מ.ל.

י.נ.ג.

אישור המנכ"ל:

אישור מנהל המחלקה:

יוסי גל

השולח:

9.12.84

תאריך:

ס. נ. ש. ס. ט. ר. ק.

דף.....פתוח.....דטים

סווג בטחוני. סנד?

דחיפות.....רגיל

תאריך וז"ת 09/73. צמ: 85

מס' פברק.....

171

(2)

אל: המשרד

אל : מנהל תפוצות, מנהל מצפ"א

יהודי אתיופיה

1. אנשי הסטיט דפרטמנט תדרכו אחה"צ עוזרים בסנט ובבית הנבחרים (השתתף גם הסנסור החדש פול טיימון). המתדרכים אמרו שנותרו 1100 איש בסודאן במחנה המעבר המקורי. הם סרבו להתייחס למגעי ארנ"ב עם סודאן וטענו שיש לתת "לאבק לשקוע". למיטב ידיעתם לא הורע מצבם של הנותרים במחנה אחרי פרסום מבצע החילוץ. מאידך שורת דאגה לגבי מצבם של אלו שנותרו באתיופיה עצמה. אנשי מחמ"ד העריכו את עלות הקליטה לארך 3-4 שנים ב-200-300 מיליון דולר. המתדרכים חלקו שבחים לפעולות הקליטה של ישראל. במהלך התדרוך הובעה ע"י אחד המשתתפים תמיהה של שמתירים בארץ פרסום של צעירים מאתיופיה במדי צה"ל שכן תמונות כאלו רק מגבירות את ההתנגדות של מדינות ערב לחילוץ.
2. איפא"ק הפיץ היום בקרב חברי הקונגרס שני המאמרים של ריצ'רד כהן ב"וושינגטון פוסט" ושל ספייר ב"ניו יורק טיימס".

3318
ערן

המחלקה המרכזית, תל אביב, 10/7/73

AMERICAN ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ASSOCIATES

CONSULTANTS ON PUBLIC RELATIONS
& POLITICAL AFFAIRS

December 9, 1984

The Honorable Shimon Peres
Prime Minister of Israel
Office of the Prime Minister
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

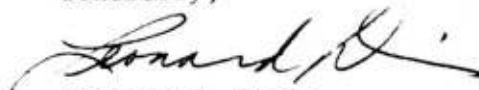
Tom Dine, Executive Director of the American Israel Public Affairs Committee (AIPAC), and his executive officers committee are arriving in Israel on January 4 for a week of intensive briefings on the political, economic and military situation.

On their behalf, I would like to request a meeting with you on Thursday, January 10, at 2:00pm.

AIPAC, as you know, is the American Jewish organization dedicated to lobbying the Congress to support a strong U.S.-Israel relationship. Its senior officers are among the most politically active Jews in America. They are coming to enhance their knowledge of Israel's current and pressing concerns, and will return to the United States as a new Congress convenes.

With best wishes.

Sincerely,

Leonard J. Davis
Director

ד. 7. 2. 8
ד. 7. 2. 8
ד. 7. 2. 8
ד. 7. 2. 8
ד. 7. 2. 8
ד. 7. 2. 8
ד. 7. 2. 8
ד. 7. 2. 8
ד. 7. 2. 8
ד. 7. 2. 8

המסד ניו יורק בעתון
110 30 109

11:20 84 Dec 8

אל: הסברה, מע"ת, מצפ"א, ממנכ"ל, יגר, לט' רוה"מ, דובר צה"ל. דע: ניו יורק.

NEWS SUMMARY - SATURDAY - DECEMBER 8, 1984

RELIGION

MANY JEWS FEEL U.S. IS HOMELAND - OLD DREAMS OF A FUTURE IN ISRAEL FADE

Wash. Post, Cornell: "Next year in Jerusalem," is the old dream of the scattered faithful of Judaism that some day they all would again be gathered in Israel, their spiritual homeland, But the goal has changed for many Jews in America. ...Rabbi David M. Gordis of the American Jewish committee has put in forth-right terms... "that we are part of a proud and self-confident Jewish community that can, and will, survive creatively in this country, in a constructive and mutually enhancing partnership with Israel."

PERES SAYS WITHDRAWAL COMES FIRST

Phil. Inq., Bell: Israeli Prime Minister Shimon Peres said yesterday that the problem of southern Lebanon was the biggest obstacle to reviving the Mideast peace process and that his top priority was an informal agreement with Syria on an Israeli withdrawal from the area. Peres, on an official visit to France, said in a television interview that his second priority was summit talks with Egypt to resolve problems between the countries.

SHARON WORDING UNDER SCRUTINY

Phil. Inq., Kantrowitz: ...Time has said that its story was "substantially true" and that Sharon's reputation could not have been damaged by the story because he was already a controversial figure in Israel. Israel's official Kahan

ס 1 0 0
 ס 2 2 2...
 ס 1 0 0...
 ס 1 0 0...
 ס 1 0 0...
 ס 1 0 0...
 ס 1 0 0...

שגרירות ישראל - וושינגטון

110 - י
 109 - ג
 30 - י

אלו

Commission report on the massacre was highly critical of Sharon, and shortly after its release he was forced to resign from the Defense Ministry.

...The former chief of Time's Jerusalem bureau testified yesterday that if he were preparing the article now, he probably would use different words in the paragraph that is at dispute in Ariel Sharon's \$50 million libel suit against the magazine.

EDITORIALS

A NATIONAL LEADER SUGGESTS - WHY JEWS VOTED HEAVILY FOR WALTER MONDALE

(7.12)

The Evening Sun, Mann:... Jewish voting patterns in the 1984 election also tell us that rich and poor alike, young and old alike, there are certain deeply felt values that Jews still hold-the well-to-do as strongly as their less well-to-do parents and their economically disadvantaged grandparents. For those Jews who are disappointed by the election results, that is no small consolation.

MUBARAK'S CLEAR THINKING

Boston Globe (7.12.84):...For all his lucidity, Mubarak is living proof of the power of nationalism - that vestige of an irrational past which refuses to sink into the dustbin of history, thereby mocking the dream of all anarchists, the prophecies of Karl Marx and the illusions of US policy makers.

11/1/88

2 7 2 1 2
 דף... 3... מחזור... 4... דפים
 סווג בטחוני... גלוי
 דחיות... רגיל
 84 Dec 9 11:50
 תאריך וזמן
 מס' פנקס

סגירות ישראל - 11

אל:

המסרד	ניו יורק	בטחון
110	30	103

אל: הסברה, מע"ח, מצפ"א, ממנכ"ל, יגר, לש' רוה"מ, דובר צה"ל. דע: ניו יורק.

NEWS SUMMARY - SUNDAY - DECEMBER 9, 1984

39 CAPTIVES ARE FREED IN TEHRAN-2 AMERICANS AMONG THOSE STILL HELD: TRIALS THREATENED

Wash. Post, Wood: Arab hijackers holding a Kuwaiti airliner at Tehran's Mehrabad Airport released 39 more hostages today but kept two Americans and three Kuwaiti passengers after vowing to "keep the guilty ones on the plan," diplomatic sources and the Iranian news agency said.

KUWAIT, IRAN SWAP CHARGES ON HIJACKING

Wash. Post, Ottaway: The Kuwaiti parliament called upon Iran today "to seriously" intervene to secure the safety of all passengers and crew" of a hijacked Kuwaiti jetliner in Tehran after a 3½-hour, closed-door session as the two countries traded charges over who was responsible for the impasse.

U.S. SEEKS WAY TO HALT TERRORISTS

The Sun, Trehitt: The latest episode, in which Arab-speaking terrorists are holding a Kuwaiti airlines plane at Tehran's airport, "has made the frustration State Department almost palpable," the diplomat said. ... A special group has been mobilized in the State Department to monitor developments in Tehran. Some of its members, the diplomat said, "have been warning the White House that our credibility abroad and at home is more and more at stake. The public, I think, is now attuned to the problem and is becoming impatient."

ד. 7. 4. 72
 ד. 7. 4. 72...
 סוג בפחוני...
 דחיות...
 תאריך וצי"ח...
 שירותי מידע מברק...

אלו
 110 - ב'
 109 - ג'
 30 - ז'

PERES: LIMITED SYRIA PACT "POSSIBLE"

Phil. Inq., Wire Serv.: Peres told Israel State radio in a telephone interview:

"My impression on Syria's position is that from a strategic point of view, Syria remains a very extreme country." "From a tactical point of view, it is possible here and there to come to an agreement of a limited nature," he added.

Xxx

2-1 - מרפא תפוציה מרבים

צמחית

מחלקת הקשר - ניו-יורק

טופס מברק גלוי

2 1 97

סיווג בסיווגי:

דחיות:

1110-

תאריך חידוש:

0307

מס. מברק:

אל: המברק, מע"ח, לש' ממוכ"ל, יועץ רוח"מ לחקשורת, ממוכ"א.

לש' יגד

77: וויסינגטון

51: 111

ממא: עתונות

News Summary Saturday December 8, 1984

ND- Sloyan- "Mideast Talks Seen": After meeting with Sec. of Defense Weinberger, Prime Minister Margaret Thatcher made the prediction that President Reagan would soon resume efforts to mediate a Mideast peace. In a Cairo interview Mubarak warned about eroding U.S. influence. Thatcher also met with King Hussein. He complained about the U.S. not being able to halt settlements in the West Bank. Thatcher stressed the unity of Arab nations in order to negotiate successfully.
-A.P.- Paris- Peres said that France's links with Syria and Lebanon could play an important role in solving the problem of Israel's two year occupation of southern Lebanon.

NYT- A.P.- Page 1- "Hijackers Threaten More Killings After 4 are slain at Ira at Iran Airport": Two more shots were heard after hijackers threatened to kill two Kuwaitis still aboard the hijacked plane. Reports indicate that 50 more people are still aboard. Iranian press agency said that 8 more passengers had been released. The terrorists are demanding the release of 14 Kuwaiti prisoners in exchange for the remaining hostages. (see ND,)

NYT- Terence Smith- "U.S. Criticizes Iran's Handling of Hijackers and Publicity for Them.": At a hastily scheduled White House news conference the President asserted that the Iranians had not been as helpful as they could be. So far there is no evidence of collaboration between the hijackers and the Iranians. It now appears the Hijackers boarded the plane in Dubai in the United Arab Emirates. There is no confirmation of reports that the hijackers were able to bring on more weapons once they landed in Iran. (see ND,)

NYT- Lubasch- A Time magazine bureau chief testified today that he believes the disputed article was fair but that he would write it somewhat differently today. He indicated that some changes in the words were made by editors in NY. He did not regard the changes as significant. (see ND)

NYT- Vinocour- "France Replaces Foreign Minister": Roland Dumas replaces Claude Cheysson as Foreign Minister to Mr Mitterand. Dumas is a close personal friend. Cheysson will become Member of the European Commission.

האריך: השולח: אישור פנהל המחלקה: חתימה:

2 2
גלוי מסודר

אל:

סינון בטחוני:

97:

דחיפות:

מאת:

307/51
מס. סגרס: תאריך ח"ח:

Bungled events in Chad led to the dismissal. (story accompanied by picture of Peres laying a wreath at the tomb of the unknown soldier at t Arc de Triomphe. Haaretz stated that negotiations for nuclear plants are further advanced than officially admitted and that construction would begin soon)

NYT- Another wedding this one at the NY colesium between two prominent members of the Muncas sect of Hasidic Jews. Only 3,000 guests are expected.

NYT- Smith- " ' Civilization and Jews'Enjoys Broad Appeal" : Research compiled by public television station shows the nine part series was viewed by an estimated 50 million people. Producers of the series were worried it would have a limited appeal. The series will be available on video cassette.

א'ת'נ'א

ה'תשנ"א +1
בולבול שטחים אלקטרוניים

$\frac{2730}{100} = 27.3$
 27.3...

.....רגיל.....דמיטיון

84 Dec 7 1330 מאריך וזיטה

..... **מבית**

ניו יורק

המסרד

99

26

(51)

NEWS SUMMARY - FRIDAY - DECEMBER 7, 1984

Abstract

Juror In Sharon Trial Excused From Serving
 HASH POST 11/1/83

Sen. Percy Says He Has No Regrets About Votes On Middle East Issues

WASH. TIMES-(Wires)-Weinberger met with King Fahd of Saudi Arabia and other Saudi officials yesterday for talks expected to focus on military cooperation. The US official met with the Prince Sultan earlier in the day and discussed boosting military cooperation between Saudi Arabia and the US.

WASH. TIMES-(Wires)-The radical Palestinian guerrilla group Black September, which claimed responsibility for the assassination of a Jordanian diplomat in Romania two days ago, said yesterday it is resuming "revolutionary activities."

7/11/2020 12:00 PM

סגירות ישראל - ווסינגטון

101 - 21
29 - 62
26 - 2

***USA TODAY - (Wires)-Hussein said Thursday that Israel's goals in the Middle East are beginning to resemble Iran's - which he says aim to break up existing Arab states in order to dominate the area. Hussein said "an explosive situation" would develop unless there is a change in Israeli policy. He said Israel's occupation of southern Lebanon and its extension of control over the West Bank and Gaza Strip are designed to leave "every Arab state like Lebanon in disarray."

815 1515

דף 1 מתוך 3
סיווג בטחוני:

אל: הסברה, מע"ח, לש' מכנב"ל, יועץ רוח"ס לחקשורה, כנס'א.
לש' יגר

דע: ורשינגטון

רחיפות:

071430

תאריך ח"ח:

236

מס. חברק:

לסימט
מס
חברק

ממח: מחננה

37-011

News Summary December 7, 1984

Columns:

***ND- Anderson- "Reagan under fire from right wing Over Middle East":
Some conservatives unhappy with Reagans more moderate policies will be pleased by the forth coming Heritage Foundation report. It charges the administration failed to develop a clear policy on the Arab-Israeli lebanese and Iraq-Iran conflicts, on relations with Israel and Saudi Arabia. Persistent confusion in policy has been the result. Highlights from the report: on Israel Deepen and extend the strategic relationship with Israel as it relates to the Soviet Union and its proxies. Try to de-emphasize the West Bank controversy.

***ND-editorial- "Tired Proposals for the Mideast": The Jordanian-Egyptian agreement is pointless. It satisfies neither Israel nor the Palestine Liberation Organization nor the U.S. all interested parties in any negotiation. Peres's invite to Hussein to negotiate directly will probably get no farther either. It won't be until the Israelis and Arabs recognize the need for the kind of bold, imaginative diplomacy that Anwar Sadat had used, will there be a real chance for peace.

WSJ-editorial- "The 'Untold' Sakharov Story": Andrei Sakharov begins his sixth year in exile. Scientists at the Soviet Academy are contributing to his long detention and inability to emigrate. They conspire to have him detained by telling authorities his work has been secret and would therefore pose a risk by allowing him to leave. In fact his work has been widely published and he hasn't worked on something top secret for over 20 years. What they are really afraid of is his release would ruin their reputations. As they travel and meet with other scientists, those that meet with them also contribute to Sakharovs continued exile.

WSJ- Greenberger- "Opposition to U.N. Grows in U.S., Fueled by U.N.'s Spending, Anti-U.S. Rhetoric": There once was unquestioned support for the U.N. but recently more people are dissatisfied with the organization. There is little domestic opposition to the U.S. withdrawal from UNESCO, expected later this week. Third World attacks on the U.S. have produced a large part of the growing distaste for the U.N. In particular, some Americans are offended by what they perceive as constant attacks on Israel couched in anti-semitic rhetoric.

האריך: _____ השולח: _____ אישור פנהל המחלקה: _____ חתימה: _____

דף 2 מתוך 3

אל:

סיווג בטחוני:

דף:

רחיפות:

מאת:

מאריך ח"ח:

236/37

מס. מברק:

לכיסוי
טל
הקשר

NYT-Smith- " U.S. links Iranian- Backed Group to Hijacking of Kuwait Airliner": Officials believe the terrorists are closely connected with the Iranian backed Shiite terrorist group who call themselves Party of God and were responsible for the attack on the American Embassy. It is not known if the Iranians helped plan the attack but it is clear that they are in sympathy and helping the attackers after the fact. Some information reaching the West came through Michael Gurdus an Israeli radio expert who monitors cock-pit- to ground conversations in the Middle East, from Tel Aviv. Americans say they have received reports of brutality to passengers on the plane. (see DN, Post, ND)

NYT-A.P. Hijackers in Iran reported Killed two more on Jet": State department officials said that two Americans from the Agency for International Development had apparently been killed by the hijackers. The hijackers are now also demanding a fresh crew, it is not certain why. (see WSJ)

WSJ- Jane Mayer- " Right Wing Thinkers Push Ideas": The Heritage Foundation on a right wing think tank is releasing its Mandate for Leadership II, a conservative manifesto containing 1,300 policy recommendations for the Reagan administration. The foundation has been very successful because of its close ties to the administration and its marketing approach for maximum political impact. It favors the use of paramilitary assets to weaken governments such as Libya who threaten U.S. interests.

NY- A.P. - Maarive reported that Israel has been negotiating secretly for the \$3 billion purchase of two nuclear power reactors from France. Peres who is currently there wants to complete negotiations.

ND- In peace talks between Israel and Lebanon, Israel demanded the U.N. troops play a major role in southern Lebanon after they leave.

DN- Clark and Landa- " One of Sharon's refs fouls out of the game.": A juror asked to be dismissed yesterday from the trial because she felt after David Halevy's testimony she could no longer be impartial. She says she feels about her country Nicaragua the way Halevy feels about Israel.

חתימה:

אישור מנהל המחלקה:

השולח:

מאריך:

אל:

ע:

מאח:

דף 3 מתוך 3

סיווג בטחוני:

דחיות:

תאריך ח"ח:

מס. מבוק:

37/236

לסימס
מס.
מקשר

NYT- Miller- Egypt's foreign minister urged the U.S. to become more involved in Mideast negotiations and to accept the P.L.O. in peace talks. He stressed that Egypt did not feel an international peace conference was the only road open. He felt that Israel's willingness to withdraw from Lebanon without a simultaneous commitment from Syria was a step forward. Despite praise for Peres, Egypt feels the Israeli government may not be strong enough and too divided for new peace talks.

DN- A firm in St. Louis is offering a ^{Iranian} postage stamp commemorating the take over of the U.S. Embassy in Teheran.

NYT- Douglas McGill- "Austria to Auction Art Confiscated by Nazi" The austrian government has been under pressure to either find the rightful heirs to the art work stolen from Jews by the Nazis or auction them off and give the money to charity. The art was discovered several years ago being stored in a monastery. The money raised will either go to an Austrian Jewish charity or Amnesty International.

מקשר

2-1-NY-1511-1511-1511

חתימה:

מנהל המחלקה:

תאריך: 7.12.84 הסולח: ט.א. -

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2458

**

NS 17

10 די

**

**

**

אל: ווש, נר: 188, ט: המשרד
דח: ר, סג: ט, תא: 071284, זח: 1400
נד: בקור מרפי

סודי/רגיל

השגריר.

ביקור מרפי

לואיס נפגש היום עם המנכ"ל והממנכ"ל.

1. לוח הזמנים - מרפי מתכוון לבקר בישראל, ביירות, דמשק ואחכ' יחזור אלינו לקראת יום ג' או ד'. יתכן שמכאן הוא יסע לקהיר ועמאן ואחכ' יחזור לדמשק ואלינו.
מרפי ישהה באיזור עד ה-22-21 בדצמבר. אלינו יגיע מריאד שם הבטיח לבקר בסבובו הקודם אך לא הספיק לעשות זאת.

2. לואיס ספר שחלק מהטיבה לשליחותו הנוכחית של מרפי וחדוש פעילותו באה מתוך פעלתנות היתר של פיליפ' חביב בווינגטון. חביב השתתף בכמה ישיבות והביע דעתו שעל ארה"ב להיות יותר פעילה בסוגיה.

3. לואיס הדגיש מרפי רוצה לסייע עד כמה שניתן אך בדיסקרטיות. הוא אינו רוצה, בשום פנים ואופן, להפריע למאמצי האומ' או לנוא במקום. הייתה לו שיחה בודון עם ארקהרט וישוחח גם עם איימה. השאלה המרכזית שהוא מבקש לבדוק הוא עמדתם של הסורים ולעשות מה שנציע לו לעשות.

4. המנכ"ל מסר ללואיס תוכן שיחתו הבוקר עם איימה. הדגיש שאיימה דבר על תאריך יעד לפריסה חלקית של יוניפיל צפונה עד ל-20 לחודש. לואיס אישר שזה גם רצונו של מרפי והמנכ"ל אמר כי אנו מעודדים רעיון זה.

5. לואיס הדגיש שמרפי ידצה לקבל עצותינו וסיוענו.
לשכת בר-און

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, דהמ, שהבס, מנכל, סמנכל, ר/מרכר, דס, אמן, ממד, מצפא,
קידר, לבנון, דרובי נשטיין, אליאב

✓ **משרד החוץ-מחלקת הקשר**

13

נבנס

סודי

++
++
++
++

אל: המשרד, נד: 72, מ: לוונדון
דח: ד, סג: ס, תא: 071284, רח: 1200

סודי/רגיל.

אל: אירופה 2
מח: השגריר לוונדון
שיתח עם השגריר הטמריקאי 5.12.84 CHARLES H. PRICE
השגריר שוען לידידות קרובה עם דייגן ואמר שביקר לאחרונה
בוועידת גמון ולמד שהמשל אינו מתכוון לנקוט יוזמה במזתי, עד
אשר יהיו בטוחים כי יהיה סיכוי סביר לממשו. נצרכו קשות
מפגישתם הצואית והמדינית בלונדון. הוסיף כי הוא משתדל ללמוד
את הנושא שלנו הואיל ודברים באנגליה שואלים אותו על בוונותיה
של ארזה. במזתי. אמר כי אף פעם לא ביקר באזור וביקש אישור
לשרון סיור. האדם הוא ידידותי לנו.

חפ: אהח, דהמ, עהכמ, מנכל, ממנכל, דלמרכי, רס, אמן, שנוג, אירא,
אירב, מצפא, קיור, לבנון, רונינשטיין, מצפמ

14764 107042 107042

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12

**

נכנס

שמו

**

**

**

אל: המשרד, נר: 71, מ: לוונדון
דח: ד, סג: ש, תא: 1284, רח: 1200

שמו/דגיל

אל: אירופה 2
מאח: השגריר לוונדון

פרגוסון סיפר לי ששולץ מגיע ביום שלישי ה-11.12.84 ללוונדון
כדי לנהל ציחות עם תאצר והאו. לידעתכם.

תפ: צהח, דהמ, שהכס, מנבל, ממנכל, סמנכל, ממד, דס, אמנ, אירא,
אירכ, מצפא

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE

444 NORTH CAPITOL STREET, N.W. • SUITE 412 • WASHINGTON, D.C. 20001 • (202) 638-2256

Douglas M. Bloomfield
Legislative Director

December 7, 1984.

Honorable Shimon Peres
Prime Minister of Israel
Office of the Prime Minister
Kiryat Ben Gurion, Rechov Kaplan
Jerusalem, Israel.

Dear Mr. Prime Minister:

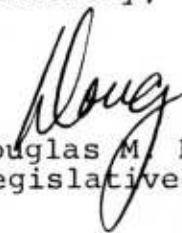
Thank you for taking the time to meet with me and my colleagues during our visit to Israel last month. The time we spent was most helpful to us in preparing us to work with the next Congress on the crucial questions that concern all of us.

Your economic recovery program was already showing results before we left Israel, and we are sharing that good news with our friends in Washington, where it is not as apparent. Over the next several weeks, there may be more Members of the U.S. Congress in Jerusalem than in Washington, and I hope they will be able to see for themselves and report back to their colleagues the sacrifices Israelis are making and the progress being achieved.

On behalf of my colleagues, Ester Kruz, Leslie Levy and Lori Posin, thank you for your very kind words about the work we are doing at AIPAC.

With best personal wishes,

Sincerely,

Douglas M. Bloomfield
Legislative Director.

DMB:jew.

מחלקת הקשר - ניו-יורק

טופס מברק גלוי

דף 1 מתוך 3 דפים

סיווג בסיווגי:

דחופות:

0615

תאריך חתימה:

0175

מס. מברק:

אל: הסברה, מע"ח, לש' ממנכ"ל, יועץ רוח"ם לחקשורת, כספ"א.

לש' יגד

דף: רושינגטון

מאת: עתונות

31 : 011

News Summary December 6, 1984

Press Reports:

WSJ- Karen Elliot House- " President Mubarak, in Interview, Maintains

Egypt is Regaining Arab World Leadership": In a ninety minute interview Mubarak says he expects and demands the U.S. play a major role in pressing for Mideast peace. He down plays Jordans call for an international conference involving the Soviets. On Israel and the Camp David accord: "we signed a peace agreement and we respect it. " No one can persuade us to cancel it. However before relations can improve Israel must begin withdrawal from Lebanon, and take steps to improve lives of Palestinians living under Israeli occupation, and return Taba. Taba has become a national cause in Egypt and Mubarak insists it must be returned before he can send his ambassador back to Israel or hold a summit meeting with Peres. " I want to meet with Peres and have discussion," he says, but first Mr. Peres must "help me" on Taba.

NYT- A.P. - Page 1- " American Reported Slain on Jet Forced to Iran": American officials cannot confirm a report that the hostage shot aboard a Kuwaiti plane in Iran is American. The hijackers have threatened to blow up the plane unless a group of prisoners in Kuwait are released. 23 passengers were freed yesterday. In Beirut a man called a news agency and told them that the group September 17th was responsible for the hijacking. In the telephone call the man warned Kuwaiti princes against any measures concerning Palestinians residing in Kuwait. He also said they would strike again. (see DN+ photo, Post, ND)

DN- in gossip section - " Inside Menachem Begin's Sanctuary": Interview with Begin's long time friend and personal aid Yehiel Kadishai reveals Begin's activities since he resigned in Sept. 1983. He has been a recluse since then. He has never forgiven himself for not being with his wife when she died. He doesn't like to talk about politics. He reads, watches T.V. His daughters take care of him. He is eating better but still does not want to venture out of the house much.

תאריך: השולח: אישור מנהל המחלקה: חתימה:

דף 3 מתוך 2

אל:

סיכום בטחוני:

עד:

דחיות:

תאריך ח"ח: 175/31
מס. מברק: 31

מאמ:

DN- James Harney- "Jewish, black leaders: Unite to fight bigots":
In a panel discussion sponsored by the American Jewish Committee prominent black and Jewish leaders concluded the two groups can be close but it will take considerable effort on both sides. There is a problem between the two groups, but according to Brooklyn DA Elizabeth Holtzman they have common enemies: the KKK and the Nazi party. It was suggested that internships between the two communities, for youths, might help build better understanding.

NYT- Lubasch- "Sharon Not a Murderer, Writer Says": Testifying for the sixth day Times correspondent David Halvay said he did not regard Sharon as a murderer. When Mr. Gould, Sharon's lawyer, reminded Halvay of earlier testimony where he said Sharon had discussed revenge and atrocities. What would he call that. Halvay said murder, as he understood it was when some one actually pulled the trigger. (see Post, DN, ND)

NYT- A.P.- Peres arrived in Paris for a four day visit, the first visit to France by an Israeli leader in 20 years.
A.P.- At Ben Gurion Airport Peres said that he hoped to renew cordial relations with France, and would seek coordination toward achieving peace.

Post- A Jewish civil rights organization and a Christian ecumenical agency joined in urging the Supreme Court to uphold the right of a municipality to bar a private group from placing a nativity scene on public property.

Post- A Hasidic rabbi was shot yesterday in front of his house. He was robbed. He worked as a jeweler. His attache was stolen and it is not known how much was inside the brief case.

Post- Mel Luffe- "Dissident wins Award: Jailed Soviet dissident Anatoly Shcharansky shared the 100,000 dollar 1984 Jabotinsky prize with former Ambassador Yehudah Blum and Nazi hunter Beate Klarsfeld. His wife accepted the award for him.

DN- Peter Moses- The entire Satmar sect is throwing a week long honeymoon for the children of the Grand Rabbi, who were married in a huge wedding with over 25,000 guests. There will be singing and dancing, wine and food all week long. Even by Hasidic standards this is a big bash. Except for three minutes after the ceremony the couple had never spoken.
(see ND)

תאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ חתימה: _____

דף 3 מתוך 3

אל:

סיווג בטחוני:

דע:

דחיפות:

מאת:

תאריך ח"ח: 175/31
מס. מברק:

Advertisement- Kuwait- In spite of the economic recession Kuwait's greatest success story is its management of oil resources.

התאמתם
ל+1+2 מוצא מוצרים רבוצה שמים

תאריך: 12-12-80 השולח: שוקר אל-סור מנהל המחלקה: חתימה:

אל:

המשרד

ט ג ר ט

דף...!...פתוח...!...דפים

סוג בסחונני שמור.....

דחיפות.....מוזדג..

תאריך וזיית 6.1645.6.7 צמ' 84

.....88.....מסי מברק

אל :- מצפ"א, אירופה ו, ממ"ד/בינ"ל

ה'צ"ח ה-10.

1. קבלתי מהיועץ הבריטי גולטי הודעה ה-10 שהגיע עתה אליו אני מניח שבידכם אולם לנוחיותכם מועברת אליכם (בנפרד).
2. העיר שהודעה טובה מבחינתנו, אין הליכה מעבר"להצהרת ונציה". לעצנתו זוהי קואפודוקציה בריטית - צרפתית שלא להתפרץ לדלת פתוחה ושלא "להרגיז" את ארה"י. אם כי הוסיף שלא לאורך במיוחד מציין הקריאה למו"מ ישיר בין ישראל מדינות ערב והפלסטינאים אך לא אש"פ, למרות שבמקום אחר בהודעה נקבע שאש"פ חייב להשתתף בשיחות. מציע לשים לב שבהתייחסות ללבנון (סעיף 8) ניתנת לגיטימציה עקיפה לנוכחות הטורית (על פי בקשת לבנון), לעומת הדברים המפורשים על נסיגה ישראלית.
3. גולטי אומר שרצוני להקדיש מאמץ לאיטלקים שקיבלו את היורו"ל ל-6 החודשים הבאים. להערכתו, אני מניח, על פי מידע צפוי פעילות איטלקית מצד קרקסי ובייחוד אנדריוטי, כולל אפשרות ביקורו באיזור. ממליץ לאנשינו ברומא לפתוח עין.

אלי אבידן

.. /c

ע מה רחב ג'אל ג'אל ס'ג'אל א'יט'אל א'יט'אל פ'א'אל פ'א'אל

ס ו ס
דף... מתוך... דפים
סוג בטחוני...
דחיפות...
תאריך וז"ח...
מס' מברק...

מצפ"א.

משיחה עם סוזן ג'ונסון עוזרתו לענייני מז"ח של ארמקוסט.

1. עסוקה היתה בעת השיחה בנושא המטוס הכווייתי וסיפרה שאין להם כל מידע טוב מהשטח, הם מתבססים על מידע מהשווייצרים ומהכווייתים. השווייצרים ניסו להגיע לשדה התעופה אך מנעו מהם גישה. הכווייתים משוכנעים שאיראן תומכת בחוטפים ולאמריקאים אין מידע סותר.

2. לגבי מל"פ סיפרה שהירדנים שבעי רצון מהתוצאה. לדבריהם הצליחו להשתיל אנשיהם במס' תפקידי מפתח. לפני המל"פ הנוכחי הירדנים ריכזו מאמציהם בערפאת עצמו, אך ב-83 התרשמו שכוח רב מצוי בידי סגניו ולכן פעלו הפעם לעומק ולא הסתפקו בנסיונות לשכנע את ערפאת. הירדנים משוכנעים שיש להם סיכוי להשיג הסכמת אש"פ למהלך טקטי כגון ועידה בינ"ל או צירוף פלסטינאים למשלחת ירדן.

3. האמריקאים התאכזבו מתוצאות מל"פ מאחר וקיוו להתפלגות אש"פ ולא כך קרה. הרגשתם שערפאת יצא כ"פניקס" מהלהבות.

4. הודתה שאכן מסתובבים ניירות הבודקים אפשרות של ועידה בינ"ל ובהעדר כל דרך אחרת באופק קשה להאבק נגד מגמה זו, במיוחד לאור התמיכה האירופאית. עם זאת לדבריה, ברור במחמ"ד שישראל וארה"ב לא ישתתפו בוועידה כזו, הרעיון למעשה הוא Non starter.

5. עברנו לטוחח על הצורך בקיצוץ כנפיו המדיניות של אש"פ ובמסגרת שיחה זו העלתי האפשרות שארה"ב תטרב לאשר כניסת נציגי אש"פ באו"ם. השיבה שהדבר אפשרי רק כמעשה תגובה למעשה מזעזע במיוחד של אש"פ אם יהיה מעשה כזה. העירה שאש"פ מסיבותיו הוא נמנע מלעשות כל פעולה בתוך ארה"ב. אך אילו כן היה פועל כך, זאת היתה יכולת להיות עילה להפסיק להעניק להם אשרות לאו"ם.

ס ו ו ו
 ד... 2... מתוך... 2... דפים
 סוג בטחוני
 דחיות
 תאריך וז"ח
 87... מס' מברק

6. התייחסתי להעדר התקדמות בין שני נושאי המש"ב שארמקוסט טיפל בהם; שני המיליון שהוקצבו בקונגרס והועדה הנשיאותית לעידוד יוזמה פרטית. הבטיחה לברר מ- AID איפה הדברים עומדים ואז להעלות את זה בשיחה הבאה של מקפרסון עם ארמקוסט.

 סיבל

עוד לא נקבעו תאריכי הפגישות הבאות

המשרד

אל :- ממנכ"ל , מצפ"א

משיחת זלמן שובל והח"מ עם ארני רפאל :

מרפי ניהל שיחה ארוכה עם אקהרט על חלוקת תפקידים בינו לבין האו"ם. סוכס שהאו"ם יתרכז על פריסת אוניפי"ל ואילו מרפי יטפל בנושא "הבטחות" הסורים. מרפי עדין ינסה לשמור פרופיל נמוך ולא להציג עצמו כמתווך והוא חוזר לזירה עתה רק מאחר ושלוש הצדדים ביקשו זאת. לגבי תהליך השלום סיפר שהתרשמותם היא שהדבר לא עומד בראש סדר העדיפויות לא של ירדן ולא של מצרים. לגבי ישראל ברור לרפאל שעלינו לטפל קודם בנושא דרום לבנון והכלכלה לפני שנוכל להתפנות ליוזמות חדשות.

רפאל אינו צופה כל פעילות ב-6 החדשים הקרובים. עם זאת עלינו להערך לקראת האפשרות שחוסין וערפאת ייתחכמו ויציגו הצעה שתקשה על ישראל ועל ארה"ב להתמודד אתה. הוא מבחין ב-2 אפשרויות :-

א. ירון תכריז על בכונותה לנהל שיחות בצירוף "נציגים פלסטינאים בדרג נמוך".

ב. יסכים לכונו ועידה בינ"ל ללא ברה"מ ללא אש"פ אשר מכן תתפלג לוועדות משנה.

לגבי האפשרות השניה השיב לשאלתנו שהמזכיר והוא אישית מתנגדים בתוך לוועדה בינ"ל. יחד עם זאת אכן מסתובבים ניירות באגף מז"ת הבודקים כל האופציות האפשריות ואופציה זו של ועידה מוזכרת בניירות אלו.

הוא, אישית, מודאג מהאפשרות שישראל תשלים לאורך זמן עם המצב בשטחים לפיו תושני השטחים משוללים זכויות השתתפות בתהליך הדמוקרטי, ואין הוא רואה כל יוזמה ישראלית בנושא.

זלמן שובל תאר את יתרונות האוטונומיה במסגרת קמפ דייוויד והרעיונות השונים שהועלו בארץ לגבי הסדרים משותפים לנו, ולירדן בשטחים. סיפר שיש קונצנזוס לאומי לפיו לא יתכן הסדר ללא נוכחות ישראלית בצורה כלשהיא.

הח"מ פירט השלילה שברעיון ועידה בינ"ל.

ס י ב ל

[illegible]

עגירות ישראל - ווע. א. יו

אל:

ס. נ. ר. פ.
ד. 91... 1. 91...
סווג בטחוני... גלוי?
דחפנות... רגיל
84 Dec 6 1230
תאריך וז"ח
מס' תכנון

בטחון

ניו יורק

חשבו

69

14

72

אל: הסברה, מע"ת, מצפ"א, מתנכ"ל, יגר, לש' רוה"מ, דובר צה"ל. דע: ניו יורק.

NEWS SUMMARY - THURSDAY - DECEMBER 6, 1984EDITORIALS

WASH. TIMES-12/6-"The Hussein Plan" Hussein has completed a visit to Egypt in which he urged repudiation of the Camp David accords - the only continuously burning bright spot in Mideast politics. Hussein believes the credibility of the US in the region is at an end because UN Res. 242 has not been implemented. To supersede Camp David and 242, Hussein wants to have an international conference, to include the US and the Soviet Union. The Soviet's influence in the area has until now been resisted by both Israel and moderate Arab states, and keeping them out of this strategically vital area should certainly be a priority for our own Mideast policy.

THE PRESS REPORTSIsraeli Leader Visits France

WASH. TIMES-(Wires)-Peres arrived in Paris yesterday on a four-day visit aimed at enlisting French support for Israel's position in future Middle East peace talks. It is the first official visit by an Israeli prime minister to France in 20 years. The visit coincides with growing momentum for a renewed Middle East peace initiative. Israeli govt. sources said Mr. Peres believes European countries, particularly France, could play a major role in developing it. Israeli sources said Peres hopes to persuade the French govt. to lead European opinion away from support of the PLO and toward promoting Jordan as the key to resolving the Israeli-Arab conflict.

Magazine Battles Israel For Evidence

***WASH. POST-Denton-Time has accused the Israeli govt. of acting in collusion with Sharon to block access to witnesses and classified documents critical to its defense. Israeli justice ministry officials, saying the state of Israel is in no way a party to the litigation, generally have cited Israeli security and foreign policy considerations in denying Time direct access to evidence it has sought.

Efforts To Rev Up Mideast Diplomacy Face Major Roadblocks

CHRISTIAN SCI. MON.-Robin Wright-After months of stagnation, the Middle East is bustling with activity, in turn sparking cautious optimism about a new peace initiative. But two major obstacles face the moderates. First, Peres rejected the call for an international conference, adding that Israel would not negotiate directly with the PLO. But he did indicate a willingness to negotiate with Palestinians not associated with the PLO. Second, Syria has harshly criticized Jordan's moves as "treason" and declared that the Arafat-led PLO carried no legitimacy and that its council resolutions were thus not valid. Syria's rejectionist position reflects his almost desperate desire to be the chief Arab negotiator. For the Jordanian-led effort to make any headway, →

ס 9 1 0 ס 9 1 0
 97...מחור...דפים
 סווג בסחונני
 דחיות
 מאריך וז"ח
 מס' מברק

עגירות ישראל - וויסנגטון

אל:

72 - י
 14 - נ
 69 - כ

two steps are crucial. One is broad unity within the Arab League, whose summit last month in Riyadh, Saudi Arabia, was postponed because of serious rifts. The second step is US involvement. Jordanian Prime Minister Ahmed Obeidat appealed to the Reagan administration Monday to shoulder its responsibility as a super-power in pressing Israel to give up its occupied territories.

Judaica Collection Sold

WASH. POST-Hogrefe-A 14th century Hebrew Bible fetched a record \$825,000 at a Sotheby's auction of 97 rare Judaic manuscripts that totaled \$3.1 million. The richly illuminated Spanish Bible, transcribed in 1312 by Shem Tove ben Abraham Gaon, illustrated lavishly with birds, animals and geometric designs, led the Tuesday night sale of manuscripts from the estate of the late David Solomon Sassoon, a member of the noted Bombay mercantile family.

810108

7 + 1 + N 10108 810108 810108 810108

מגירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ש.נ.ס. ש.נ.ר. 2
דף 1...מחור...דפים
סוג כסחוני שמור
דחיות...
תאריך וזיה 6.0930 דצמי 84
65
מס' מברק

אל :- ממנכ"ל, מצפ"א

ארה"ב - ועידה בינ"ל

בפאנל שערך ב-A.E.I ב-5 לדצמי בנושא "לבנון ומה הלאה?" השתתפו בין השאר השגריר פיל חביב, סונדרס ואלפרד מאדי. בחשובה ל"התפרצות" מיודענו קלוביוס מקצוד מדוע ארה"ב תומכת בהסדרים נפרדים (ק.ד.) ולא בהסדר כולל נוסח ג'נבה, אמר חביב שבעבר זה לא ניתן אך יש סימנים למאמץ מולטילטרלי פעתיד. בנתיים יש למצות את האפשרי.

אלי אבידן

1/16

משה חכם נחמא מנכ"ל מנכ"ל קציר לבנון אצ"ל
מצרף מ רובינשטיין ו/ארכי מנכ"ל רם אצ"ל

סגירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ס 100 ס 100
 ד... 9... ד...
 שמו
 סוג בשחזני
 רגיל
 דחפוז
 תאריך וז"ח דצמ... 1400.6
 54
 פסי פבוק

מצפ"א. מאו"ר.

ביקור המורשת דיימלי

1. נפגשתי אתמול עם הנ"ל. הדגיש באוזני כי מטרת ביקורו בישראל הינה לפגוש את רה"מ ושר הפנים. דיימלי מבקש לקיים שיחה עם רה"מ באוירה פשרנית במגמה לנסות ולפתור את בעיית הכושים העבריים. דיימלי מצדד ביישום דו"ח ועדת גלאס (הענקת מעמד שהיה חוקי בישראל). לדעתו, הדבר ישים קץ להנסיבות להסתנן לישראל באורח בלתי חוקי ויסיר אחד החיכוכים המתמידים עם הקהיליה השחורה בארה"ב.
2. דיימלי לא יסע במסגרת קבוצה לנטוט, אלא יבוא בנפרד. מתכנן להגיע לישראל בטיסת TWA 800 ב-6.1.85 בשעה 3:35 אחה"צ. ביום א' 6.1.85 ישהה בירושלים (מלון החלך דוד). בימים 7-9.1.85 הוא גמיש לחלוטין לגבי פגישתו עם רה"מ פרט ומוכן לבצע החלטות בתוכניתו כדי להתפנות לפגישה הנ"ל. יצוין כי דיימלי אמור להשתתף בסימפוזיון מדעי באוניברסיטת בר-אילן ב-7.1.85 ומתכנן נסיעה לדימונה ב-8.1.85 לפגישה עם מנהיגי הכת. דיימלי יעזוב את ישראל בטיסת TWA 803 ביום ה' 10.1.85 ב-7:10 בבוקר.
3. דיימלי הינו חבר תת ועדת מזה"ח בועדת החוץ של בית הנבחרים. דיימלי מקורב לארגונים פרו-ערביים ופעיל מאד בקאקוס השחור במיוחד בסוגיית הכושים העבריים. אני ממליץ להענות לבקשתו להפגש עם רה"מ. אני מעריך כי בעצם הפגישה ניתן יהיה לפרק את המטען השלילי שהצטבר אצל דיימלי בסוגיית זו. דיימלי מוכן להיות גמיש ואף לדחות ביקורו בשבוע במידה ורה"מ אינו פנוי בתאריכים שצויינו לעיל. כל הלוגיסטיקה של הביקור על חשבון סגירות ארה"ב מאחר וזה ביקור רשמי (ראח מכתב מצורף).
4. אנא בחזור התייחסות לאפשרות הפגישה עם רה"מ.

קני-טל

נ/חיה

רה"מ מרס מ/מס לנפ"ן יצר אלוה"פ טרם ק/אריך תפוז

MERVYN M. DYMALLY
THIRTY-FIRST DISTRICT
CALIFORNIA

$\frac{2}{2}$

1717 LONGWORTH BUILDING
WASHINGTON, D.C. 20515
(202) 225-5425

COMMITTEE
FOREIGN AFFAIRS,
SCIENCE AND TECHNOLOGY
DISTRICT OF COLUMBIA
CHAIRMAN, SUBCOMMITTEE
ON JUDICIARY AND EDUCATION

54
 $\frac{2}{2}$

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

December 4, 1984

Honorable Dante B. Fascell
Chairman
Committee on Foreign Affairs
Rm. 2170 Rayburn Bldg.
Washington, D. C. 20515

Dear Mr. Chairman:

Permission is sought to travel to Israel and England between January 6-11, 1985. The purpose of the visit is as follows:

1) Israel

- a) Attend the Second Annual Seminar on Mathematics and Science, sponsored by the Bar-Ilan University, Ramat-Gan, Israel.
- b) Meet with Honorable Shimon Peres, Prime Minister, and Minister of the Interior to discuss the Glass Commission Report.

2) England

Attend a briefing at the International Center for Strategic Studies.

Thank you in anticipation for a favorable reply.

Sincerely,

MERVYN M. DYMALLY
Member of Congress

Attachment

bcc: Dr. Abe Galbart
Bar-Ilan University, N.Y.

~~20~~

(11)

מדינת ישראל
לשכת המשנה למנכ"ל
משרד החינוך

זכרון דברים

מס' תדריך	מס' התק	תאריך 6.12.84
משיחת טלפונית עם		מדיין בן(מקום/ועדה) עם השגריר לואיס
		הנושא ים-סוף
		השתתפו בישיבה/בפגישה

בפגישתו עם המשנה למנכ"ל התייחס היום השגריר לואיס לסוגיית ים סוף שהועלתה ע"י ראש הממשלה בפגישתו עם המזכיר ובהמשך לנייר שמסרנו לאיגלבורגר בנושא לפני כשנה ומחצה.

לואיס קבל Talking Paper שאלה עיקריו:

1. ארה"ב בדקה את הרעיון והגיעה למסקנה שיהיה קושי גדול למכור את הקונצפט של שתוף פעולה אזורי כזה לכל המדינות פרט אולי למצרים. הנה המצרים עצמם העלו את הרעיון של ועידה ים-סופית והיא למעשה לא יצאה אל הפועל. רק לאחרונה אמר נומיירי לשגריר ארה"ב שהועידה לא תתקיים היות ואתיופיה ושתי התימניות לא רוצות להשתתף. נומיירי לא נראה מודאג מכך במיוחד. נומיירי גם סיפר כי העביר לישראלים מסר שאין להם לדאוג היות והועידה אינה מכוונת נגדם. הממנכ"ל הזכיר ללואיס כי הם אכן אמרו לנו זאת אך לא בשם נומיירי כי אם בשם של המצרים.

2. ארה"ב שותפה לדאגתה של ישראל לבטחון ים סוף והיתה מקדמת בברכה כל רעיון היכול לקדם את הבטחון ושתוף הפעולה גם בשאלות אקולוגיות של ים סוף, אך הבדלי הגישות בין המדינות המעורבות מכבידות מאד. ישנם הבדלים בין מצרים וסעודיה וחלוקי דעות בין אתיופיה לתימניות.

יתכן וניתן להגיע להסדרים בלתי פורמליים כמו למשל שסודן וירדן תסייענה בענין זה. יתכן גם שאפשר להגיע למשהו בין מצרים לסעודים ואולי משהו בין מצרים וירדן אך יתכן שמה שנחוץ הוא שפור יחסים כללי שלנו עם ירדן בבעיות מעשיות כמו למשל בשאלת מי הירמוך.

לואיס ספר כי מצרים וסעודיה מודאגים מחמושה של אתיופיה ומהקשרים הסובייטיים ההדוקים עם אתיופיה ותימן. לואיס אמר שמבקש מאתנו לבדוק האם מה שנותר מצנורות הקשר שלנו לאתיופיה ניתן לניצול למטרה זאת על מנת להשפיע עליהם לכוון של שתוף פעולה. הם רוצים לשמוע מאיתנו אם יש לנו מחשבות בנדון.

הממנכ"ל הסב תשומת לבו של לואיס בהקשר זה לנוכחות המערבית הניכרת הנמצאת באתיופיה

.....2/.....
תחית

.....
רושם זכרים

תפוצה:

לכל אחד מהמשתתפים

.....☐
.....☐
.....☐

.....☐ ול:
.....☐

מדינת ישראל

המשרד/היחידה

מס' הריש	מס' התק	תאריך	זכרון דברים
משיחה טלפונית עם		מדיון ב(מקום/יעדה)	
הנושא			
השתתפו בישיבה/בפגישה			

- 2 -

במסגרת מאמצי הסיוע לנוכח בעית הרעב והציע שכדאי לבדוק מי האישים והגורמים הפועלים שם בענין כי יתכן שניתן לאתר משהו עם גישה ואפשרויות.
לואיס סכס הנושא באמרו כי רעיון ים סוף מוצא חן בעיניהם אך אינם יודעים איך לתרגמו לשפת המעשה. אם יש לישראל רעיונות הם ישמחו לשמוע אותם.
הממנכ"ל הזכיר ענין הצנור והעברתו צפונה אך לדברי לואיס כל ענין הצנור "מת" לעת עתה.
מר בר-און גם הזכיר הרעיון להעביר צנור סעודי דרך מצרים ולואיס אמר שאם כי הרעיון יפה הסעודים היום מרגישים "קבצנים".

יוסי גל
רושם הדברים

.....
תחית

.....
ר' המרכז ☐
.....
ז.ו.ע.ץ. מדג.ג.ג. לכה"מ ☒
.....
..... ☐

תפוצה:

לכל אחד מהמשתתפים

ול: ☐ ממרוה"מ ושה"ח
.....
מנכ"ל ☐
.....

ידי 1130

毒瘴

ס' ב' י' תר

*** 99 : שהח, דהם, מונכל, ממנכל, שרהאוצר, מנכלאוצר

9920
0131

דף 1
טותק 7
תוך 1
מסוך 14
משד החוץ-מחלקת הקשר
טודי ביותר

מאל: המשד, א, נר: 76, מ: 110
מח: מ. סג: מ, תא: 061284, וח: 1600

טודי ביותר / מיידי

מאל: שר האוצר, מנכ"ל אוצר

מח: ממנכ"ל משד.

בראשית השבוע התקיימו שיחות בין משרדיות בראשות ד"ר ריגן שר
האוצר על המצב הכלכלי בישראל. בשיחות אלה נמתחה שוב ביקורת
על הנועשה בארץ בתחום הכלכלי וסובב כי בשיחה שסם לואיס טומד
לקיים עם רות'מי בסוף השבוע תובא שוב ביקורת זו ליד'עת
רות'מס.

הכפרין.

מח: שרה, מנכ"ל, ממנכ"ל, שרהאוצר, מנכ"לאוצר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9917

1101

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

סודי ביותר

מתוך 1

מתוך 16

דף 1

עומק 4

מל: המשרד, נר: 68, מ: ווש
דח: ר, סג: מ, תא: 061284, וח: 1200

סודי ביותר/רגיל

ממנכל, מצפא.

מתוך שיחות עם מגוון אישים באיגודים הקשורים בשתי המפלגות
מצטיירת הסכמה בין בני שיחי על תמונת מצב ראשונית במפלגות
לקראת 88:

הרפובליקנים: סגן הנשיא ג'ורג' בוש הודעה יותר מידע עם
הנשיא רייגן ועל בן החליש סיכויי ל-88, שכן צפויה אי טיפוח
מרייגן ומי שקשור בו, אלא אם כן ייאלץ רייגן לפרוש לפני 88
מטעמי בריאות. שלושת המתמודדים האחרים, פרט לבוש, יהיו: הווארד
בייקר, בוב דול וג'י פ קמפ. קמפ ייחשב צעיר וחדשני מדי, דול
יפסיד תומכים בשל תפקידו כמנהיג הרוב, ואילו בייקר פנוי בשנים
הקרובות לכבוש לו תמיכה ברחבי המדינה. לדעת בני שיחי אם היו
צריכים להמר היום היו מהמרים על הצמד הווארד בייקר-אליזבט
דול.

הדמוקרטים: מספר המועמדים שיוזכרו בשלוש השנים הקרובות יהיה
עצום, אך לקראת סוף המוקדמות יצטמצם המבחן לשלושה מועמדים
רציניים: קומו, הסנאטור בדלוי וגארי הארט, לפי סדר עדיפויות
קשה כיום לנבא מי מהם ינצח. בכל מקרה, נוכח לקחי הבחירות
שעברו, המועמד לסגן הנשיא יהיה מהרדום: מושל טקסס מרק
ווייט, הסנאטור דייל בומפרס, או אם אשה, מושלת קנטוקי מרתה

קולינס.
דני בלון

תפ: שהח, דהמ, מנכל, ממנכל, מצפא, ד/מרכר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9917

נבנס

(12)

סודי ביותר

דף 1
עמך 7
מחור 1
מחור 16

מל: המשרד, נר: 68, מ: 111

דח: ר, סג: מ, תא: 061284, רח: 1200

סודי ביותר/רגיל

ממובל, מצפא.

מחור שיחות עם מחורן אישים באיגודים הקשורים בשתי המפלגות

ממשרדות הסנמה בין בני שיחי על תמונת מצב ראשונית במפלגות

לקראת 88:

הרפורמליקניט - סגן הנשיא ג'ורג' בוש הזדהה יותר מירי עם

הנשיא רייגן ועל בן המליש סיכויי ל-86, סגן צפויה או עירפות

מריגן ואר שקטור בו, אלא אם כן ייאלץ רייגן לפרוש לפני 88

ממשרד בריאות, שלושת המתמודדים האחרים, פרש לבוש, יהיו: הווארד

בייקר, בוב דול וג'יפ קמפי. קמפי ייחשב צעיר וחושני מדי, דול

יפסיד תומכים בשל תפקידו במנהיג הרוב, ואילו בייקר פנוי בשנים

הקדובות לבוש לו תמיכה ברחבי המדינה. לרעת בני שיחי אם היו

צריכים להמר היום היו מהמרים על הצמד הווארד בייקר-אלייב

דול.

הדמוקרטים - מספר המועמדים שיוזכרו בשלוש השנים הקדובות יהיה

טעות, אך לקראת סוף המוקדמות יצמצם המבחר לשלושה מועמדים

רציניים: קומו, המנסור בדללי ואמרי הארט, לפי סדר עדיפות

יה. קשה לראות מי מהם ינצח. בכל מקרה, נראה לקחי הבחירות

שטורו, המועמד לסגן הנשיא יהיה מהדרום: מושל טקסס ג'ק

ווייט, המנסור דילל בומפרס, או אם אשה, מושלת קנטוקי גרתה

קולינס.

דני בלון

חפ: שהח, מהח, ממובל, מצפא, ד/מרכב

ס ו ש ס
דף...1...מחור...2...דפים
סוג בטחוני...סוג...
דחיות...רגיל...
תאריך וזיחה 5/12/84 1900
מס' מבר...

אל : ממנכ"ל, רובינסטיין, מצפ"א

הנדון : משיחה עם קרצ'קו

ועידה בינ"ל

קודם לשיחה עם קרצ'קו שוחחתי עם וולקוקט אשר סיפר כי אף שועידה בינ"ל כשלעצמה לא תביא לתוצאה ייתכן וזה מועיל כהכנה לשיחות במסגרת קמפ דייויד. העיליתי בנושא עם קרצ'קו אשר סיפר כי אכן חושבים על הנושא בתוך אגף מז"ח. המחשבה שלהם הינה שכשם שועידת ג'ינבה מ-1973 היוותה את הגג תחתיו ישראל ומצרים נהלו את ^{ההסכם} ההפרדה כך היא תוכל לשמש כגג להמשך תהליך השלום. ברור להם שאש"ף לא יוכל להשתתף כצד בועידה כזו אך לגבי בריה"מ יש לזכור שקייסנג'יר הצליח לתמרן אותם למצב בו נתנו גושפנקא סובייטית למהלך שהיה למעשה מחלף אמריקאי. הגבתי כמובן בטענותנו לפיו ועידה בינ"ל מחזירה את השעון אחורה ומהווה שלילת הרעיון של מו"מ ישיר, קמפ דייויד וכל החיוב הכרוך בכך.

טאבה

סיפר שארה"ב מחלבת באם לפנות אלינו בהצעה לטייע בהשגת חסדר ביניים. המצרים רמזו להם שדרישותיהם ברומא (דרך אגב הסגירות כאן לא קיבלה דיווח על שיחות אלו) ניתנות לגמישות. דהיינו, המצרים לא התכוונו לתת אולטימטום מבחינת מועד ואין הם דורשים מתן כל סמכויות המשטרה לכרי"ם. על סמך רמז זה ארה"ב בדעה שיש סיכוי להשיג חסדר אי שם בין ההצעה המצרית והצעת ישראל. ברירה אחרת בידי ארה"ב הינה, לדברי קרצ'קו, להניח לנושא. שאל לדעתי. הגבתי שלהערכתי גם הצעת ישראל הראשונה היתה ותור ישראלי מאחר וכל הסדר ביניים למעשה מהווה ויתור ישראלי על סממן כלשהו של ריבונות. מבחינת המצרים ברור לי שלא כ"כ איכפת להם היקף סמכויות השטור של הכרי"ם על עוד יוכלו לתקוע יתד בינ"ל (ומצרי) בתוך שטח המריבה. ישראל היתה מוכנה לעשות ויתורים בנושא טאבה במסגרת עסקה שתוביל גם לשפור יחסיים בנושא אחד. הוספתי שלדעתי לא יהיה לנו ענין בפטרה בנושא היקף סמכויות השטור ואם האמריקאים מדברים עם המצרים בנושא יש מקום שיצינו שישראל מצפה לתמורה בנושא אחר.

הערתי שכל זאת על דעתי ואודיע לו אם אתרשם אחרת בישראל.

הצהרה על חופש השיט

ביקשתי שבמסגרת הצהרה שיתנו על משפט היס, אם יתנו, יוסיפו גם את ההצהרה על חופש השיט והסכם השלום. הבטיח לפעול.

משפט תל-חנן

מסרתי לו הניר שקיבלתי מעורכי דין והוספתי טענותינו בע"פ.

הגיב שמחמ"ד עושה כל מאמץ כדי להימנע ממחן חוות דעה לגופו של ענין וודאי שאינה

סדר...
דף...
מספר...

אל:

62

סוג בטהוני...
דחיות...
תאריך וזיח...
מספר...

מעונינת שביהמ"ש העליון יוציא פסק דין בנושא.

הנושאים העומדים לדיון (מהות אישיות משפטית, מהות עוולה בינ"ל, זכות התביעה על סמך עוולה כזו וכיוצ"ב) הינם אולי סוגות מרכזיות במשפט בינ"ל ואין כל אפשרות לדעת אין ביהמ"ש יטפל בהן.

הוסיף ששרד המשפטים בדעה שלכל הפחות יש לתת לביהמ"ש חו"ד לגופו של ענין. סיכם שאין כל סיכוי שמחמ"ד יסכים לפרוש רחב של סעיף 1350, אשר יעניק זכות תביעה נגד מדינה זרה בנסיבות כמו אלו של תל-אורן וזאת למרות הסימפאטיה שלהם לנפגעים. עם זאת ינסו להעיר לביהמ"ש לגבי הערות השופטים בנושא הטרור, זאת בהתאם לשיחחננו הקודמת בנושא. הצעתי שאפנה פרקליטי תל-אורן אל מחמ"ד כדי שיטענו טענותיהם ישירות והוא הסכים לכך.

הסכם הסגרה

סיפר לי שרן מגווארן מתקש להודיע לסנט במפורש שלפי הערכת ארה"ב הסכם ההסגרה אינו חל על הגדה המערבית ועזה. טענתי באריכות טעונינו והספתי שאני אישית מוכן להמליץ שנככים שבסנט, אם ישאלו האם ההסכם חל על השטחים, נציג מחמ"ד ישיב "מדיניותה של ארה"ב הינה לא לבקש הסגרת אנשים מהשטחים ועמדה זו הובאה לידיעת ממשלת ישראל". הסברתי שלא נשמח להערה כזו אבל זה משאיר פתח משפטי לשינוי העמדה. קרציקו העיר שינסה לשכנע את מגווארן בנושא אף כי מגווארן כבר העיר לו שזה מוזר בעיניו שקרציקו מנהל מו"מ עם נציג ישראלי על מה נציג מחמ"ד יוכל להצהיר בסנט. בכל מקרה אין סיכוי שהמו"מ על הסכם ההסגרה יימשך ב-3 החודשים הבאים.

יחסי מצרים-ישראל

סיפר שארה"ב מודאגת מסימנים הולכים וגוברים של צנון ביחסי ארה"ב-מצרים. לא רק בהקשר הישראלי.

סיבל

שהיה היה סהכס אלא ג/אנס גלכס רובינסט"ן ק/אנס אלא א
רן אלא ק'אנס גלכס אלא

ש 7 2
ד... 1... 2... דשים
שמו
טווג בשחוני
רגיל
דחיות
דצמי 5 1600
תאריך וזיה
56
מסי

אל: ה מ ט ר ד

מסבכיל.

מצפ"א.

דע: דברת / אוצר.

להלן מתוך שיחה עם ג'ף ברגנר עוזרו של היו"ר החדש של ועדת החוץ בסנט ויציארד לוגאר. ברגנר יתמנה כראש צוות העוזרים בוועדת החוץ ויש להניח שתהיה לו השפעה גם בנושאים הקשורים לישראל.

א. סיוע - 1986. מסרתי לו בקצרה על השיחות שניהלנו בנובמבר ושננהל בדצמבר. לדבריו ברור שאם נשיג הסכמה עם הממשל על רמות הסיוע יפשט הדבר את התהליך בכל הקשור לישראל. מאידך אם לא נשכנע את הממשל ואת הקונגרס שיש הגיון בהענות לבקשת הסיוע הכלכלי, הוא חוזה בעיות רציניות.

ב. עסקות נשק. אמר שמחד אינו משוכנע שהמכירות תהיינה מוצדקות בכל המקרים ומאידך אינו משוכנע שהממשל צריך להביא כל עסקה ועסקה לאישור הקונגרס.

ג. מצרים. הסברתי דאגתנו עקב השחיקה המתמדת ביחסי ישראל-מצרים וההתרחקות של מצרים מהסכמי קמפ-דיוויד והשלום. שאל מה בדיוק נרצה להשיג דרך הקונגרס ועניתי שיהיה צורך באיתות ברור ותקיף למצרים כדי לעצור שחיקה זו וזה צריך להתחיל בביקור מובראק כאן.

ד. ירושלים. שאל אם קורה משהו בנושא ועניתי שאיני מודע ליוזמה חדשה בנידון. אמר שלאור חומרת הבעיות שאותן איזכרנו קודם לכן מוטב לעסוק בהן תחילה.

במהלך השיחה אמר ברגנר כי פעולתו הראשונה של לוגאר, לאחר שהתברר שיהיה יו"ר ועדת החוץ, היתה לסוע לאינדיאנה כדי להסביר לבוחרים כי הוא מתכוון להשאר יותר מכל דבר אחר הסנטור של אינדיאנה. עיקר דאגתו היא מהתדמית השלילית של כל נושא יחסי החוץ ובעיקר סיוע החוץ של ארה"ב. באינדיאנה. אני מציין בקודה זו כי להערכתי היא תהיה בעלת משמעות מבחינתנו. לוגאר ינסה להחזיר את עטרת וועדת החוץ של הסנט ויעשה זאת תוך מציאת דרך הזהב בין עמדות הממשל לבין עמדות שאותן יוכל להצדיק

ש ו כ ז
ד... מתוך... דשים
סוג במחזור
דחיות
תאריך וזיה
56

גלו

ולגמק לקהל בוחרים שאיננו אוהד סיוע חוץ במיוחד. ברגנר חזר והדגיש בחקשר זה את הצורך ברפורמות מרחיקות לכת בכלכלת ישראל שאותן בוכל להציג כאן. להערכתי גם כך תהיה המשימה של השגת סכומי הסיוע הכלכלי קשה. לוגאר ישתף פעולה עם הממשל ואחת הדרכים להחזרת קרן ועדת החוץ ליושנה תהיה אימוץ חוק סיוע חוץ, דבר שאותו לא עשתה הוועדה זה מספר שנים. בהעדר הבנה ביננו לבין הממשל על גובה הסיוע הכלכלי עלול הממשל לנצל את היו"ר החדש של וועדת החוץ ע"מ להקטין עד כמה שאפשר את חבלעדיה של וועדת ההקצבות בנושא סיוע החוץ.

לוגאר לא היה בארץ וברגנר אמר שהמליץ לפגיו לעשות זאת בהקדם האפשרי.

3318
ערן

ע מ רמ א נא ג/א 1032 3113 3113 3113 3113

ס ו ט ס
 97. 2. מתוך 3 דפים
 סוג בשחזרי
 דחיפות
 תאריך וז"ח
 52
 פסוקי פברק

נפגש עם ערפאת במזרח ברלין אולם הסובייטים הוסיפו כי הדבר נעשה לפי בקשתו המפורשת של ערפאת. אדלמן התרשם שהסובייטים דוגלים בהנהגה קולקטיבית. הם יעצו לחכש והואתמה שלא להשתתף בדיוני מלי"פ ברבת-עמון והעמידו העיתונות הסובייטים לרשותם בכך שפירטמו עיקרי ביקורתם כלפי ערפאת. עם זאת, אין הם רוצים לראות אש"פ נופל תחת חסות סורית. ד. הסובייטים ביקשו לבדוק עמדתו האמיתית של אסד כלפי רעיון הועידה הבינלאומית. אדלמן שמע הערכה סובייטית שהסורים אינם נלהבים מעצם הרעיון אם כי משלמים לו מס-שפתיים.

ה. אסד ביקש טיוע צבאי נוסף. הערכת אדלמן הינה כי הסובייטים נענו במידה מסוימת בסוגייה זו.

2. אדלמן ציין כי להערכתו הסובייטים אינם מתרגשים לפי טעה ממגעי סוריה - ארה"ב ופועלים מתוך הנחה שאין לאסד היכולת לערוק למחנה האמריקני כפי שעשה זאת סאדאת בשעתו.

3. מגעי בריה"מ - ארה"ב במזה"ח

בסוף אביב שנה זו הציע שולץ לקיים מגעים עם הסובייטים במגמה לצמצם אפשרות ה-miscalculation באיזור הרה-התפוצצות. הסובייטים טרם השיבו פורמלית להצעה זו. בספטמבר ש.ז. עלה הנושא שוב במגעי שולץ-גרומיקו. גרומיקו ציין כי בריה"מ מבחינה בין שיחות לשט שיחות ובין שיחות לשט השגת תיאום מבצעי נוסח 1.10.1977. גרומיקו ציין כי בריה"מ מעוניינת אך ורק בסוג השני של שיחות.

4. אדלמן מעריך כי לקראת 1985 הלחץ על ממשל ארה"ב לעשות משהו במזה"ח יגבר וייתכן כי יהיו כאלה שיבקשו להדגיר עם הסובייטים על כך. אדלמן סבור כי הממשל הנוכחי אינו נוטה ללכת לתאום מבצעי עם הסובייטים, אולם הוא יהיה נתון בצורה הולכת וגוברת ללחצים מהערבים המתונים, מדינות מערב אירופה, תקשורת וחוגים מסויימים בקונגרס, המותחים ביקורת על העדר מדיניות מזה"חית אצל ממשל ריגאן.

5. הועידה הבינלאומית - הצעת בריה"מ

תחילה נטה אדלמן להתייחס להצעה הסובייטית כאל צעד טקטי שנועד לנצל השיתוק במדיניות האמריקנית עקב הבחירות והכשלון בלבנון. בעקבות מגעיו בבריה"מ הוא שינה את דעתו

ס.נ.ס. ס.נ.ס.
דפ...3...פחור...3...דפים
סוג בשחורני
דחיסות
תאריך וז"ח
59
מס' פברק

- ובקעת נוטה להעריך כי אין זה צעד טקטי אלא זהו מאמץ סובייטי רציני מאד. קיים שיחות עם אנשי מחלקת מז"ח במשרד החוץ הסובייטי (לא פוליאקוב) אשר הרחיבו הדיבור על מהות ההצעה. הסובייטים הדגישו:
- א. שהעקרונות שמנו בהודעת 29.7.84 לא מחייבים שאר הצדדים לסכסוך, אלא משקפים עמדת בריה"מ בלבד. (הערה - אדלמן הצביע על הדימיון הרב בין טענה סובייטית זו וטענת ריגאן שתוכניתו למז"ח משקפת עמדת ארה"ב בלבד). הסובייטים ציינו כי אין בכך נגמתי לכפות פתרון על ישראל.
 - ב. הסובייטים סבורים שמבחינת הפרוצדורה יש להקים ועדת פונקציונלית אשר תעבד את העקרונות שיינחו ההסדר. הסובייטים סבורים שכאן שתי מעצמות העל יוכלו למלא תפקיד מרכזי.
 - ג. הסובייטים מודים בכך שלא ניתן לפתור את כל הבעיה בבת אחת ולכן יש לפצלה לבעיות משנה שיטופלו בועדות מיוחדות. דיברו בהקשר זה על ועדה טורית-ישראלית, ועדה ירדנית (בהשתתפות אש"פ)-ישראלית.
 - ד. הסובייטים ציינו כי אין לכנס קודם את הועדה הפונקציונלית לעבוד העקרונות הנ"ל, ושניתן במקביל להתחיל הדיונים מבלי להגיע למכלול המוסכם של עקרונות אלה.
 6. אדלמן התרשם כי הסובייטים מקדישים מאמץ ומחשבה רבה לרעיון הועידה הבינלאומית, מעל ומעבר ממה שמתחייב מתרגיל טרק תעמולתי. אדלמן ציין כי העדר יחסים בין בריה"מ לבין ישראל פוגע ביכולתה של מוסקבה לקדם הרעיון. הסובייטים השיבו כי ועידת ג'נבה בדצמבר 1973 הוכיחה כי ניתן להגיע להזכרות גם בהעדר יחסים דיפלומטיים עם ישראל.
 7. אדלמן לחץ על הסובייטים מדוע לא נענים להצעת ארה"ב לקיים שיחות על מז"ח ובענה במוסקבה שהסובייטים נסרפו פעמיהם בנידון (ב-4-1973 בעקבות התמוטטות ועידת ג'נבה ובאוקטובר 1977 אחרי התמוטטות ההבנה עם קטר). לכן בריה"מ נוהגת בזהירות ותסכים לשיחות רק אם תתקבל שם עמדת וושינגטון הינה רצינית.

קני-טל 11-11

סגירות ישראל - וושינגטון

אל:

המטרה

ס 1 2 3 4
דף 1. מהדף 2. דפים
טווח בסחובי ... שמור
דחיות ... רגיל
תאריך וזמן 5.1245 דצמ' 84
... 51 ...

אל :- מצפ"א , ממ"ד

אש"פ - ירדן

משיחה ארון מילר INR ב-5 לדצמ' 84.

בעקבות המל"פ

1. המל"פ אהנס לא הביאה לשינוי דרמטי אולם יצרה "מפגש של אינטרסים", בין 3 השחקנים המעורבים במשחק : ירדן אש"פ ומצרים, מפגש העשוי לקבל אופי אופרטיבי יותר בעתיד הרחוק באם ימצא לנ"ל ערוץ שידור משותף.
2. הכוון הוא של קיום מסגרת רופפת בין 3 נמרכיביקלעיל בה ממלאת ירדן תפקיד של "איש ביניים" בין אש"פ מזה ומצרים מזה.
3. התקופה הקרובה תהיה תקופה של "ניצול היזדמנויות" על ידי הגורמים הנ"ל כל אחד בתחומו.

ירדן

4. "הגל החדש" שחוסין רוכב עליו הוא רעיון הועידה הבינ"ל לא בתוכנה הסובייטי (תכנית ברזיניב) אלא כמוטר להסדר הסכסוך. מאחורי תפיסתו זו ניצב הרעיון של הסדר על בסיס 242 שיחליף את שיטת ה"צעד אחר צעד" עד כה.
5. חוסין מפוכח דיו להבין שבשלב זה פורום כזה אינו ראלי. הוא מנסה לפתות את ערפאת באמצעות רעיון זה"לקנות כרטיס למיאטרון שלו" וכך להרחיקו עוד יותר מסוריה ולהביא להיפרדותו הסופית מחלקי אש"פ בני חסותה.
6. השלב הבא : חוסין מצפה לחשובת ערפאת (קרי הועה"פ) ל"תכנית השלום" שלו במל"פ.
7. לו"ז : מילר מעריך שחוסין יצטרך לקבל החלטת לאן פניו מועדות חוץ כ-9-6 חודשים.

ערפאת

8. המל"פ היטג אישי פנימי והשגת נצחון של 1:0 במשחק הראשון עם אסד במסגרת "טורניר ממוסך".
9. אם הביקור בקהיר הוגדר כמהלך אישי, הוא הוכיח במל"פ שלפחות אלו שבאו, בראש ובראשונה ארגון הפתח ניצבים מאחוריו. היה זמן שכלל לא היה ברור מה כוחו האמיתי במחנהו.
10. המפסידים האמיתיים הם חבש ובייחוד חארותמה. המגוף שהיה להם עד עתה על ערפאת נשטט מידיהם ערפאת היה מוכן לשלם מחיר גבוה באם היו מסכימים להשתתף במל"פ בין אם באלג'יר ואפילו ל"ק הכ"ס בעמאן, הוא היה מוכן ללכת לקראתם. כעת הוא הוכיח להם שבכוונתו להסתדר בלעדיהם 2/..

2022 2022
דף... 2... 2...
סוג בחינות...
דחיות...
תאריך וז"ח...
סיכום... 5.1...

גם אם לא בנוחיות יתרה. אין זאת אומרת שהוא נזיז עליהם או שהוא מתייחס אליהם כאל אגן מוסא, ג'יבריל ודומיהם, אדרבא, הוא יעשה מאמץ להשיבם אולם בתנאים טובים מאלו של לפני המל"פ.

11. קשה לקבוע, לאן פני ערפאת מועדות. אין ספק שהאופציה הסורית של "שיבה לפלסטין" באמצעות "מאבק מזוין" אינה נתפסת על ידו כריאלית. ולכן שם פעמיו לעמאן שהיא הכניקה האחורית ל-constituency האמיתית¹¹ כפי שהוא רואה את תושבי יהו"ש ועזה.
12. מכאן ועד מציאת נוסחה מוסכמת עם ירון עדיין רחוקה הדרך. נושא הי. וג נתפס על ידו כקיומי והוא לא ישמיטור.
13. מילר רואה במינוי קאוטמה ומילחם כחברי הועד הפועל שגיאה טקטית מצד ערפאת. בכך הוא השמיט מידיו :
א. שתדלנים שעשו עבודה טובה בארה"ב. בדעת הקהל ובפגישות עם אישי ציבור. אין ספק כמעט שלהבא תימנע כניסתם לארה"ב בהיותם בעלי תעודות חבר באש"פ.
ב. האפשרות שישראל תיאורטית תאפשר החזרתם לגדמ"ע במסגרת של מחווה לעידוד תהליך המדיני.

סוריה

14. אשר טעה בשיקול ובהערכה. חייב היה להימנע מלהגיע למצב של הכרעה (מל"פ) עם ערפאת ובמגרש לא שלו (ירדן).
15. היה עליו לבחור בטקטיקה של משיכת ערפאת באף על ידי נכונות לגלגל דו שיח אפילו ברמה של פקידים במטרה להוליך שולל את ערפאת ולחנוד כינוס של הפגנת חמיכה והזדהות אתו.
16. הסורים מ לים קוצר רוח לגבי הנעשה בלבנון. הערכת מילר¹⁶ השיקולים בעד: הסכנתם בעלי משקל יתר מאשר אלה שנגדו. חשוב לו להוכיח שניתן גם אחרת, קרי ללא תמורה בעימות עם ישראל.
17. לדעתו, אמיל ג'ומיאל וג'ומבלאט סוחבים את ענין השיחות בנאקורה אכ"ף שאין להם עתה ככל הנראה אינטרס בנסיגה ישראלית. הרווחים הצפויים להם זעומים אם בכלל. הזוכה העיקרי ברי.

למה ראה להחליט איתן סמך מהי רמ איתן מל"פ אלי אבידן
א.א.א.

סגירות ישראל - ווסינגטון

אל: ה מ ש ר ד

ט ו ו ט
דף...: מתוך... דפים
סוג בטחוני סודי
דחיפות רגיל
תאריך וז"ח 1030 5
44
מס' חברת

מחנכ"ל.

מצפ"א.

ארה"ב - ועדה בינלאומית. שלך 103.

בשיחה עם סונדרס אמר האחרון כי לא הבחין בשינוי בעמדות ארה"ב לגבי נושא זה והיא ממשיכה להתנגד. יחד עם זאת הוא טבור ששולץ יהיה מוכן ל"שמוע" מה יש בפי גרומיקו לומר בנושא זה אם הוא ירצה להעלות זאת. סונדרס חזר עתה ממוסקבה שם נפגש בין השאר עם פרימקוב שגילה גמישות בעניין הועדה הבינלאומית. ה"גמישות", לפי סונדרס, היא בכך שאין הכרח שמליאת הועדה כולה תתכנס אלא ועדות משנה שתעסוקנה בנושאים בילטרליים. סונדרס עצמו הביע התנגדות במוסקבה לוועידה בינלאומית באומרו שהיא תגיע במהירות למבוי סתום.

3314
ערן

מה מה שהם לא אלה אלה רומניסטיין אפילו לא ידעו
מה מה שהם לא אלה אלה רומניסטיין אפילו לא ידעו

טופס מברק גלוי

דפים 3 מתוך 1

אל: הסברה, מע"ח, לש' ממנכ"ל, יועץ רוח"מ לתקשורת, מצב"א. לש' יגד

סיווג בטחוני:

דע: רוסינגסטון

דחיפות:

מאת: עמנואל

0415-

0126

תאריך חידו':
מס. מברק: } לי-טקס
מס. מברק: } מל
מס. מברק: } מקט

25 12/11

News Summary December 5, 1984

Columns:

NYT- Amos Perlmutter (Prof. Political science American University)
"Sharon's 'Blood Libel'" : There is something sinister happening in a NY court room. Sharon is charging Time Inc. with 'blood libel'. The charge would be ridiculous if it were not so distasteful- if it did not so trivialize the history of the Jews. Time is infamous for it's apparent sympathy with Arab causes. Sharon is however wrapping himself in the flag of Israel and he does not wear it well. The Jews that know the meaning of the phrase blood libel can only wish that he would drop this ugly and demeaning phrase.

Press Reports

NYT- Schmemmann- "Chernenko Meets Armand Hammer" : At a press conference today Hammer distributed a statement from Chernenko calling on American officials to 'roll up their sleeves' and start forging concrete agreements on limiting and reducing arms. Hammer consulted with State Department officials before he left but has said his visit is private. Hammer asked Chernenko if the U.S. and NATO should commit themselves not to be the first to use nuclear arms, something the Russians have demanded, and whether it was agreeable to have an early summit meeting with Reagan if he agreed to sign an accord against first use of nuclear arms. He is in Russia to negotiate constructing a coal slurry pipeline from Belovo to Novosibirsk. Hammer encouraged trade between the Soviet Union and U.S. (see ND, "D story also includes A" wire on: Soviet Jewry. Benjamin Netanyahu charged that the Soviet Union has cut emigration of Jews to a trickle. He called on the U.N. to demand exit visas be issued.)

* * * NYI-Gwertzman-"U.S. Diplomat will renew Efforts in Mideast" : The administration is sending Richard W. Murphy to try and help end the stalemate in talks between Israel and Lebanon. They insisted this was not a mediation mission. Other officials say he will be primarily involved in communications between Israel and Syria who do not have diplomatic relations. The Israelis want to make sure Syria will not allow guerillas to infiltrate across their borders. Mr Murphy will explore the possibility of direct talks between Jordan and Israel but state department officials said that the Israelis are too preoccupied with the economy and Lebanon to focus on the more difficult question of the West Bank.

התאריך: 25.12.84
השולח: משרד החוץ
המקבל: משרד החוץ

תאריך: _____ השולח: _____ אישור סגן המחלקה: _____ חתימה: _____

דף 2 מתוך 3

אל:

סיווג בטחוני:

דחיות:

ע:

תאריך חידוש:

מאח:

126/25 מס. מברק:

NYT- Philip Taubman- series continues-" U.S. Military Tries to Catch up in Fighting Terror": Since a special Defense Dept commission findings that showed the U.S. was not properly prepared to deal with terrorist attacks moves have been made to train more elite commando units. New night time vision enhancement equipment has been developed. The effectiveness of the program is unclear partly because activities are classified and some are untested. Changes cannot be made quickly. The main problem is monitoring plans and activities of terrorists. Infiltrating cells or finding informants already active in one are the only ways. So far that has been nearly impossible. The P.L.O. leaving Lebanon was a setback since some members had been providing extensive and reliable information. Using information the CIA was able to conclude that a militant group called Hezbollah was responsible for the embassy bombing. Information on its leaders was precise enough to provide the basis for retaliation.

Post-Jack Peritz- "Israel in Massive Food Airlift to Ethiopia": The Israeli government helped organize the airlifting of 4.5 tons of food to Ethiopia. Israel was one of the first countries to react to a plea for help. According to Naphtali Lavie the food was bought in the U.S. with the help of Dan Abrahams of the Thompson Medical Co. All Al flew the crates to Israel were they were rerouted along with other supplies.

ND- Israel denies a report by the Lebanese army that it crossed the Awali River defense line in the Kharroub. This is after two days of artillery battles between christian and Druze militiamen.

WSJ- For the second time in 24 hours Iraqi war planes attacked a super-tanker in the Gulf. The new report could not be immediately verified. (see ND)

ND- A Jordanian diplomat was killed in Bucharest Romania the other day. One person was arrested and he held a Jordanian passport. It was the second attack in less than a week on a Jordanian diplomat. (see WSJ, ND)

ND-M.R. Tropko- A.P. "Khomeini's 3,000 rules for life": The religious purity code that guides the Iranian Shiite sect of Islam has been translated into English for the first time. It was done by a doctor who fled persecution in Iran because of his Ba'hai faith. It took him three years. Khomeini as the current leader adapts the religious rules of life as he sees fit.

תאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ חתימה: _____

דף 3 מתוך 3

אל:

סיווג בטחוני:

דחופות:

97:

תאריך חתימה: 126/25
מס. מברק: 126/25

מאת:

ND- A.P. - "Time writer was told of 'Ugly' Event" : Halevy testified yesterday that an Israel army officer warned him something very ugly was happening in Beirut the day of the Massacre. This was David Halevy's fifth day of testimony. (see NYT, "Time writer, at Libel Trial, Describes Gemayel Slaying", נר "Time writer testifies he got hint o of Beirut Massacre from officer", Post "Time Reporter I was Warned to Quit Beirut")

NYT- Michael Norman- Thousands of Hasidic jews gathered at Nassau Coliseum last night for the wedding of two scions of the Satmar sect. Following the 30 minute wedding was a night of dancing and prayers. More than a thousand volunteers helped coordinate the event. (see NY, ND)

NYT- Florence Fabricant- "Hanukkah Table: Sephardic Treats" : A Hanukkah without latkes would be like a bagel without lox for many Jews. Yet it is not the latkes but the oil they are fired in that symbolizes the occasion. For Sephardic Jews a variety of dishes are deep fried in oil.

NYT- Rita Reif " Sassoon Judaica sold at Sotheby's": the fourth sale of manuscripts from the collection established a record for a Judaica auction totaling \$3,121,535. Outstanding was a dated complete Bible transcribed in 1312 by Shem Tob ben Abraham Gaon. It was purchased for \$825,000.

NYT- Esther B. Fein- Ahmed Hussein of Egypt, 82: Envoy to U.S. during 1950 died.

א. ח. י. א.

חתימה:

תאריך: 24-12-51 השולח: מנהל המחלקה

מושרד - החוץ-מחלקת הקשר

2 7100 1 97 **

32 71RD 10 2R10 **

סודי ביותר

0131

8963

58 : 71 : המסמך : 2000

1500 101 .041284 180 .0 120 .0 107**

570 010' 33 111**

2770/7012 27:0*

[illegible]

718217813:0700

— 5311218244 —

0710' 00 1970 010125**

[illegible]

***לפי שטח 857 עם קבוצת מנהיגים יהודיים כלליי הוסיף את

#ג'ש'ח'י'עצמי'לו'כבודוק'אחי'לה'עם'סלפי'אם'נוכחתי'לא'תפרי'מ'

*** כל מרפי היתה חמקנית ונחתה להבין שלא היה

* 1997 * 11/11/97

*** ד' ת"ח מפי ארבעה מביני 17 המסתתפים בפגישה, בה היה גם

==S>17. מוטרד'י של מרפ'י, הצ'יג מרפ'י עמדה מוכרת של הממשל. 17==

***ע'י'ד'ד הצדד'ים להמשיך מ להצטרף כההליך השלום, ב'י' ככפ'ות

*** תכנית 14 תכניות, בעד קיומה של תכנית דייגן במשפחה שהצדדים ***

***לפיכך נקבעה בזה, אך מבלי לבטות אותה עליהם, בעד יחסים

**** מדינות האו"ם, שיחייבו את אלה להענות לדרישות ****

4* מרב הסטודים וירדן לקבל ושל חדיש. כאן הסעים מרפי שבטוד **

==סעודיה ישנה אופציה של רביעת נשק חלופי באנגליה ובצרפת.==

הרי כי ידן אין מפעלות בואת שכן שתי ארצות אלו לא יטו יקו לה

****מפרט לרכש ולבן היא טלולה לצוות למקור אספקה וברי'הם' באשר ****

* כל יום חג שמעו את קול ה' אלהיכם ושמרתם את מצוותיו ואת חוקיו ואת כל דבריו אשר יאמר לכם ואת כל חוקיו אשר יצו אתכם ואת כל חוקיו אשר יצו אתכם ואת כל חוקיו אשר יצו אתכם

****צאדם חוסיין, אך לסווח רחוק יותר יהיה לקרב את עירך****

****למחנה המחנך בעולם הערבי, בהדגישו את העושר של עירק בנפט****

*** כל יום חורף בלבנון אהר מרפי שי שנה התקדמות לקראת הסכם והוא ***

* * * * *

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8964

לבנס

סודי ביותר

דף 1 מתוך 1
עותק 10 מתוך 12

אשראי
מזכיר

אלי: המשרד, נר: 69, מ: נר
דחה: ב, סג: מ, תא: 041284, נח: 1560
נר: מפגשים

סודי ביותר/בהול

אלי: בן אהרון, לצכת דוהמי.

מאת: קונבל.

ראה שלי נר 69 מהיום.

המפגשים הללו ביוזמת סמיב כהן אלוילים להתפתח לגורם שיפודו
ויבוח ואף מחלוקת בקרב ידידינו היהודים כאן. אלה המשתתפים בה
דואים במפגשים אלה בנוף של ממש לקידום העלום, אם מתוך אמונה
תמימה ואם מתוך אינטרסים אנוכיים לתפוס עמדות השפעה בציבור
היהודי. הצויה בה מוצגים מפגשים אלה, כאילו ממשלת ישראל נתנה
ברכתה לקיומם ואף שלחה נציג מטעמה נחבי אבנא חליבה את
ידידינו היהודים, המבקשים התייחסותנו והנחיותנו ביצור להתייחס
לדבר.

לביא==

תפ: שהח, רהמ, טנבל, ממנבל

מדינת ישראל

תאריך 9/12/9

אל: האב"מ

מאת: לשכת ראש הממשלה.

נצחתי שכתבת לי מכתב מאוחר
לה בקשה שאולי שיימשה לקצין...
הוא כדאי להצביח לו
סתם בכתב יד המכתב
במה התקבל?

תודה.

56

טגרירות ישראל - ווע 1104

2.2.8 1.2
ד...97...מחור...דפיס
...177...בטחוני...גלוי
...לגיל...דחיות
תמריך וד"ח 84-Dec-4
...מבקר

המשרד	ניו יורק	בטחון
48	8	48

אל: הסברה, מע"ת, מצפ"א, ממנכ"ל, יגר, לטי רוח"ת, דובר צה"ל. דע: ניו יורק.

NEWS SUMMARY - TUESDAY - DECEMBER 4, 1984

THE PRESS REPORTS

PERES SHUNS BROAD PEACE MEETING OPEN TO PLO

THE SUN-Jefferson Price III-Peres yesterday rejected the idea of an international peace conference on the Middle East and negotiations that would involve the PLO. Peres reiterated his call on King Hussein to enter direct peace negotiations with Israel. Concerning the PNC and restoration of relations with Jordan and Egypt, etc. Peres said, "they are basically events within the Arab world, rather than openings in Arab-Israeli relations."

LEBANON TALKS TAKE NEW TURN

WASH. TIMES(Wires)-Lebanese and Israeli officers, while reporting no practical progress, said their seventh round of troop withdrawal talks yesterday shifted from declarations of intent to military details. The next session is scheduled for Thursday.

ISRAEL TO SEEK INCREASED AID

WASH. TIMES(Wires)-Israel will ask the US for an additional \$1.5 billion in economic aid in 1986, bringing its total of US aid to \$4.1 billion. Officials said Israel soon would have to borrow huge amounts of money from abroad or ask the US for additional aid.

SHARON'S RETURN CALLED A SIGN OF ISRAEL'S ILLS

***WASH. POST-Denton-David Halevy, testified today that he thinks Sharon's return to power is a sign that "something is rotten in the state of Israel." Halevy said he thinks that Sharon "should hide, stay away from politics" after an Israeli commission found him indirectly responsible for the 1982 massacres of Palestinians in Beirut.

EGYPT ENDORSED HUSSEIN'S PEACE PLAN

WASH. POST-Ottaway-Egypt today gave its formal backing to the initiative of Jordan's Hussein for a UN sponsored Middle East peace conference - an initiative that differs significantly from the Camp David accords - and urged other Arab states to join in support of it. At the end of Hussein's state visit here, Hussein and Mubarak said they agreed "on the importance of convening an international peace conference under the supervision of the UN in which all parties concerned, including the PLO, would participate."

U.S. PLANS NEW EFFORT TO END MIDEAST IMPASSE

WASH. POST Goshko-Murphy, will return to the Middle East this week in a new attempt to break the stalemate in the Israeli-Lebanese talks.

מיון

2.2.8 1.2

דמיס 3...מחור.א...97

.....גליל?.....

.....דמיסות.....גליל

84 DEC.5.1230. וז"ח.מחור

.....מחור.מחור.מחור

בטחון

ניו יורק

המסר

48

8

48

אל: הסברה, מע"ח, מצפ"א, ממנכ"ל, יגר, לשי רנה"מ, דובר צה"ל. דע: ניו יורק.

NEWS SUMMARY - WEDNESDAY - DECEMBER 5, 1984

EDITORIALS

PHIL. INQUIRER-12/5-"Boldness Needed To Break Mideast Peace Gridlock" Egypt, Jordan and the PLO went through a round of political maneuvers last week that hinted at progress toward regional peace. But they and Israel still appear squarely stuck in a rigid gridlock blocking any new Arab-Israeli negotiations. All the recent sound and fury signified nothing dramatic enough yet to affect the Mideast stalemate. The Israeli govt. passed up an opportunity to modify the PLO, by forbidding moderate and pragmatic West Bank Palestinians from attending the Palestinian gathering in Amman. Last week's maneuvering shows that Arab moderates still prefer negotiations with Israel over war. But they and Israel will need bolder action and a more daring vision if they are to break out of the Mideast gridlock.

COLUMNS

PHIL. INQUIRER-Alvin Rubinstein"Lebanon Has No Winners" The negotiations between Israel and Lebanon will be long and difficult. They are complicated because neither govt. is willing or able to make the kinds of concessions that could produce early agreement. As the negotiations on the withdrawal process proceed, self-interest demands if not reconciliation then at least compromise, lest the past be prologue to the future. All the parties directly involved may decide that they ultimately have more to gain from stabilization than from confrontation along the Israeli-Lebanese border.

THE PRESS REPORTSREDEFINITION OF ROLE EXPECTED

WASH. TIMES-(wires)-Peres' current visit to France is expected to herald a new Israeli approach toward Europe and an attempt to encourage a new direction for European peacemaking efforts in the Middle East. Peres believes that Europe can play a role in the Middle East, and European involvement is likely to be a major agenda item when he meets Mitterrand later this week.

SUMMIT PREPARATIONS DENIED

WASH. TIMES-(Wires)-Israeli Radio reported yesterday that the ranking Egyptian diplomat in Israel said preparations were under way for a summit between Peres and Mubarak. But the Egyptian Embassy and the Israeli Foreign Ministry said they had no knowledge of the report.

ISRAEL SENDS PATROL NORTH OF AWALI RIVER

WASH. TIMES-(Wires)-Lebanese military sources said Israeli forces crossed their front lines at the Awali River and entered the disputed Kharroub region with 13 armored troop carriers, five jeeps, four tanks and a bulldozer. Israeli officials called it a routine patrol to prevent guerrillas from infiltrating southern Lebanon.

ס 2 1 2
 ס 7 2
 ד 3... ס 3... ד 3
 ס 1 0 0 ב ס 1 0 0
 ד 1 0 0
 ס 1 0 0
 ס 1 0 0
 ס 1 0 0

סגירות ישראל - וועט נאך

48 - 1
 8 - 2
 48 - 6

ISRAEL SAID TO SEEK HIKE IN U.S. AID

PHIL. INQUIRER-McCartney-The govt. of Israel has requested a record \$4.9 billion in economic and military aid from the US, nearly double the amount the Middle Eastern nation is now receiving, according to administration and congressional sources. The secret Israeli request includes an additional \$1.5 billion in economic aid - half of its as an emergency supplement to this year's financial package and \$800 million in military assistance for the budget year that begins in October. Although administration officials say that Israel probably will not get everything it wants, the figures recommended may be considerably more than \$4 billion.

U.S. PRESSES ITS PLAN TO LEAVE UNESCO

WASH. POST-Southerland-UNESCO has failed to make the changes that would have been required for the US to remain in the organization, according to the senior State Department official responsible for monitoring international organizations. The US will probably go ahead with its decision--to withdraw from the UNESCO on Dec. 31.

151115

א 1 1031 1000 1000 1000 1000

official text

DATE: 12/18/84

U.S. REPORT SAYS HUMAN RIGHTS IN USSR IN DEPLORABLE STATE (1690)

(Excerpts: State Department semiannual report)

Washington -- The Soviet Union's human rights performance has continued a "deplorable decline," according to a State Department report to Congress.

The department on December 4 submitted its 17th Semiannual report on the implementation of the Helsinki Final Act to the Commission on Security and Cooperation in Europe, a Congressional body responsible for monitoring compliance with the act. The report covers a six-month period which ended October 1.

While noting that the overall record of compliance by the Warsaw Pact nations to the 1975 Helsinki accords "remained seriously flawed," the report said the deterioration of the Soviet human rights record "gave the greatest cause of concern."

The report says the Soviet Union has continued to violate the Helsinki accord principles regarding relations among states "by waging war against Afghanistan, supporting the Vietnamese occupation of Cambodia, and defending the September 1983 downing of a civilian Korean airliner that accidentally strayed into Soviet airspace."

Domestically, the report cites the persecution of human rights activists Andrei Sakharov and his wife Yelena Bonner, as well as the recent "crackdown on Jewish cultural activists."

Following are excerpts of the report on the Soviet Union:

(begin excerpts)

The Soviet Union has continued to violate both the letter and the spirit of principles guiding relations between states as set forth in the Helsinki Final Act. Defying worldwide condemnation, the USSR persists in its military occupation of Afghanistan and in its efforts to eradicate Afghan resistance by the brutal force of arms; and it continues to lend full support to the Vietnamese occupation of Kampuchea....

In addition, the Soviet Union marked the first anniversary of its downing of a Korean civilian airliner without warning on September 1, 1983, which resulted in the death of 269 people, by disclaiming its own responsibility for the tragedy. In doing so, the Soviet authorities continue to assert a right to destroy civilian aircraft which accidentally cross Soviet borders, if they so choose, without regard for loss of human lives....

Soviet performance in the field of human rights (Principle Seven) continued a deplorable decline throughout the six-month review period, despite the renewed commitment to respect "the universal significance of human rights and fundamental freedoms" undertaken one year ago in the Concluding Document of the Madrid CSCE Conference....

During the current review period, the Soviet authorities further restricted fundamental freedoms by promulgating a decree effective July 1 that makes Soviet citizens liable to fines of up to 100 rubles for violating so-called "rules for stay in the USSR by foreign citizens or stateless persons." This new rule specified that Soviet citizens who render material assistance to foreigners in the form of "housing or means of transportation or...other services in violation of the established regulations" can be administratively fined.

The new decree is part of a continuing campaign by Soviet authorities to put an end to contacts between Soviet citizens and foreigners if these have not been sanctioned by the authorities. This action seriously affects dissidents and human rights activists who desperately depend on foreign support....

This new Soviet decree on aiding foreigners coincided with an unprecedented campaign of harassment, primarily on the part of Leningrad authorities, aimed at discouraging contacts between local citizens and foreigners. Numerous American tourists were subjected to searches, expulsions, physical abuse, and detention by the militia simply for having met with Soviet citizens....

Perhaps the most telling example of the severity of the continuing Soviet offensive against human rights during the past six months was the arrest and trial of Yelena Bonner, a founding member of the Moscow Helsinki Group and wife of dissident activist and Nobel peace prize laureate Andrei Sakharov. Accused on conspiring with U.S. diplomats to seek asylum in the U.S. Embassy, from where she would allegedly spread anti-Soviet propaganda while her husband went on a hunger strike in support of her demand for medical treatment abroad, Yelena Bonner was arrested at the place of her husband's exile, Gorkiy, on May 2 as she was attempting to board a plane to visit friends in Moscow. Charged with anti-Soviet slander (Article 190-1 of the Russian criminal code), Bonner was confined to Gorkiy for the duration of the pretrial investigation. Andrei Sakharov immediately undertook a hunger strike in support of his wife's demand for medical treatment abroad, but after five days he was forcibly separated from her and placed under medical care. Subsequent reports that he was being force-fed and administered "mind-altering" drugs were countered by official and quasi-official assurances that he is "well," including one film clip of him eating while being handed a July edition of a Western journal....

Despite numerous expressions of concern around the world about the plight of Sakharov and Bonner, the Soviet authorities have permitted no independent contact with them since May 6, 1984....The world still awaits reliable assurances that Andrei Sakharov is alive and well.

Many Soviet citizens have sought to focus attention on the general problem of abuse of human rights in the Soviet Union. Such people, who are often also involved in religious activities or in defense of minority rights, have suffered persecution as a consequence. Within this category two figures remain paramount alongside Andrei Sakharov and Yelena Bonner* Anatoliy Shcharanskiy and Yuriy Orlov.

Anatoliy Shcharanskiy is a founding member of the Helsinki Monitoring Group which was organized in 1975 by concerned private citizens including Bonner and Orlov to monitor Soviet compliance with the Helsinki accords. He is currently serving a 13-year sentence in Chistopol prison on the patently false charge of spying, and has continued to suffer relentless persecution by Soviet authorities....

Yuriy Orlov, the founder of the Moscow Helsinki Monitoring Group, completed a seven-year term in a strict regime labor camp in February 1984 and is now serving the first year of a five-year sentence of internal exile....

Soviet defenders of human rights believe it essential to work for a freer flow of information within Soviet society. To this end activists have produced for many years Samizdat manuscripts covering literary, ethnic, religious, social, economic and political topics. Soviet persecution of individuals allegedly affiliated with such

Samizdat production has increased markedly during the review period....

Religious believers, Jewish cultural activists, independent peace activists, proponents of greater regional autonomy, and those who simply wish to emigrate from the Soviet Union continued to suffer persecution by the authorities during the six-month period.

Members of all religious denominations fell prey to such persecution. Russian orthodox activist Sergey Markus was sentenced on August 18 to three years in a labor camp for allegedly circulating religious materials and including too many religious references in his privately-owned lectures on Russian culture....

On June 30 police in Kazakhstan stopped the car in which Baptists Eduard Ewert, Ivan Tkachenko and Nikolay Loeven (a minister) were traveling, and confiscated religious literature from them. Two weeks later all three were arrested....

Soviet Pentecostals found no easing of official repression of their religious practices, and faced unresponsiveness to their attempts to emigrate....

Defenders of Jewish culture faced a particularly difficult six months as Soviet persecution of Jewish cultural activists intensified.

Moscow Hebrew teachers Aleksandr Kholmianskiy and Yuliy Edelstein were arrested during the summer, respectively, for hooliganism and possession of drugs....

Yakov Levin, a Jewish activist from Odessa, was also arrested during the summer and is facing charges of anti-Soviet slander for circulating religious materials. The review period also witnessed the trial of Jewish activist Zakhar Zunshaine of Riga. Zunshaine was sentenced on June 29 to three years in a labor camp for allegedly little more than writing letters on behalf of his own family's emigration efforts.... Even Jewish refuseniks who sought only their own emigration came under increasing harassment by the Soviet authorities during the review period....

The Group to Establish Trust Between the USSR and the U.S. is an independent group of concerned Soviet citizens whose non-partisan, non-polemical approach to the discussion of arms control and confidence-building stands in sharp contrast to the statements of the officially sanctioned Soviet Peace Committee. Members of this group continued to be subjected to harassment and persecution during the six months under review. Group members were arrested, detained and beaten....

Incarceration in psychiatric hospitals is frequently utilized by the Soviet authorities as a punitive measure against individuals whose activities are considered to run counter to the the interests of the party and government. The Soviet Union has, in fact, amassed such a deplorable record of abuses of psychiatry that it withdrew from the World Psychiatric Association in 1983 rather than face near certain censure or expulsion. Far from chastened by the experience, the Soviet authorities continued this inhumane practice during the current review period....

Psychiatric abuse reached its zenith with the death in the Spring of 1984 of Alexey Nikitin, the renowned Donetsk mining engineer who was forcibly imprisoned in psychiatric hospitals after introducing two Americans correspondents to Soviet coalminers in 1980 in order to demonstrate the conditions of life they endure.

Despite its commitments under the Helsinki Final Act, the Soviet Union continued to deny exit permission to thousands of its citizens

who wish to join relatives living abroad. Jewish emigration continued its dramatic decline since the peak year of 1979, when over 50,000 left the country. In the period March 1-August 30, 423 Jews left the Soviet Union. This compares with approximately 473 Jews who left the USSR in the previous six-month period....

The current period has also witnessed increased levels of anti-semitic rhetoric thinly veiled as "anti-Zionism." Soviet propaganda maintains that Israeli and western intelligence encourages emigration in order to obtain state secrets from Soviet citizens.... Crude Soviet propaganda posters often depict images of Hitler together with Israeli officials who in turn are often depicted poisoning Arab drinking water....

Ethnic German emigration from the Soviet Union remained at low levels throughout the reporting period. From March 1 through August 30, 356 left the Soviet Union. This compares with 585 during the previous six months....

(end excerpts)

אל: הסברה, מע"ח, לש' מסנב"ל, יועץ רוח"מ לתקשורת, מצמ"א.
לש' יגד
ד: דושינגטון
מאח: עתונות

דף 1 מתוך 3 דפים
סיווג בטחוני:
דחילות:
תאריך חי'ח: 04/600
מס. מבדק: 0076

לשימוש
קובץ
הקשר

17 : 211 News Summary December 4, 1984

Columns

NYT- Helena- Cobban- (Auth^{or} of "The Palestinian Liberation Organization: People, Power, and Politics") "Arafat Offers Israel an Opportunity: By convening the P.N.C in Jordan Arafat defied Syria and backed away from the pales^tinians there who have traditionally provided his political base. The election of Mohammed Milhem and Fahad Kawasmeh confirm the councils commitment to the Palestinians in the West Bank and Gaza. Arafat has taken a considerable personal and political risk. Israel and the U.S. must recognize that Arafat is still the leader who would be best able to deliver a political solution to the Palestinian problem. If an accord is not found within the coming years an escalation of sectarian fanaticism on both sides is likely.

editorials

*** NYT- "The Iraqi Reconnection" : A stalemated war with Iran has impelled radical Iraq to befriend Arab moderates and somewhat to temper its hostility to Israel. Americans welcome this reconnection without illusion. Iran is more confident holding its own. It has toned down its condemnation of "the Zionist entity", and its diplomats profess approval of Jordans efforts to strike a territorial deal with Israel.

*** The Nation "A New P.L.O. In Jordan": A divided P.L.O. could be a good thing, if it gives the mainstream of the organization a chance to pursue Palestinian interests by diplomacy rather than by gun. It is sometimes useful to note the historical parallel between the Palestinian and Zionist national movements. Centrist Ben Gurion kept his distance from hardliner Begin and thus retained international respectability.

Press Reports

*** The Nation- "Iran: Khomeini's Nuclear Program": Khomeini has resurrected the Shah's scheme to build a nuclear reactor and possibly to produce an atomic bomb. Last year the Iranian Atomic Energy Organization and the West German Kraftwerk Union agreed to study the feasibility of completing at least one of two reactors which had been under construction before the revolution. Kraftwerk maintains construction will not resume till after the war. Ovadia Soffer made a veiled warning "I am convinced that Khomeini is trying to obtain the means of constructing his own bomb... We have already saved the West from catastrophe by destroying the Iraqi nuclear reactor."

החברות המציינות לעיל הן חתומות על הסכם
האריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ חתימה: _____

טופס מברק גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

3 2
מס' סוד

אל:

עיון בטחוני:

דחיפות:

על:

תאריך חידוש:

ממ:

מס' מברק:

Iran is seeking nuclear materials on the black market. By some accounts that is how Israel obtained it's bomb.

**NYT- Friedman- " Israel Turns Terror Back on the Terrorists, but finds No Political Solution": In the view of top experts Israel's approach has been both remarkably successful and an abysmal failure. Americans study their techniques nonetheless. Israeli and American officials consult regularly, sharing intelligence material and ideas. First Israel put pressure on other countries that allowed the attacks. After Munich it was decided that the way to fight that kind of terror was with similar terror. The Mossad tracked down Palestinian terrorist suspects around the world.

NYT- Miller- Egypt today officialy endorsed Hussein's formula for peace. Egypt said a suitable basis for the peace settlement was resolution 242. The P.L.O. has not replied to the King's appeal. The statement includes that both Egypt and Jordan agree on the importance of convening an international peace conference that would include all parties concerned. Egypt's Prime Minister Kamal Hassan Ali said " we respect Camp David and our signature on it, but with our own interpretation! (see ND)

NYT-Special- Peres asked Hussein to discard his proposal for an international conference and invited him to meet without conditions.

NYT Lubasch - " Reporter Criticizes Sharon for Staying in Government": David Halevy Time magazine coresspondent said he thought Sharon should have quit parliament after being severely criticized. Despite the findings of the Kahan Commission Sharon is riding high in politics. Mr. Halevy said the vindication of Sharon was another sign that the actual practice of justice in Israel is not working too well. (see DN " Sharon worried me: Journalist", ND " Time Correspondent Denies Hostility Towards Sharon")

Iraq

NYT- An Iraqi war plane fired a rocket on a Cypriot tanker in the Persian Gulf. 3 crew members are missing. The ship was enroute to Iran's Kharg Island oil terminal. (see ND, Post, WSJ)

NYT- In Greece a Bomb disposal expert was killed while trying to remove a devise found under the car of an Iraqi diplomat. None responsible for placing the bomb have been arrested.

חתימה:

אישור מנהל המחלקה:

השולח:

תאריך:

טובס מברק גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

דפים 3 מתוך 3

אל:

סיווג בטחוני:

דחיות:

רע:

תאריך ח"ח:

מאח:

מס. מברק:

לשירות
טל
מקשר

WSJ- Israel and Lebanon have agreed to discuss military deployment once Israeli forces leave southern Lebanon. (see ND)

ND- Paul Colford " Williamsburg Aglow for Hasidic Wedding" :Preparation for the marriage of the grandchildren of Grand Rabbi Moses Teitelbaum are underway. Banners are stretched across lamp posts. Williamsburg is the site a a very large Satmar community. The groom is the eldest son of the rabbi's eldest son and the brides is the daughter of his eldest daughter. There are an estimated 25,000 Syamars and thousands more are expected to attend the wedding. It is scheduled to take place at the Nassau Coliseum. (see DN)

Post- Friedland Holocaust survivors are answering the call last week from the NY Holocaust Museum for memorabilia. The museum plans to open in 1986. One of those who called was a classmate of Anne Frank.

חתימה:

אישור מנהל המחלקה:

תאריך: 8-12-84 השולח: אברהם

משרד החוץ
המרכז למחקר
מדיני

בלמים

ירושלים, י' בכסלו תשמ"ה

4 בדצמבר 84

5/84

בלם"ס

חידוש יחסי עיראק ארה"ב בעתונות העיראקית
תוספת לייג לסקירת יסוד מס' 3.

א. הערות מבוא

פגישת שה'ח טארק עזיז עם הנשיא רייגן ב-26 בנובמבר וההכרזה על חידוש יחסי עיראק-ארה"ב לאחר 17 שנות ניתוק זכו בעתונות היומית העיראקית (המצויה בידינו עד כה) לפרופיל נמוך, לדווחים קצרים ואינפורמטיבים ללא מאמרי פרשנות.

יוצא דופן הוא מאמר שפורסם בעתון "אלעראק" העתון המופץ בעיקר באזורי הכורדים. המאמר מנתח ברוח אפולוגטית את הרקע לחידוש היחסים, מסביר את היתרונות הנובעים מכך לעיראק ומדגיש שהצעד העיראקי אינו נובע מחולשה או ממצוקה.

נראה שמנגנוני ההסברה העיראקים מתקשים להסביר בעיראק בזירה הפנימית את חידוש היחסים עם ארה"ב שהותקפה תמיד כ"אימפריאליסטית" וכמסייעת ל"ציונות", ולפיכך מצניעים אותו בכלי התקשורת ומדגישים שלא חל שינוי בעמדות יסוד כלפי שאלות מרכזיות: טכסוך מז"ת וקשרים עם בריה"מ.

ב. הנקודות העיקריות במאמר:

1. עיראק חידשה היחסים מעמדת כח ולא מחולשה. ארה"ב רואה בעיראק מדינה בעלת השפעה באזור.

2. עיראק היא מדינה בלתי מזדהה: היחסים עם ארה"ב נועדו ל"אזן" את יחסיה הטובים עם בריה"מ ואת הסכם הידידות עמה.

3. המבקרים את עיראק על חידוש היחסים נוהגים בצביעות שכן הם עצמם מקיימים קשרים עם ארה"ב, ומטרתם לבודד את עיראק בזירה הערבית והבייל (רמז לסוריה).
4. ארה"ב נקטה בעבר נסיונות ומזימות להפלת המשטר העיראקי לרבות כפיית המלחמה עליה והתקפת ישראל על הכור הגרעיני, ונכשלה בכולם. עיראק נשארה עצמאית, סוציאליסטית מגינה על פלסטין ובעלת ברית לבריה"מ.
5. עיראק לא הפכה להיות "מדינה מתונה" כפי שגרסו כמה עתונאים בארה"ב.
6. נוסח ק.ד. לפתרון הסכסוך מוטעה: על מדינות האזור עצמן להציע פתרון ולהביא את ארה"ב ובריה"מ לפעולה משותפת.

ג. תמצית המאמר (הקטעים במרכאות בתרגום מדויק)

מטהר עארף: "יחסי עיראק ארה"ב" (אלעראק 24.11.84 ע' 3)

המאמר מתאר את השתלשלות המאורעות מאז נתקו מדינות ערב יחסיהן עם ארה"ב ביוני '67: "עיראק נותרה המדינה הערבית היחידה שלא קימה יחסים דיפלומטים עם ארה"ב מיוני '67, והחלטה על ניתוק היחסים היתה ערבית קולקטיבית אך הערבים חידשו את הקשרים הדיפלומטים עם ארה"ב למרות שהסיבות לניתוק נותרו בעינן. הפער הרחב בין הערבים לארה"ב עדיין קיים עד היום ואין צופים שיעלם בעתיד לאור מדיניותם המוצהרת של הערבים עצמם".

עיראק אינה מאבדת מעצמאותה ביחסיה עם בריה"מ ובקיום הסכם הידידות עמה: "ארה"ב היא צד במשוואה הבייל לצידה של בריה"מ". המאמר מוסיף הערות נוספות:

- א. יחסי עיראק ארה"ב מומשו רק לאחר שרמת היחסים עם בריה"מ הגיעה לדרגה הגבוהה ביותר.
- ב. חידוש היחסים עם ארה"ב התאפשרה בנסיבות של עליונות עיראקית במלחמה באיראן.
- ג. במישור הכלכלי התגברה עיראק על קשיים כלכליים, והיא ניצבת עתה מול הישגים כלכליים נוספים בעיקר בשטח יצוא הנפט. ארה"ב רואה בעיראק מדינה חזקה וחשובה באזור.

הכותב תוהה: מדוע התעוררה מהומה נגד ביקור טארק עזיז בבירת ארה"ב מצד הנסמכים על שולחנה של ארה"ב ואחיים שלא נתקו יחסיהם עם ארה"ב בנסיבות הגרועות ביותר? (רמז לסוריה ש.ב.) גורמים אלה מעוניינים לפגוע בעיראק, להסחיר את טבעם האמיתי וקשריהם שלהם עם ארה"ב החורגים מעבר ליחסים נורמלים בין מדינות.

"רק אלוהים והמודיעים האמריקני לבדם יודעים ומעריכים את הלחצים והמזימות שנקשרו נגד עיראק מצד ארה"ב, להפלת משטרה המהפכני, כדי להסיטה ממגמות היסוד שלה: שמירת עצמאותה, הגנה על הערבים ובנית הסוציאליזם. אך כל המזימות נכשלו ועיראק נותרה מדינה עצמאית סוציאליסטית, המגנה על פלסטין והבעיות הערביות וידידותה של בריה"מ".

כפיית המלחמה על עיראק מצד איראן והתוקפנות הישראלית על הכור האטומי, היו ללא ספק שיאם של המזימות והתוקפנות על דרכה של עיראק הפטריוטית והלאומית (ערבית).

מתנגדי החזרת היחסים עיראק-ארה"ב פעלו פעמים רבות כדי לפגוע בעיראק ובשמה הטוב, ניסו להסית גורמים שונים נגד עיראק ולבודדה, למשל כאשר פרצה המלחמה אמרו שבריה"מ נטשה את עיראק במלחמה, או כאשר טענו שעיראק המירה יחסיה עם בריה"מ ביחסים עם ארה"ב.

חלק מאותם אויבים מנסה לרתום את חידוש היחסים לאינטרסים שלו, בכך שהוא מביע בפני ארה"ב את דאגתו מחידוש היחסים, ומבקש סיוע אמריקאי נוסף.

ואחרים (וביניהם כמה אנשי עתונות בארה"ב) השוקדים להודיע לקוראיהם ופאזיניהם שעיראק הפכה להיות מדינה "מתונה" ככל מדינה מתונה אחרת. אולם אין הם מתכוונים "להתמתנות" במובן המילולי שפירושו איזון בהתייחסות לדברים.

הכותב מזכיר שכתב לפני כמה שנים על הרצון לחזור ליחסים עם ארה"ב, וכי מלחמת עיראק-איראן תסתיים בהסכם אמריקני-סוביטי להפסקת הלחימה, כן הוא מציין שסוריה שקבלה בבירתה את השליחים האמריקנים, דנה עמם בבעיות לבנון ופלסטין כשליחי העם הפלסטיני והעם הלבנוני מבלי להתייעץ עם הערבים.

הכותב מתנגד לדעתו של חסנין היכל שאמר שהמפתח לפתרון במזה"ת הוא בידי ארה"ב: התפתחות הארועים באזור אינה מאשרת דעה זו כל עוד העם הערבי הפלסטיני מצוי לצידה של "ישראל" וכל עוד נמשכת הפעולה למען מדינה פלסטינית. הפתרון האמריקאי בקמפ-דיויד לא הגשים את השלום לציונים ולא פתר את המאבק הערבי-ציוני בדרך שקוו לו בווינגטון ובת"א. השקפה אמריקנית זו הוכיחה שהיא בטלה בעת המצור על בירות ועמידת הגבורה של העם הפלסטיני והלבנוני לנוכח הפלישה הציונית, וכן לנוכח נצחונות עיראק במלחמתה באיראן זה ארבע שנים (11).

המחבר מאמין שפתרון בעית מז'ית מצויה בידי מדינות האזור עצמן, הן שיביאו הן את ארה"ב והן אח בריה"מ לפעולה משותפת. ומסכם: "רק הבנת כל מצב הקשור לאזור יאפשר לשפוט את אופי החזרת היחסים עיראק-ארה"ב בצל התפתחות היחסים עם בריה"מ ולא על חשבונם או בלעדיהם".

תורגם ונערך ע"י שולמית בינה, ערב 3.

מגירות ישראל - וועסינגטון

מגירות ישראל - וועסינגטון

מגירות ישראל - וועסינגטון

מגירות ישראל - וועסינגטון

מגירות ישראל - וועסינגטון

מל:

מגירות ישראל - וועסינגטון

מגירות ישראל - וועסינגטון

STATE DEPT. BRIEFING--TUESDAY, DEC. 4, 1984

Announcement-- Made before actual Briefing

The Secretary will deliver a foreign policy speech at a special convocation of Yeshiva University on the occasion of receiving an honorary doctor of humane letters degree. The convocation will be held at the Grand Ballroom at the Waldorf Astoria Hotel in New York City on Sun. Dec. 9 beginning at 4 pm. Among others receiving honorary degrees is Israeli Foreign Minister Yitzhak Shamir...

...Secretary Schultz will hold bilateral talks with Foreign Minister Shamir at the Waldorf Astoria immediately following the Yeshiva convocation.

Question: Do you have a report on the expected travel by Mr. Murphy to the Middle East?

Answer: I can only give you a little bit, that is that Asst Secretary Murphy will be leaving for the region in the next few days. But in keeping with our usual practice, I don't have any details to give you, and on itinerary...we will try to keep you informed as best we can on his whereabouts.

Question: And what is the purpose?

Answer: He's going out there to do I think, a number of things. I think I would note with specific regard to one

2 7 3 2 0 8 1 5
 0'97...7108.3...97
11083 1110
01083
01083
01083
3.6.....

סגירות ישראל - 11083
 :לח

set of issues which obviously has been important--that is the question of Southern Lebanon--we're not engaged in a U.S. mediation. We do however believe it would be useful to stay in touch with the parties and to be helpful where we can, in supporting the resolution of their differences. I would emphasize that any discussions we might have would be supportive of the talks taking place at Naqura under United Nations auspices.

Question: (Concerning the SDI research program implementation)
 Expansion of the issues:
 Question: Would the development of the Reagan Peace Plan be one of them?

Answer: I'm not going to go into the details. I think it is quite clear that the Sept. 1 initiative remains our policy but I'm not going to try to talk about what the agenda might be.

Question: Presidents of Jordan and Egypt ...

Answer: Forget it. I'm not gonna try to give you stops before he has been places.

Question: If I might follow... it seems so in the story of Goshko in the Wash. Post this morning ... that he is the semi-negotiator for the Middle East. Can you just pull this description that he's gonna be the shuttle diplomat of the initiative.

Answer: Well, I think I've indicated to you that the effort ... we're not engaged in mediation efforts so far as Southern

2 7 1 8 9 8 7 6
 0 9 7 ... 4 ... 3 ... 9 7
 1 1 0 2 3 4 5 6 7 8 9
 1 2 3 4 5 6 7 8 9
 1 2 3 4 5 6 7 8 9
 1 2 3 4 5 6 7 8 9
 1 2 3 4 5 6 7 8 9
 1 2 3 4 5 6 7 8 9

מגרידור ישראל - וועינגסטון

17A

Lebanon is concerned. He is the Asst. Secretary for the Region.

So it is perfectly natural that he carry-out conversation; but I think he's not a special Middle East negotiator or something of that sort, but he's going out and he's going to be travelling in that region.

Question: At the present time, right?

Answer: I'll leave you with what I said.

Question: Any surprise on Pres. Mubarak's endorsement of this international?

Answer: Of the International Conference...Well I don't know if it's a question of surprise or not surprise...but as we have said before, we don't believe that such an international conference would lead to productive results. We are in favor of what is realistic and favorable, and continue to think that the most practical course is direct negotiations between Israel and the Arab parties directly concerned as envisioned in the Camp David framework.

Question: A report from Jerusalem radio this morning saying that the Egyptian Charge has confirmed that a Summit meeting between Mubarak and Peres is being prepared. Is the U.S. aware of that preparation and will Asst. Secretary Murphy take part in the advance work on that at all?

Answer: I don't have any comment on that report at all.

I think you'd have to address your questions to the governments

2 2 3 3 0 0 1 0
 97... 4... 4... 97
 ... 100 100 100
 ... 100 100 100
 ... 100 100 100
 ... 100 100 100
 ... 100 100 100
 ... 100 100 100

Answer: Well, I'm not going to answer the question of what Secretary Weinburger will or won't discuss. In any case our view on the question of the Middle East peace process is clear ... we have said that the Sept. 1 initiative is out there and that we are willing to be helpful at such times, as time is the parties' want to move on that.

שנה רבה שבה אנו סומים מזה חצי שנה
שנים ממשותפים זמן אחד וזה חצי שנה

אלו

המשרד

מס' חשבונית

35

אל - : מצפ"א, ממ"ד

עיראק

מא"צ עם ווין וויט INR ב-4 דצמ'.

חידוש מלחמת המיכליות

1. העיראקים חידשו לאחר הפסקה של כ-6 שבועות את תקיפת המיכליות (3-4/12). (נערכו העיתוי נובע מכך שהעיראקים גילו (כפי שגם האמריקאים) שיצוא הנפט האיראני עלה בשבועיים האחרונים מ-1 - 1.2 מח"י עד כדי 1.5 מח"י. נוסף על כך נמשכת כמובן המדיניות העיראקית לפגוע בכלכלת איראן במטרה לקצר את המלחמה. ווין מניח שהעיראקים אינם חוששים מכך שהפצצת המיכליות תפגע בחדמית החיובית של עיראק בעקבות חידוש עם ארה"ב ומאמץ ההסברה של טארק עזיז כאן.
 2. הפגיעות במיכליות עד עתה נעשה בחלקן האחורי; גשר הפיקוד, תדר המכונות וכד' מהסיבה הפשוטה שטילי ה"אקסוזט" מתביתים על החלק הגבוה של הסיפון שהוא החלק האחורי. מכאן גם שהחלק הקדמי הכבד המאחסן את הנפט שלא נפגע מאפשר לאניות להמשיך ולצוף ולא לסבוע.
 3. חיל האוויר העיראקי הפסיק (כמעט) את השימוש במטוסי ה"סופר" אטנדר" מהסיבה שהם מיושנים ואיטיים בהשוואה למטוסי המיראז' F1. נוסף על כך האיראנים ^{אילצו} את העיראקים להפסיק את ההפצצות הליליות על חארג' על ידי שמוש ברדאר מיוחד ועיי הצבת מטרת דמי המבלבלות את השייסים העיראקים. מטוסי המיראז' F1 (טיפוס EQ5) המהירים יותר מסוגלים להימלט ביתר אפקטיביות מפגיעת הנ"מ. האיראני. ווין סיפר שהעיראקים אבדו מטוס "סופראטנדר" בטיסת אימון ונוהרו עם 4 מטוסים. המטוס נסק נטון מדי ופגע בכנפו במימי המפרץ. עיסקת המיראז'ים עם צרפת כוללת אספקת 20 מטוסים שהחלו להגיע לא מכבר בקצב של 1 לחודש. בכל מטוס כנ"ל מורכב טיל "אקסוזט" אחד.
 4. האיראנים ממשיכים ^(כנ"ל) בהכנות להתקפת. נמשכות תנועות צבא מוגברות לגזרה המרכזית. הכעיה בין השאר, היא שהשנה יורדות כמויות גשם בלתי רגילות, שהפכו את האיזור לביצות מים.
- הכור הגרעיני
5. העיראקים החלו לאחרונה להגביר לחצייהם על צרפת להוציא לפועל את ההסכם לבנייתו מחדש של הכור. הצרפתים אינם מתכחשים אולם טוענים שקודם כל יש להגיע להסכם על סוג הדלק בו ישתמשו בכור.

27.9.77...מחור...3...דפים
 טווג בשחוני
 דחיסות
 מאריך וד"ח
 35...דפי
 27

בעקבות ביקור טארק עזיז

6. ווין הנו יותר נחרץ מאחרים שעיראק לא שינתה את טעמה לגבי הסכסוך ובוודאי לא כלפי ישראל. להיפך, טוען שהם ידועים בגישתם הקיצונית העולה העולה אף על זו של סוריה. כדוגמה לשוני בין השתיים ציין שבדמשק ניתן לזר לקיים מגע עם האוכלוסיה המקומית ואילו בבגדאד הדבר כמעט בלתי אפשרי. מותר לנוע שם בחופשיות רק בתחום של 15 מיל מסביב לכירה (כדומה לברה"מ). יש להגיש בקשה מפורטת ומנומקת לגבי ביקורים מחוצה לה או פגישות עם אנשים - לבד מאישי ממשל - בחוכה.

7. בסיורו האחרון בעיראק (אוק' 84) ביקר גם בכרבלה ובנג'ף. המקום שקט יחסית אך שורץ באנשי בטחון עיראקים.

8. מניח שארה"ב במוקדם תבקש להחליף נספחים צבאיים כדי להשתתף ב"סיורים מודרכים" באיזור החזית הנערכים מפעם לפעם לנספחים הצבאיים בבגדאד.

צינורות הנפט

9. להערכתו יחלו בקרוב העבודות להנחת הצינורות לתורכיה ולסעודיה. התורכים לוחצים להיות ראשונים על מנת לממש יתרונות כלכליים לפני הסעודים. האחרונים, שכידוע אינם נלהבים לנושא מקוויט שלפחות יוכלו ב-86 לחבוע מהעיראקים חלק מהחוב המגיע להם בצורה של כמויות נפט. ווין טוען שאם מגמת הרוויה בשוק הנפט העולמי תימשך גם בעתיד, הרי שהשלמת הצינורות הכ"ל לא תפתור בהרבה את מצוקת הכלכלית של עיראק. הפרוייקט הירדני לדעתו ירד מהפרק. בנית הצינור אחרי "הרעש" שהקימו סביב לבטחונות (מארה"ב) שישראל לא תפגע בצינור, תהווה מעין הוכחה שעיראק אכן קיבלה זאת. הדבר יבוצל פוליטית על ידי אויביה כגון סוריה, להאשמתה בגרוע מכל - הסכם עם ישראל.

10. חברות אמריקאיות כגון "ג'נרל אלקטריק" עומדות לאחרונה בתחרות קשה עם חברות יפניות, העושות מאמץ להשתלט על השוק העיראקי. יתרונה של יפן על פני ארה"ב הוא בכך שממשלת יפן מעניקה סובסידיות לפרוייקטים כנ"ל בעוד שהחברות האמריקאיות פועלות באופן פרטי ואינן מקבלות סובסידיה כזאת מממשלתן.

אש"פ - ירדן - מצרים

11. להערכת ווין עיראק אינה שבעת רצון בלשון המעטה ממהלכיו האחרונים של חוסין. הפוזבן של השליט הירדני ליצור מעין משולש כנ"ל גורם לואגה שם. העיראקים ולדעתו גם הסעודים, גם אם מבינים את חוסין ומגמתו אינם בדעה שיש לקצר תהליכים. "חוסין מתאווה להשיג יותר מידוי בזמן קצר מידוי"

המפרצות

12. בחריין. המדינה הליברלית (והמענינת ביותר) מבין הנסיכויות. הבעיה - קיום מיעוט שיעי, בביקורו שם למד שחל שינוי מה בגישתה אחרי סיכול "הקשר האיראני". התפכחו מכך (ב'נתיים) שהמנהיגה האיראנית תגיע אליהם. אחת התוכחות להתמנותם היא ששיעים רבים פוקדים את המג'ליס המקומי ומבקשים להתקבל לרעיון. אצל השליט, דבר שנמנעו ממנו בעבר.
13. עומאן. "המדינה הבטוחה ביותר במפרץ". הבריטים מנהלים למעשה את עניניה, בעיקר בנושא צבא ובטחון פנים. אגב, האיראנים נמנעים מלטות סמוך מדי ל"מיצרי הורמוז" ביוזעם שגתא הטייס של מטוסי היגואר העומאנים יושבים טייסי חיל האוויר הבריטי.

אלי אבידן

א.א.

למה רחמי שיהיה אנכי אמנם סמנך מלפני פרץ
אמרי רחמי אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8488

++

1110

1110

++

++

++

אל: המשרד, ת, נר: 19, מ: 1110
זח: ר, סג: ס, תא: 031284, זח: 1830

סודי/רגיל

אל: מצפא

ימחנשה בתי"י

משיחה עם עוד'י אד ווידנפלד.

1. יקרונית, עלינו לצאת מההנהגה שבבית הלבן של הממשל הנוכחי יהיו לנו עוד פחות מאשר בממשל הקודם, ידידים המקורבים לבס. העדום של מייז, גיין קירקפטרק ואפילו האוארד בייקר (ל) יביאו למצב שאין לנו ידיד בין מקורכי הבית הלבן.
2. הנית העין ינהג ללא כל סנטימנטים כלפי ישראל. כל עוד ששפי אתנו משרת את האינטרסים האמריקאים אנשים כמו שולץ וקייסר יפעלו במרץ להידוק הקשר ולסייע לישראל. בדגש שנבנות לעימות, דבר שיחכן כנושא מכירת נשק למדינות ערב, הממשל בולו ילחם בנו ללא כפפות משי. ישועה, אם בכלל תבוא רק מהקונגרס.
3. תמונת עיניי הפרסונאל עדיין לא התבהרה.
4. בין המועמדים להחליף את קירקפטרק יש למנות את קמפלמן, אד דרווינסקי, מקס רב נחוננו של אד ווידנפלד, גייס בקר ולי גרמנט.

1. גייס בקר מנהל פרוט אהבים עם עובדת הבית הלבן ועל ידן ירצה בנראה להצאר עוד שנה בתפקיד הנוכחי.

2. דיווד יעזוב לעסקים פרטיים, בנראה חברה יחסי ציבור. הוכיח לי שדיווד מקודם ביותר לנסיי ריגאן וימשיך להיות כזה גם לאחר שיטוב. בן ציין האפעתה הדבה של ננסי על בטלה.
3. לו, לווידנפלד, הציטו להגיש מועמדותו לתפקיד של דיוויס רובינסון אך הוא בנראה לא יעשה זאת אסירות כלכליות. בן הציטו לו התפקיד של פייט ויטסלי אשר רוצה לקבל תפקיד שפיטה אך מתקשה לקבל אישור כשרות לבן.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ה. עומדים לקצץ תחום פעילות של מרשל בריגד ובדיגד מבקש לעזור ולקבל תפקיד של סמנכ"ל במשרד המשפטים. בדיגד סיפר כי זאת אף הוא קודם לבנו. מחליפו של בריגד יזכה לתפקיד עוד יותר מצומצם.

ו. כבית הלכן שקלו מתן תפקיד לאד פוקס אך פוקס בנראה לא התלהב מהצורך לתת הצהרת הון.

4. או ווירג'ניל משמש יועץ המ"ש חוץ של מקפרסון ובקשתו עוררה בנושא ועדת אנדרוס וקרן שני המליון. הבטיח לעזור. הציע שבתחיל ננסה להיצמד לפעילות במסגרת U.S.I.A. מאחר והוא בטוח שצידלס ויק אחר ישתתף פשוט איתנו. ציין שידוע כי השגריר מקורב אליו.

5. סיפר שהעידואקים עושים מאמצים בספרים נרחבים לרכוש השפעה בעיד. רכשו שירותיו של מימסל נשר המאפשר לעסברו שקשור בעסקים עם ברט סקוקרפט (??)

סיבל

הפ: צהח, דהמ, מנכ"ל, ד/מדכז, דס, אשן, ממד, מצפא,
רובינשטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

385

**

י"צ א

סודי

**

**

**

אל: ווט, נ, נר: חוים 165, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 031284, יח: 1800
נד: מרפי

מירי / סודי

השגריר

דע: השגריר - נאום.

מרפי

לואיס הודיע שמרפי מגיע ארצה בשבת וישהה באזור כשנעיים. הוא
יפגש עם שר הבטחון ביום ראשון וימשיך לביידות. לפני בואו
יפגש עם אדקרט כדי לוודא שיהיה תאום מלא בינו לבין איימה.

המנכ"ל =

תפ: שהם, דהם, מנכ"ל, ממנכ"ל, שהבט, מצפא, קיזר, לבנון, ר/מרכו,
ממד, רם, אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6528

++

נכנס

1010

++

++

++

אל: המשרד, נר: 5, ט: 111
דח: ר, סג: ס, תא: 031284, יח: 1010

סודי/רגיל

אל: ממנכ"ל, דובינשטיין, מצפ"א
מח: ד, סיבל / ווינגלטון

משיחה עם מרשל בריגר:-

1) - נשק למדינות ערב

שאל מפורשות שהממשל מעוניין לקשור את סיום דיוני הסיום
הבטחוני אתנו להסכמתנו כאו השלמתנו עם עסקת נשק למדינות
ערב. יחד עם זאת הממשל עדיין מחלש באיזה מועד להגיש העסקה
הערבית לקונגרס. לבית הלבן אפוי מאבק קשה בנושא התקציב
והסודי העם הערבים והם מחלשים כיום בדעותם לנהל מאבקים עקובי
דם באותו מועד.

2) - שיחות כלכליות

אישר הידוע לנו שהכלכלן מרשין ביינלי מהנה הכח הרוחף את זוליס
והמוכיר לעבודות קיצוניות. ביינלי רוצה שידרשו מאתנו קיצוץ של
שני ביליון וביטול מידוי של כל הסובסידיות. הוא חסיד מובהק
של כלכלת לסיי פייז ומטון שמעורבות הממשלה בכלכלת ישראל הינה
מקור הרעה.

3) - שינויים פרסונליים

אין עדיין החלטות. בטוח שמייז יקבל את תפקיד שר המשפטים
(היועץ) אך ייתכן שלא ימונה לו מחליף בבית הלבן או ימונה
לו מחליף בעל סמכויות הדכה יותר מצומצמות. דיוור לבאח עוזב,
לא ברור מי יחליף אותו, יתכן שנייקר יעזוב וכלי קלארק אולי
יחליפו. יתכן וקמפלמן יקבל תפקיד האגירה לאוי"ם, מוטמר אחד
הינו פדנק שייקספיר, שולץ ווינגרטן כנראה נשארים בתפקידם.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מינוי ג'וזף קובי במחלקת לג'י'פי קמפי במחלקת למחלקת לאומי
מהווה חלק מהידוק הקשרים בין מקפדלין וסולץ. נבדלגד מעריך
שגם היסטוריה להסניק לצי"ש, אשר מלווה ביהודי דובר עברית,
האחריות הכוללת במחלקת למחלקת לאומי לנושא מיה"מ, צ"ח שיש
גם צ"פ בין סולץ למקפדלין לדחוק הצידה, משיחות הגבלת הנסק,
את רצי"אד פרל בעל הדעות הקטנות בנושא.
44 - הקהילה היהודית המאורגנת

סיפר שמאחר שארגון יו"עידת הנצי"אם י' ארגון אימפוטנס
לחלוטין הוא פועל איפוא דק 18 מ.ד.ל. ואי"פא"ק ומלקולם
הונגליין באופן אישי בהונגליין מארגן עבורו פגישה ביום ג' בניו
יורק עם מדפי בהשתתפות קבוצת יהודים אמידים לרבות ש"ש, קליין
ונדמה לי ביאלקין.
45 - מקפדסון

הוא שומד להפגש עם מקפדסון בשבוע הבא ויעלה איתו הדאגה
בהקלה בקשר לחוסר נכונות לנצל שני מכיוון דולר שהוקצבו גם
למטרות קורסים וכן לגבי העדר התקדמות באשר למכתב אנדריאס
לנשיא בנושא פעילות משותפת בארצות מתפתחות. סיפר שמקפדסון
שומד לסיים תפקידו ועובדה זו עשויה לעשות יוזר פתוח לדאגות
הקהילה.

46 - ירמון

פוחם עם ארמקוסט אשר העלה בדאגה י"א נכונותה של ישראל להפטר
חיסול ה- SAND BAR בירמון י"א הסכרת שמותנו בנושא.
47 - אונסק"ו - נירובי

יש ודאות על 50 אחוז שארה"ב אכן תעזוב את אונסק"ו. נירובי
נפגש מעמדת הקומיטטי נאותה הברקתי ומתנגדי העריבה שוטנים
עלמשה ישראל אינה מפצה בעריבת ארה"ב. הסכרת שמותנו בשנות
הבא תוקיים פגישה בבית הלכן עם נציג הארגונים החדשים בנושא
ניירובי בהשתתפות נוי"ל. הרגשתו של בריגד הינה שחלק מהנשים
מתלהבות מהרעיון על בסיסה לקניה וזה מעיב על בחינותם לנקוט
בעמדה תקיפה.

48 - יו"מ"יש מחמ"ד

להעדרתו סיבוינו קלושים לקבי התפקיד וכן מטעים סיבוינו על
אלן גרטון. לא ידע לנקוט בשמות הטועמים.

נושרד החוץ-מחלקת הקשר

ס י ב ר

חפ: אהח, דהמ, טנכל, טמנכל, דלמרכז, דס, אמן, דובינשטריין, מצפא,
אליאב, טמד

14764 339042 סל 14764

טופס מברק צפון

משרד החוץ - מחלקת הקשר ניו-יורק

סרכז

דפים מחור דף

סיכום בטחוני: סודי

מסמ"א, דוד פלב, קרב 2, מס"ד, ודשינגטון

דחיפות:

יעקב רוזן, נ"ס

031700
0040

האריך וזיח:

מס. מברק:

9-211

חדוש יחסי עירק - ארה"ב.

להלן הערכות ששמעתי במהלך ועידת MEIA בסן-פרנסיסקו.

א. מרוס' ג'יימס ביל, מנכ"ל לאיראן באוניברסיטת שטנס/אוסטין שוען שהתחיל
הורשו בשל לחץ מקהילת העסקים האמריקאית המעוניינת בצנזור חנכס לעקבה
ופרויקטסם אחרים האכריחה את הממשל לעשות לעירק ויתורים ירשו לצבאם להתחיל
על חידוש היחסים.

ספר כי חביט לפני כחודש למחמד נסיר מנכ"ל נגד חידוש היחסים וקחה מתוסכל
מכר. הנ"ל קר בשנת שקברה בארץ לפס הרצאות משעם ה- USIS
ואז גם נפגשתי עמו.

ב. ד"ר עדיד דוויט - עירק נוצרי מנכ"ל לעירק וטוריה איש חצ'טאט האוס
בלונדון המצוי קחה כשבחון בודשינגטון ובמרינסטון, נוער עם סארק עוז
כעה ביקורו בודשינגטון וסוען שהחבר העירק לחדוש היחסים אכן מקובל
עליו. לדבריו אשה עירק עצמה חזקה ברבע זה ואינה חוששת שארש היחסים
יחפרו כמעשה חולשה.

לדבריו מעמדו של גאיג עירק בודשינגטון נזאר חסדון חזק ביותר וביכולתו
להביע למרש או לשולץ ככל עמ שיחליט זאת בנבדד לשגריר ירון עז אלרין
אכריס המסיב להפתין לעתים זמן רב לפגישת פסוג זה. ער כאן.

ג. כחגים המקרטיס סתובבת שמוע שחנ"ל הינו אחר המועמדים לרכז את חבורת
הפזתה"ס של ה- COUNCIL OF FOREIGN RELATIONS
המועמד האחר הינו מרוס' אטן לוטסיג, יחודי שמאלני ביותר.

רוזן

יו. רוזן

3.12.84

להחריף את המלחמה בין ישראל וארצות
הברית

SOL M. LINOWITZ

ONE FARRAGUT SQUARE SOUTH
WASHINGTON, D. C. 20006

December 3, 1984

PERSONAL

Dear Shimon:

I was so pleased to see you and to have a chance to talk with you when I was in Israel. As I said, I have waited a long time to greet you in the Prime Minister's office, and it is personally gratifying that this has now come to pass.

It was immensely heartening to hear your creative ideas for future progress toward peace and to realize how much your commitment and leadership will mean at this critical time.

You know that you have my warm admiration and my fond good wishes.

Sincerely,

Sol M. Linowitz

His Excellency
Shimon Peres
Prime Minister of Israel
Jerusalem
ISRAEL

טגירות ישראל - וושינגטון

אל:
המשרד

4

ס פ ס
דפ... מתוך... דפים
סוג בטחוני שמור
דחיפות... מידע
תאריך וז"ח 1130 3 דצמ' 84
מסי מברק... 4

אל :- ממנכ"ל, מצפ"א

הנדון :- מרפי

ממהמ"ד נמסר לי שמרפי יוצא ביום די לריאד. יגיע ארצה במוצאי שבת לתחילת השיחות ביום א'.
ביקש שלא נפרסם הדבר.

סייבל

שהיה זה שיהיה מלך
מפני וז"ח 1130 3 דצמ' 84

טופס מברק גלוי

2

מס' _____ תאריך _____

מיון בסיוע:

מחפז:

מס' חתי' _____

מס' מברק: _____

לש' _____
מס' _____
מקום _____

אל: המכרה, מע"ח, לש' ממנכ"ל, יועץ רוח"מ לחקשורת, מנכ"א.

לש' יגד

דע: רוסינגסון

ממ: קרונר

News Summary December 3, 1984

Columns

NYT-Sidney Blumenthal- national political correspondent for the New Republic- "Neo-Conservatives Future is Dimmer": Neo-conservatives were a significant and highly vocal but rather small part of American Conservatives, made up of mostly intellectual Jews, disillusioned leftists. They helped sweep Reagan into office the first time and were suppose to be able to deliver the Jewish vote to the Republicans this time too. They did not. In the short run they will still be able to secure political appointments, but their image as self appointed brokers has been shattered.

Press / reports

NYT-Miller-"Hussein, in Egyptian Parliament, Condemns Camp David Accords" King Hussein reiterated his criticism of the Camp David accords because they did not specify the eventual status of Israeli occupied West Bank and Gaza Strip and excluded the PLO. Mubarak also addressing parliament did not defend the accords. He said Jordans political reconciliation with Egypt would help Arabs "protecting their land from aggression and in liberating what the aggressors have stolen." (see Post)

Post-"Air attack threat to Egypt's parliament": Security was tight at parliament because of reports that a plane from an unidentified country had planned an air attack. The announcement came at a time that tensions between Egypt and Libya are growing.

Sharon

NYT- Nahum Menachem testified for the defense that he had warned Sharon four days before the massacre that there was liable to be slaughter. The Army major filmed his testimony in Israel and the film was played in court in NY. Menachem was then the Israeli military governor of the Shuf Mountain District. He is one of 5 Israeli witnesses testifying as part of the trial. (see DN,ND)

PLO

..3J- Speaking to the Egyptian parliament, Hussein ruled out bargaining with Israel on behalf of the PLO.

מס' _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ חתימה: _____

טופס מברק גלוי

ג' חנוך ג' 57

סיווג בטחוני:

דחיות:

תאריך חידוש:

16/6 מס. מברק:

לשירות
מס
הקשר

אל:

97:

מאת:

NYT- King Fahd of Saudi Arabia was quoted as saying he would give his people a say in Government, which is now an absolute monarchy. In three months he intends to set up an assembly. Initially the members will be appointees but after a while half the members will be indirectly elected through a system of provincial assemblies.

Letters to the Editor

Post- - Margaret Burnham, National Conference of Black Lawyers, - the NCBL defends Adrian Wings right to freely express her own views, she was not authorized to give a statement on behalf of the organization.

NYT- Martin Stein " Libel Trials are not won by good faith alone": In response to Safire's article (nov 19) that contends that an attorney, journalist, or doctor that acts in good faith should not be liable for actions, is an argument based on erroneous premise.

ON- Ricki Fulman: " Rabbi seeks more fervent flock": Rabbi Sheldon Zimmerman is going to lead a synagogue in Dallas Texas. He says that in Manhattan the Jewish community doesn't understand the role of the synagogue in Jewish life. People get their Jewish content in many ways here.

2-1- נענה - מברק חוצה

תאריך: 17.11.81 השולח: ש. ש. מקור: מנהל המחלקה: ח'סיה:

אל:

15:40
...דפי...
...דפי...
...דפי...
...דפי...
...דפי...
...דפי...
...דפי...
...דפי...
...דפי...
...דפי...

המשרד	ניו יורק	בטחון
12	4	12

אל: הסברה, מע"ח, מצפ"א, ממכ"ל, יגר, לש' רוה"מ, דובר צה"ל. דע: ניו יורק.

MON., DEC. 3, 1984

FRANCE DELAYS ON IRAQI REACTOR-GULF WAR HOLDS UP RECONSTRUCTION OF FACILITY BOMBED BY ISRAEL

Wash. Post, Dobbs: The war between Iran and Iraq has enabled France to postpone completion of a controversial deal with Iraq to replace a French-built nuclear research reactor near Baghdad that was destroyed by an Israeli air raid in 1981, according to informed sources here. French officials confirmed that Iraq, in an effort to expedite the agreement, has accepted stringent technical conditions set by France, including the use of low-grade uranium to fuel the reactor once it is in operation.

MUBARAK USES HUSSEIN VISIT TO PLEAD FOR ARAB UNITY ON TALKS WITH ISRAEL

Wash. Post, Ottaway: Egyptian President Hosni Mubarak, taking advantage of the first visit here by Jordan's King Hussein in eight years, made an emotional appeal today for the Arab world to set aside its differences and join in forging a unified position toward negotiations with Israel over the Palestinian issue. Implicit in Mubarak's appeal, made in a speech to the parliament, was a call on the 16 other Arab states that broke diplomatic ties with Egypt in protest of its 1979 peace treaty with Israel to follow the recent example of Jordan in restoring them for the sake of Arab unity.

2 7 3 8 0 8 1 5
 1100 2... 1100 2... 97
 1100 2... 1100
 1100 2... 1100
 1100 2... 1100
 1100 2... 1100

מגירות ישראל - 1100 2...

12 - 10
 4 - 9
 12 - 6

למ:

EGYPT, JORDAN, PLO SEEN AS NEW COALITION

Wash. Times, Neff: An impassioned call yesterday by Jordan's King Hussein that the PLO be signals the emergence in the Middle East of an informal coalition between Egypt, Jordan and the PLO. According to diplomatic sources here, the evolving alignment has the tacit support of Iraq, and Saudi Arabia and is aimed at getting the long-stalled peace process moving again in the face of U.S. foot-dragging.

SYRIA EXPERT VIEWS ASSAD AS STABLE FORCE IN MIDEAST

Wash. Times, Cate: Syrian President Hafez Assad is seeking to create in Lebanon a "friendly but relatively weak political entity - one strong enough to keep the peace without growing too independent," says former U.S. diplomat Ridgway Knight, who served as ambassador in Damascus longer than any other envoy.

SHARON WARNED OF MASSACRE, ISRAELI MAJOR SAYS

The Sun, Reuter: An Israeli Army reserve major testified yesterday that he warned former Defense Minister Ariel Sharon civilians were likely to be salughtered in Lebanon only days before the 1982 Beirut massacre of Palestinians.

HUSSEIN FAULTS CAMP DAVID PACT, SEEKS RETURN OF "ARAB JERUSALEM"

The Sun, Wire Serv.: King Hussein of Jordan, in an impassioned speech to the Egyptian parliament, denounced the Camp David accords yesterday and declared that there could be no Mideast peace until Jerusalem is returned to Arab rule.

1100 2... 1100 2... 1100 2...

1100 2...

3 7 3 8 0 0 1 0

097... 8... 97

... 8... 97

... 8... 97

84 031600 031600 031600

... 15... 031600 031600 031600

סגירות ישראל - 11:00

חל:

המשך

מחנכ"ל, חצפ"א.

STATE DEPT. BRIEFING FOR MONDAY, DEC. 3, 1984

Question: Do you have any comment on King Hussein's remarks yesterday on the Egyptian ... on Camp David?

Answer: No, no comments on King Hussein's remarks.

Question: For President Mubarak's follow-up statements in which he-- King Hussein criticized Camp David--and Mubarak avoided the topic?

Answer: Well, I assume that means that the Egyptian government remains fairly supportive of the Camp David process.

Question: Did they say nothing in the face of pretty harsh criticism live on national Egyptian T.V.?

Answer: I think our assumption that the Egyptian remains fully supportive of the Camp David process.

Question: This question relates to the New York Times series on terrorism... could you confirm for us whether Ambassador Bartholomew was in fact whisked out-of-the-country just before the election, I believe, because of terrorism threats?

Answer: Well, let me answer that in two ways. We're very reluctant these days, understandably, to talk about the movement of Ambassadors or personnel. But having said that, you should not take that as a denial ... that the Ambassador made it out-of-the-country.

Question: ...As a result of the efforts that were described in the

Answer: Obviously, the _____? who planned such an attack would belong to that question of whether or not ... the facts are that an attack would not take place; the facts are that the United States sent, introduced a number of heightened security measures at its installations in Beirut, and particularly at the Ambassador's residence. Now what conclusion you draw juxtaposing those two facts ... but the fact is we took precautions, and the fact is the attack did not take place.

Question: Do you have a situation report on the Economic talks between Israel and the U.S., and does the U.S. government see the measures undertaken by Mr. Peres' government as adequate or would you like to see more drastic reshuffling of Israel economics.

Answer: No, I don't have any read-out on those discussions. Obviously the Secretary has indicated that his concern over the economic situation in Israel, in part, and has welcomed various steps that Israel has taken.

Question: Do you have any assessment or comments about the talks between Israel and Lebanon?

Answer: No, I don't, and I'm not aware of any specific plans for Ambassador Murphy to go back to the Middle East, but it's always possible, I certainly wouldn't rule that out.

— ၁၂၂၂၆၇၆

[illegible]

ס 1 ס 2
ד... מחור... דפיס
סוג בשחובי... שמו...
דחיות... גיל...
תאריך וז"ח 1715-3-דצמ' 84
מס' מברק...

17

✓

אל - מצפ"א, ממ"ד

עיראק. משיחה עם פרנק RICCHARDONE מ- NEA/מחמ"ד ב-3 דצמ'.

ביקור טארק עזיז

1. תשובתו לשאלה האם בעקבות הביקור חל שינוי בעמדת עיראק בסכסוך השיב שאם כל הדברים המיוחסים לטארק עזיז ולעיראק אכן יתקיימו הרי לפנינו עיראק שונה. האמריקאים מתפשים "הוכחות" לכך שבנתיים אין בידם. עד אז הם זהירים בהגדו. ת.
2. טארק עזיז עצמו הגדיר את מדיניות ממשלתו בכל המקומות שנשאל (אגב, AEI, כגבעה) כ"ריאליסטי" ת. הגדיר זאת כך "יש דברים הנוגעים לעיראק ישירות (בעיקר המלחמה) ואז מביעה דעתה. לגבי היתר (סכסוך מזה"ת) יש לה אמנם דעה אך שומרת לעצמה. לא תפריע לאחרים שיש להם ענין. כנ"ל לגבי 242. זו אינה נוגעת לעיראק שכן אין לה גבול משותף עם ישראל. לשאלה האם עדיין רואה עצמה במצב של מלחמה, השיב: ישראל היא זאת שנמצאת במלחמה אתנו, וכהוכחה הביא את הפצצת הכור האטומי.
3. ארה"ב. בכל מקום שהזפיע הגדיר את היהסס בין שתי המדינות כטובים ומשביעי רצון. לא הסתיר שציפיותיו ממנה הם בראש ובראשונה התגייסותה למניעת אספקת נשק מערבי לאיראן. ריקרדונה העיר שהפעם לא מנה את ישראל בין המדינות המספקות נשק לאיראן.
4. טרור. טארק עזיז הודה טעיראק תמכה בשעתו ב"אבו נידאל" וגורמים אחרים כל זמן ששרתו את "הענין הערבי". באוק' 88 נקרא "אבו נידאל" לשיחה ונאמר לו לעזוב את המדינה תוך 3 ימים. אגב, ריקרדונה גילה ש"אבו נידאל" נמצא כעת בלוב על פי הזמנת קדאפי לאחר שעבר התקף לב רציני. השמועות שגוסס מופרכות.
- האמריקאים יותר מודאגים מקשרי עיראק וקבוצת "15 במאי" (אבו דאוד). טארק עזיז סרב להתייחס לנושא. אגב, האדם העומד כעת בראש הקבוצה הנ"ל מכונה "אבו איברהים".
5. או"ם. ניסו להגיע עמו להבנה בנושא מתון עמדת עיראק כלפי ישראל במסגרת האו"ם, בייחוד ב- I.F.A (נושא הפצת נשק גרעיני). טארק עזיז התחמק. "לכם יש עמדה בנדון ולנו יש עמדה משלנו".
6. פגישות בגבעה. העיראקי ביקש לארגן לו פגישות עם קונגרסמנים יהודיים אך לצורך אליהם גם אחרים כדי שזה לא יתפרש שלא כהלכה.

4

←

7. ביקור מרפי. לפי שעה בגדאד אינה וכללת בלוח מסעותיו.

SP/OM

- הערות
9. מהדיווחים שקיבלתי ^{מסמך} עדין הותר אחרי רושם רב כ- SALESMAN מקצועי.

1. 1/2

୨୩୩ ୧୭୩ ୬୩୦ ୬୩୩ ୬୩ ୭୭୭ ୩୩ ୩୩
 ୩୩ ୩୩

המשרד

97. ... 2. ... 97
 ... 3. ...
 ... 7. ...
 ... 1330. ...
 ... 14. ...

משיחה עם שרון ניומן - סעודיה והמפרציות - ב-3 דצמ'.

1. ניומן אמר שהביקור במסגרת "דילוגי מרפ"י" כלומר בהקשר הלבנוני אך טבעי שהפעם ירצה גם לעמוד בבירות השונות על משמעות כינוס המל"פ בעמאן ותוצאותיו, ביקור חוסין בקהיר וכמובן follow-up של חידוש היחסים עם עיראק.

2. ניומן ממעיט בחשיבות הכנס, אם כי . טרם קיבל דוחות מהאזור ומסתמך על הערכה בלבד.
אומר שההחלטה להקים "כח התערבות" מפרץ היא די היוליקודאי לא במונחים צבאיים. כל זמן
שלא יוקם שלד הפקוד ושרמת הצבא/לא תהיה אחידה, יש לנושא ששמועות פוליטית (במקרה
הטוב) אך לא צבאית. התמרון שנערך לא מכבר בטעויה היה בבחינת Fire power
demonstration. לטעויה יש ענין להפגין ולהוכיח (הבינותי כלפי האמריקאים) את יכולתם
להיות אפקטיביים ולהזים הדיבורים על היותם Incompatible.

3. בדיונים על הקמת הכח, שהיה הנושא הדומיננטי בשיחות, תפס נושא אמצעי הנ.מ. את מרבית הזמן. הכוונות היו הכח המביע בהיותם חשופים להתקפות אויר מצד איראן.

4. פרט לרעיון הכללי של מניעת מעורבות חיצונית, איש עדיין לא יודע כיצד יתבצע הדבר מבחינה לוגיסטית כמה תפריט כל מדינה והיכן ירוכזו למשימות יציאה.

5. ניומן חזר מטיר באיזור במחצית נוב'. לראשונה ביקר גם במפרציות - עומאן, בחריין, דוביי.
הדגיש שניתן להשתמש כמונח "מפרציות" רק חוזר רק כביטוי לרצף ו/או שייכות טריטוריאליה.
בשאר התחומים כמעט שלא ניתן למצוא מכנה משותף בין המדינות הנ"ל. הבעיות שונות ונראות
בכל מדינה מזוית אחרת. יקח עוד הרבה זמן עד שיסתגלו לראות את המערכת במונחים רגיונליים
שלא לדבר על צעדים מעשיים בכיוון זה.

6. המצב מדאיג במיוחד בדוביי. השליט רשיד חולה אנוש. יורש העצר - אישיות חלשה. האיש מטי 3 שר ההגנה מחמד ראשיד מנהל למעשה את הענינים אך כל זמן שהשליט חי איש לא יקח על עצמו אחריות פורמלית. מצב זה " מזמין בעיות" כדברי ניומן.

ס. פ. ג. 2

ד. פ. ג. 2...מחור. 2. ד. פ. ג. 2

סוג בשחוני

דחירות

מחיר וז"ח

14

מחיר

7. מעודד קצת יותר מהמצב בעומאן. המצב הפנימי רגוע יחסית וקאנוס גם מנהל מדיניות חוץ אפקטיבית, ביהוד בנושא רד"ח. הוא למעשה קובע את הקצב האיטי של "ברור היחסים" בין שתי המדינות.

סעודיה

8. לא היו חידושים בפיו. שם לב שהמצב הכלכלי חופט השומת לב מרובה מהעבר ובכל הזדמנות ניתקל בקיצוצים בתכניות (אמר שאין בכך כדי למתן את קצב בבית הארמונות של הנסיכים), הערכת הסעודים הינה שהרוויה בשוק הנפט תמשיך זמן קצר יחסית ומעתה עליהם להעריך אחרת. בזמן העדרו של פהד מהממלכה קוצצו הטובסידיות לחיטה בצורה ניכרת. הרעיון הוא שפהד הותיר בידו הזכות למתן את גודל הקיצוץ באם הנושא יעורר יותר מידי "רעש" בפנים ובכך גם להופיע כשליט באור.

9. בתשובה לשאלה אמר שהתדמית החלשה של פהד כשליט בהשוואה לעבר אינה מדוייקת וכ"כ לא מצא סימוכין ליחסים מעורערים בינו לבין עבדאללה כפי שמישהו העלה בפניו. אין אהבה רבה בין מרכיבי משפחת המלוכה אולם בהחלט קיימת "נוסחת עבודה" ביניהם.

10. פהד ממשיך בקו של קודמו אך ביתד זהירות. זווית הראיה הסעודית על חידוש יחסי בגדאד - ווסינגטון. המקרבות ירדן למצרים וכנס המל"פ בעמאן היא בהחלט חיובית אך לסעודים יש ל"ז משלהם ובוודאי שלא יתנו ביטוי פומבי בוטה לכך. פועל על בטיס 3 גורמים עיקריים: א. יעשו הכל כדי שלא להגביר המחלוקת במחנה הערבי. מעוניינים בחיזוק המה

הסמרכי אך אינם רואים שעל הבסיס הקיים ניתן הרבה לשנות.

ב. אין ביכולתם לתרום לכך משהו סגולי ולכן קונכיותם

ג. יברכו על כל מה שיזכה למירב ההמיכה הערבית.

11. מרביס (הבינוחי בנדר) לשאול את האמריקאים על משלח האיחוד הלאומי והאם זוהי משלח שינוי או המשך. (בנדר שוהה עתה בממלכה לצורך התייעצות).

התימניות

12. ישנם סימנים שעבדאללה איסמעיל חזר אך איש טרם ראהו. עלי צלאח שולט בעניינים והצליח לפי שעה למנוע קיומה של אופוזיציה יעילה נגדו. עלי ענתר שאמור היה כביכול לשייט עם עבדאללה איסמעיל נגד ענתר עומד לפי שעה מהצד ובוחן את ההתפתחויות.

13. בתימן מושקע מאמץ רב בחיפושי נפט ("אכסון" ו-B.P) טרם נמצאו סימנים שיטנים מרביצי נפט מסחריים.

אלי אבידן

14
נחה רבה שיהיה מנהל מנהל סמנכ"ל מנהל מנהל
אח

ט ז ט ט ז ט

דף...J...מחור...1...דפיט

טווג בטלוגני...טודז...

דחיסות...גגיל...

ממדיך וז"ח 1230 3 דצמ' 84

ממדיך וז"ח 1230 3 דצמ' 84

אל :- ממכ"ל , פר"ן
גרעין

1. מקור מהימן בקונגרס ציין כי טעה שכולם מתמקדים בכוונות עיראק לשקם את הכור הגרעיני שנהרס אין לשכוח את שכנתה של עיראק. המקור ציין כי טהרן בודקת השלמת הכורים שבנייתם הופסקה ע"י המשטר החדש ונמצאת בקשר עם חברות מערב גרמניות ויפניות. המקור העלה ספקולציה כי בנסיבות מסוימות הודו תוכל לחוץ במתן הדלק הגרעיני לאירן.
2. הערה - בשיחה עם ווארן דונולי, מומחה שרות המחקר של הקונגרס ביוני גרעין נאמר לי כי מהנדסים מערב גרמניים ביקרו בטהרן לפני כמה חודשים ולהפתעת הרבה מצאו את המבנים שמורים היטב. קיימת כוונה להשלים הבניה בתום המלחמה במפרץ. הבניה חישך 3-4 שנים. דונולי סבור שאין זה סביר שהודו תספק הדלק מאחר והכור הפרסי הוא מדגם של pressurized water reactors. יותר סביר שהדלק יבוא ממקורות אירופאיים. למותר לציין כי הממשל האמריקאי אינו נלהב מכך ולמבקש לפעול כדי לרסן את האירופאים בנדון.
3. דונולי הוסיף כי הממשל מבקש למנוע מהבליגים לשתף פעולה עם לובים בבנית תחנות כח גרעיניות. הבליגים מוכנים לקבל על עצמם הגבלות בתנאי שגם טאר מדינות מערב אירופה יימנעו מלנצל זאת בכדי לזכות בחוזה הלובי (הכוונה בעיקר לצרפת). דונולי מעריך כי הלובים משתמשים באפשרות שתוף הפעולה עם הבליגים כדי לרמוז כי אין הם נלהבים מהטכנולוגיה הסובייטית או אין הם מרוצים מתנאי הטובייטים.

קני טל

טרה רהא טרהא אנה אמנה פרה מלכא
רובינשטיין אנשט ענה אירא ר/אירכ אמר
רם אמן רמ/אמל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9778

**

י 151

10 די

**

**

**

אל: ני, ווש, בטחון, נר: חוץ 43, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 021284, רח: 1100

10 די/מיידי

לביא, רון, דע: מנכ"ל משהב"ט.
שלך 1031.

מציע לסקולכם באם לא רצוי להסב תשומת ליבם של פישר ובילקין
לשמוש אפשרי לקטע של הספקת נשק אמריקאית אפשרית לארצות ערב
ברו"ח על הכלכלה הישראלית של ועדת החוץ של הסנאט מה-19
לנובמבר. נעמודים 30-32. אני מאוד מקווה שנוכל להעביר לכם
בהקדם נייר מעודכן ומפורט על המחיר הכלכלי/חברתי לישראל של
המדוץ החמושי.
בר און.

תפ: שהח, דהמ, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא, אוצר
תח: יעקבי שר הכלכלה

מחלקת הקשר - ניו-יורק

טופס מברק גלוי

2
דף
סיווג בטחוני:

אל: חסברה, מע"ח, לש' מכנכ"ל, יועץ דוח"ם לחקשורה, מצב'א.
לש' יגר

דע: רוסינגסון

0318 -
0006
דח"פ
דח"פ

ממח: עהרנר

2-011

News Summary December 1 and 2, 1984

Press Reports

NYT-7-12-84 Page 1-Smith- "When Terror Threatens: What U.S. has Learned"
First of a series: Since the terrorist attack on the American Embassy in Beirut on Sept 20th the administration and Congress are making a concerted effort against the continuing threat of international terrorism. Intelligence has been improved; protection of embassies and personnel abroad has been strengthened. There are secret counterterror teams ready to rescue hostages. There is still a policy split on whether the U.S. should use military force to preempt or retaliate against terrorist attacks. On the international scene a coordinated effort against terrorism is spotty. The Italians and Americans worked together to prevent the bombing of the American embassy there, last week. But in trying to control the power of Libya the Americans have not had much success with deterring France from maintaining warm relations with that country. The lack of coordinated Western strategy for dealing with state supported terrorism is a major problem in the view of Benjamin Netanyahu. Western nations should isolate Libya he says.

** NYT-2-12-84 Week in Review- Bernstein- "Some Gains and Losses for Syria's Leadership Ambitions": Mr. Assad's leadership goals involve refusing any move toward genuine acceptance of Israel. For the moment Syria has decided that a relatively moderate role in Lebanon and talking with the West will help establish it's role as the leader of the Arab world, and stem the tide of isolation that has been growing. Mr. Assad still refuses to give explicit guarantees of Israel's security on it's northern frontier. Assad did get the nod from France's Mitterrand for helping to affect a peace in Lebanon.

NYT -1-12-84- "Israel to Allow Review of Files in Sharon Case": Tizah Kahan will be permitted to study the secret appendix to the commissions report on the massacre. He will then respond in writing to three questions forwarded to Israel by the NY court. This evidence could prove critical in determining the outcome of the suit.

NYT- 1-12-84-Friedman-: Arabs and Israelis have been able to view the proceedings of the Palestine National Council on television. Jordanian television can be seen through out Israel. The reaction has been mixed. The fact that the goings on could be seen gave local Arabs a sense of pride and a new view of PLO leadership.

האריך: הסולח: אישור מנהל המחלקה: חתימה:

אל:

97

ממ:

סיכום וסקווי:

דחיות:

תאריך חיד:

מס. מברק:

לש-מס
מס
מקשר

NYT-Miller- 2-12-84-Hussein arrived in Cairo today for talks. After the first private meeting Egypt's, chief foreign policy adviser appealed to Syria to help devise a joint approach to peace. Osama elBaz said "let's not forget that part of Syria's territory-the Golan Heights- is occupied by Israel

ND- 2-12-84-Slovan: "New Tries at Loosening Assad Grip:" Restoration of Iraqi-U.S. relations is a diplomatic jockeying to offset Assad's domination of the Arab world. Israeli officials see another Arafat visit to Egypt as potentially far more important than formal actions by the battered PLO. It could be the beginning of something said an Israeli foreign ministry official. So far talks on a Lebanese withdrawal have been an exercise in humiliation for Peres. Desperation keeps Israel at the table. The Golan is the prize Assad is seeking in his diplomatic chess game. His grip on the PLO is to prevent the returning of the West Bank without returning the Heights.

NYT-2-12-84- James Feron- special-Shafik al Hout says he does not think the PLO will be able to re-establish itself in southern Lebanon after an Israeli withdrawal. The palestinian freedom fighters find it difficult to find any Arab borders to cross nowadays to act militarily in occupied territories. An alternative to continuing the armed struggles he says is a way to find how to get the struggle in the occupied territories themselves.

NYT-1-12-84- Libyan military will train the Maltese armed forces under a mutual friendship and cooperation agreement signed earlier this month.

NYT-2-12-84- Goldman- "Rabbis Learn, and Teach, of Families in Crisis" Rabbi's gathered at a conference sponsored by the Federation of Jewish Philanthropies to discuss ways of dealing with the terminally ill, battered women, single parents, cults and child abuse.

ND-2-12-84-Travel- "Finding Life in the Dead Sea" - George Medovoy- special correspondent- Israel's dead sea region is hardly dead at all. It is a thriving oasis, a source of treatment for arthritis and a place of incredible beauty. The Ministry of Tourism is concentrating a huge chunk of it's budget on developing modern hotels and health spas. People come to the area combining health treatments with sightseeing. You can go to Kibbutz Ein Gedi for entertainment and mud packs. Go to the Qumeran National park, the reserve at Ein Gedi, Nahal Davis Nature Reserve, swim in the Dead Sea and visit Masada.

א.ג.ל.

תאריך: 2-12-84 השולח: א.ג.ל. מקשר: מנהל המחלקה: חתומה:

2 1 34 1031 - 3108 - 1031 - 1031 - 1031

המשרד	ניו יורק	בטחון
1	1	2

NEWS SUMMARY - SATURDAY - DECEMBER 1, 1984

***WASH. POST-Ottawa- Kuwait has moved to expand its air defenses by increasing its military ties to both the US and Soviet Union in recent weeks. It will send 150 cadet pilots to the US for training while 6 Soviet military experts have arrived in connection with the Kuwaiti purchase of Soviet-made SA8 surface-to-air missiles.

סגירות
דף 2...מחור...דפים
סוג בטחוני...גליל
דחפנות...גליל
84 Dec 2 1300 תאריך וזמן
מס' מברק

המשרד
ניו יורק
בטחון
1
2

אל:

אל: הסברה, מע"ת, מצפ"א, ממנכ"ל, יגר, לט' רוה"מ, דובר צה"ל, דע: ניו יורק.

NEWS SUMMARY - SUNDAY - DECEMBER 2, 1984

COLUMNS

***WASH. POST-Jim Hoagland-"A New Ballgame In the Mideast" Baghdad's decision to resume ties with Washington now appears to challenge a fundamental Soviet assumption in the Middle East - that US support for Israel and opposition to Palestinian nationalism would irreversibly alienate Arab nationalist governments, and give the Soviets an enduring strategic advantage in the region. Iraq's decision underscores a new reality in Arab politics that has been taking shape over the past four years. Both Israel and the Palestinians have ceased to be determinant issues for Arab-American relations, at least for the time being. Iraq's willingness to separate national from Arab concerns represents a reversal of the feeling that swept through Iraq and the rest of the Arab world in June 1967. A number of diverse forces have combined to produce the search among key Arab nations for a new consensus. Among them are the world oil glut, the bloody stalemate in the Iran-Iraq war, Israel's success in destroying the PLO and Israel's failure to pacify and occupy Southern Lebanon, where for the first time Arabs view themselves as waging a successful war of attrition against Israeli forces occupying Arab territory. Iraq's change is a circumstantial one that has to do with domestic realities and a regional imbalance that will be difficult to translate into any new peace initiatives.

THE PRESS REPORTS

Hussein Begins Visit To Egypt

WASH. POST-Ottaway-Hussein arrived in Egypt on a state visit and talks with Mubarak to work out a Jordanian-Palestinian-Egyptian approach toward reviving the long stalled Middle East peace process. Cairo hopes this will be the start of its reintegration into the Arab world. Mubarak's chief foreign affairs adviser, Osama Baz, said they had discussed "an acceptable formula" to serve as a basis for a comprehensive settlement of the Palestinian issue. He said the two leaders hoped to involve the PLO in the search for a unified Arab position and he called on Syria to join the process as well.

PLO Begins To Forge A New Course Toward Peace In The Middle East

PHIL. INQUIRER-Masland-The PLO has shaken free from a year of depression, internal fighting and indecision to join forces with Arab moderates working on a new diplomatic initiative in the Arab-Israeli conflict. In the PNC week-long session, they tried to move to strengthen ties with Egypt and with Jordan.

U.S. Review of UNESCO Is Expected

PHIL. INQUIRER-Rosenberg-The US govt. is expected to announce this week confirmation of its decision to withdraw at the end of the year from the UNESCO. The White House is planning to review tomorrow of UNESCO developments since the US gave a required one year notice last Dec. of its intention to leave.

..... טווג בעהוני
..... דחיפות
..... תאריך וז"ה
..... משה משה

y_1 G_2 P_1 17M
 1 2 1

CHICAGO TRIBUNE-McNulty- A political uproar in Israel and the conclusion of the PLO council meeting in Jordan last week illustrated again how little room for compromise exists in any future Israeli-Palestinian dialogue. The mood in Israel clearly appears to be unreceptive to any territorial concessions for peace, and with the economy in tatters, few Israelis are campaigning to improve the quality of life for Palestinians. The PLO's "parliament in exile," endorsed the shell of a proposal by Hussein for a joint negotiating strategy but politely rejected its core because it did not provide for an independent Palestinian state. The cause of Israel's uproar was an attempt by Abdel Wahab Darousha to meet with the PLO's top leadership in Jordan. Peres in a meeting with Israeli editors Thursday, said he regards Hussein as a potential partner in peace talks but doubts the PLO attitude will ever change toward Israel. He described the National Council meeting as more of a psychological than political event. In Amman, PLO officials said they see no hope of any Israeli willingness to negotiate.

צמח

2. 1 + 1 + 1 = 3

סיוע דור לא

מייקל סטירנר 2.11.84

ש: גישת ארה"ב לפתרון הסופי בסכסוך.

ת: טעות היתה לבטל רעיון מדינה פלשתינאית בתכנית רייגן. יחד עם זאת - אם היה מופיע הרעיון היה ברור לאמריקאים שישראל היתה דוחה את התכנית. רייגן קיווה לתמיכה בישראל. ניתן להגדיר את תכנית רייגן כמאמץ מכובד. מה שסטירנר היה ממליץ, וכך עשה כל שנותיו במשרד החוץ, הוא להכניס בתכנית משהו בנושא הגדרה עצמית לפלשתינאים. גם כיום סובר סטירנר שאין כל מניעה שישראל וארה"ב יקבלו הצהרה בדבר הגדרה עצמית לפלשתינאים יחד עם בטחון מלא לישראל כעקרונות יסוד לפתרון הסכסוך. עקרון ההגדרה העצמית צריך לשמש בסיס משותף ביחס לכל העמים. (ניתן להגדיל את העקרון ע"י גורם חיצוני והוא - בטחון ישראל). הפלשתינאים מייחסים חשיבות עצומה להגדרה זו. הכרזה דרמטית בכיוון רעיון ההגדרה העצמית יכולה לשמש עדוד לפלשתינאים. אסור לישראל להיות משותקת ע"י הפחד מאש"פ.

ש: אפשרויות פתרון במצב החדש של ממשלת אחדות לאומית.

ת: כיום יש אווירה של יתר סיכוי לתזוזה חיובית עם השינוי בהנגת הממשלה. דרושה הכנה פסיכולוגית לצעדים נוספים בעתיד. צעדים חיוביים הם ההצעות האחרונות ששמע מפרס בקשר לשיפור רמת החיים של תושבי הגדה. בשנים האחרונות נגרם נזק פסיכולוגי עצום ביחס לתושבים. הם חושבים שאי אפשר לדבר עם הישראלים, שרוצים רק לספח את אדמותיהם. הם חושדים שכל מה שישראל עושה הוא רק במטרה לקדם את סיפוח השטחים. סטירנר מציע מדיניות גמישה המתבססת על חיפוש דרכים לשיתוף פעולה עם התושבים. למשל: מציע החזרת ראשי הערים המגורשים מילחם וקווסמה. הוא מכיר אותם טוב וטוען שבניגוד לשקעה, אתו אין בכלל טעם לדבר, מילחם וקווסמה הפכו לגיבורים עממיים בקרב תושבי הגדה. הם מאד פופולאריים ומהווים כיום מנהיגות אמיתית. אם ישראל תפעל נכון, יש סיכוי להזיז אותם מתלותם באש"פ בעיקר בסיטואציה הנוכחית, בה אש"פ מפולג. "אגודות הכפרים" הם זיוף. יש לבחון שוב אוטונומיה חד-צדדית. סטירנר מעריך שערפאת לא יתנגד לצעדים שמטרתם הקלת תנאי החיים של התושבים כמו הקמת בנק בגדה. המצב כיום, בו מנושלים למעשה התושבים מפעילות כלכלית עצמאית מעמיד אותם עם הגב אל הקיר ועלול להביא למרחץ דמים.

ש: מקומו של חוסיין.

ת: חוסיין מאד כועס על ארה"ב ומאוכזב מיחסי ארה"ב - ירדן. כך, למשל, הביע זעם על שהממשל לא נלחם מספיק בקונגרס כדי לאשר תכניות סיוע צבאי לירדן. לדעת סטירנר, יש לרכוש את חוסיין חזרה לגישה חיובית יותר. האינטרס העיקרי של חוסיין - לזכות בחזרה עבור הערבים בשטחים שהפסיד ב-67', כולל ירושלים.

הפתיחה במלחמה היתה השגיאה הגדולה ביותר ב-30 שנות שלטונו. חוסיין ספג עלבון חריף ממדינות ערב ב-74' כשנתנו לאש"פ מעמד בלעדי בשאלת הגדה. היום חוסיין מנסה להוכיח לכולם שערפאת מחוסל. חוסיין לא רוצה את הגדה תחת שלטונו, אלא מנסה להגיע למצב בו הלחץ מהפלשתינאים בתוך ירדן ירד. הוא חושש ששרון, האנטי-גשמי יכתיב את הפתרון של ירדן כמדינה פלשתינאית. חוסיין היה רוצה מדינה פדרטיבית עם חלק פלשתינאי אך, אם אז הפלשתינאים ילחמו לעצמאות - לא יתקש על כך. לירדן ולישראל יהיה אינטרס משותף - לשמור על האזור הפלשתינאי בכח מוגבל ולמנוע הפיכתו למרכז רדיקלי. קונדומיניום ישראלי - ירדני הוא פתרון לא רע, אם מוסיפים לו הגדרה עצמית כלשהיא לפלשתינאים. לכן - יש חפיפה בין מטרות סופיות של חוסיין לאלה של ישראל פרט לשאלת הגבולות הסופיים ובעיקר ירושלים. חוסיין יהיה חייב לרדת מדרישותיו המכסימליות.

הבעיות בפניהן ניצב חוסיין:

1. הבעיה העיקרית - לתת לו הרגשה של תמיכת המדינות הערביות המתונות כדי שיהיה לו אומץ לקחת סיכון ולהיות מעורב במו"מ. על ארה"ב להיות קשוחה יותר עם סעודיה ומדינות המפרץ האחרות ולהבטיח שחוסיין לא יפגע ע"י מדינות ערביות אם יכנס לתהליך מו"מ. ארה"ב מעולם לא נקטה בכיוון זה של מדיניות והגיע הזמן שתתחיל בכך. סטינר סקפטי באשר ליכולתו של העולם הערבי להגיב לאתגר של מו"מ. לאחר תכנית רייגן ציפה שהמדינות הערביות המתונות יסייעו לארה"ב אולם, הכוחות המתונים בעולם הערבי לא הגיבו. הסעודים אף לא תמכו בחוסיין בשיחות עם ערפאת וירדן ממורמרת על כך. הסעודים תמיד מנסים לשמור על קונסנזוס בעולם הערבי ולכן חמקה ההזדמנות שיכלה להביא תכנית רייגן.
2. ישראל יכולה לעזור לארה"ב בפעולה מתווכמת יותר של הלובי הישראלי בקונגרס. חברי הקונגרס אוהדים לישראל, בעידוד איפ"ק מתנים בגסות אספקת נשק לירדן בהצטרפותה למו"מ. הסכנה היא שחוסיין המאוכזב יפנה למוסקבה.

ממשלות בגין ושמיר הקשו על ארה"ב לבנות גוף של מדינות ערביות מתונות. אי אפשר לרכוש ידידים, מבלי לספק להם נשק. ישראל צריכה להבין שטילי סטינג'ר לירדן אינם מהווים סכנה לקיומה, מול היתרון שבשמירת ירדן במחנה המערב.

ש: יחסי ישראל - ארה"ב כיום.

ת: הערכים מצילים את מעמדה של ישראל בדעת הקהל האמריקאית. לערכים תדמית איומה, אחרת יתכן שהרבה אמריקאים היו מסוייגים מתמיכתם בישראל. האמריקאים לא מבינים תופעות בעולם הערבי כמו קדפי ומלחמת איראן-עיראק. יחד עם זאת, רבים חשים שמהו השתבש בישראל בחמש השנים האחרונות. פעם היתה זו מדינה של אידיאלים והיום נראה כאילו הכח הוא הקובע את מדיניות ישראל. אך, כל עוד הערכים מצטיירים בצורה כה שלילית, נשארת תמיכה חזקה בישראל.

יהודים רבים חשו הקלה עם הקמת הממשלה החדשה.
לדעת סטירנר, זו טרגדיה לישראל להיות אומה כובשת. ארה"ב היתה צריכה להפעיל לחץ
כבד על בגין, שעמדותיו הקשוחות מנעו כל התקדמות.
כיום מצב חדש, אין לראות בפרס אחראי למחדלי הממשלות הקודמות. ארה"ב חייבת לתמוך
בישראל מבחינה כלכלית כדי לחזק ידי פרס. גישת שולץ היא שחייבות להיות ראיות לכך
שישראל עושה רפורמה פנימית. סטירנר חושב שמשרד החוץ האמריקאי רגיש למצב הפוליטי
הפנימי בישראל ולכן לא יפעיל לחץ בשאלת הגדה. כדי לא להביא לפרוק הממשלה, אלא
אם יסתמן שינוי משמעותי לטובה בעמדות הערביות.
ארה"ב לא תעשה התניה פוליטית לעזרה כלכלית אלא תשאף לעסקת חבילה כלכלית בישראל,
שתחלץ את המשק הישראלי מהמשבר הקשה. אם המצב הכלכלי ישתפר, יוכל לבוא גם
פתרון פוליטי.

ש: דרכים לפתרון משבר לבנון.

ת: סטירנר שואל האם תוכל ישראל לרמוז בדרך כלשהיא למרפי שהיא מוכנה לוותר על מעמדו
המיוחד של צד"ל בדרום לבנון. בידי סוריה קלפים נוחים - אסד יודע שישראל תרצה לצאת
גם בלי שום מחוייבות מסוריה, כי פרס התחייב לכך בבחירות. אם כך - ניתן לדרוש
מישראל הרבה.

הגורם השיעי - אין להם מטרה משותפת עם הפלשתינאים. יש סיבה לכך שאינם יותר
פתוחים להסדר, אך סטירנר אינו מכיר אותה. יתכן שנביה ברי חושש מגורמים שיעים
קיצוניים. ברי תומך בממשלת לבנון, לכן מהווה קשר טוב אל השיעים.
ארה"ב מעוניינת קודם כל שלא תפרוץ מלחמה בין ישראל לסוריה. נראה שקל להשיג זאת
שכן שני הצדדים אינם מעוניינים במלחמה. כמו כן, מעוניינת ארה"ב בקיום לבנון
עצמאית, אך לא נכון לומר שלבנון מהווה אינטרס חיוני לארה"ב, כפי שטען רייגן
במערכת הבחירות.

ביל קונט 2.11.84

ש: דרכים לפתרון בעית לבנון.

ת: הסורים לא יסכימו לשום הסכם פורמלי, שבו הם מגבילים פעולות אש"פ, נותנים חופש פעולה לצד"ל ואפילו לא להגבלת צבאם. הם אף לא יתנו לאמריקאים התחייבות דומה.

מה שאפשרי הוא שבשלב מסויים כמו"מ, פקיד אמריקאי בכיר יתן לאסד את התנאים ואסד רק ינענע בראשו. לגבי אש"פ - הסורים מעשית יעצרו אותם כמו שעשו בגולן. אין להם אינטרס לשלוח את אש"פ לדרום לבנון.

השיעים לא רוצים את אש"פ, כי יודעים שנוכחותו שם הכיאה את פלישת ישראל. הסורים לא יוכלו לעצור את אש"פ כמו שעשו בגולן, אך בהחלט יפעלו לחסום אותו, ללא כל התחייבות. לגבי יוניפי"ל - אסד יסכים להתפרסותו ללא בעיות. אסד יצהיר קרוב לודאי שלחאד הוא בוגד, אך יאמר שזהו ענין לבנוני פנימי. יש הגורסים שהסורים רוצים שישראל תשאר בלבנון, בהנחה שהשהיה מחלישה את ישראל פוליטית, כלכלית ומוסרית. אם הסורים חושבים על מלחמה טוב, מבחינתם, שישראל תהיה בלבנון. יחד עם זאת, הם בהחלט מודאגים מהנוכחות הישראלית בג'בל ברזל. לפי אינפורמציה שיש לו, הסורים יאמרו שלא איכפת להם אם ישראל תישאר בלבנון, אך למען לבנון לא לא יתנגדו לנוסחת נסיגה. אם ישראל תצא, בלי שסוריה תוותר על עקרונותיה המוצהרים אסד יראה בכך ניצחון על ארה"ב וישראל. אסד הוא המנהיג הסכלני ביותר במזה"ת ומוכן לחכות כדי לא לשלם מחיר.

משטרו של אסד חזק מאד כעת. הוא חזר לעצמו והשליט סדר בכוחות הבטחון. הוא שומר על איזון בצמרת וכל עוד בריא פיזית - הוא חזק מאד פוליטית. לאסד אין שאיפה מיוחדת להתקרב לארה"ב, למרות שאוהב כשהאמריקנים מחזרים אחריו (כמו שיחות הדילוג של קיסנינג'ר) כיום משתמש בארה"ב כדי ללחוץ על הסורים. אסד לעולם לא יעשה צעד דרמטי כמו סאדאת. הוא לא מרגיש שארה"ב יכולה לפתור לו בעיות. גם ממשל רייגן מצידו לא מעוניין במיוחד לשפר יחסים עם סוריה. על ישראל לצאת מלבנון, אך לא בחופזה כמו בשוף כי אז השיעים ישתלטו. ג'מאייל חושש מאפשרות כזו. יציאת ישראל היא צעד חשוב ליחסי ישראל - ארה"ב ולשפור האוירה באזור.

שאלת הגדה: קונט פסימי. חושב שלממשל יש תקווה נאיבית שיתקדם משהו, בהנחה ששמו של רייגן בתכנית רייגן, יספיק כדי להזיז דברים. קונט בטוח שמשרד החוץ ירצה להחיות את תכנית רייגן. גישת המשרד היא מאד פרו-ירדנית, יותר אפילו מאשר פרו-מצרית.

תנאי חוסיין למו"מ:

1. תמיכה בעולם הערבי - יודע שסוריה נגדו ורואה בכך בעיה רצינית. הגורמים החשובים לו: מצרים, ערפאת ותושבי הגדה.
2. רוצה להבטיח שארה"ב מוכנה להרחיק לכת בהבטחותיה לירדן כמו שנראה היה בספט' 82.
3. חושש מאד משרון, שהוא אנטי-~~גנרלי~~ מובהק. כדי למנוע הכתבת המדיניות ע"י שרון, רוצה לראות את האמריקאים מעורבים יותר בתהליך. חוסיין מעוניין לדבר על שטחים, לא על אוטונומיה. הוא רוצה ערכות לתוצאה סופית של מו"מ, אך ברור שלא יקבל כזאת מארה"ב.

קוונט מציין שלדעתו האישית חוסיין יקבל בחיוב רעיון שיחות ישירות עם ישראל. לארה"ב אין היום דיאלוג טוב עם ירדן. חוסיין כועס ובצדק. הוא מודאג מהמצב הפוליטי הפנימי בישראל. לא בטוח עד כמה רבין-פרס חזקים בממשלה. הצעדים לשיפור איכות החיים של תושבי הגדה חיוביים מאד מבחינתו.

חוסיין לא יהיה אמיץ כמו סאדאת, אין לצפות זאת ממנו. קוונט חושב, אישית, שחוסיין לא ויתר על שאיפתו להחזיר לעצמו את הגדה. חושש שאם לא - הפלשתינאים יעשו מה ששרון רוצה שיעשו - ינסו להשתלט על ירדן. המוטיבציה העיקרית שלו - לשמור על שלטונו במזרח.

חוסיין, כאיש גאה, נפגע מההאשמה שהפסיד את הגדה לישראל. הוא לא יוכל ללכת לפתרון סופי, בלי שיקבל משהו בירושלים. זוהי הסיבה מדוע אין לדבר על פתרון סופי כעת.

כאלטרנטיבה - אוטונומיה רצינית ואמיתית. קשה להחיות מושג זה, בגלל מה שחולל בגין למושג. באופן כללי - קוונט פסימי, אך מאמין שניתן לנסות להשיג מטרות מוגבלות.

"האופציה הירדנית" לדעתו לא תתרחש. בעבר אולי היתה אפשרית. גם ארה"ב כבר לא כל-כך דוחפת בכיוון זה. קוונט חושב שיש להתחיל בתהליך, רק אם יש סיכוי לאיזושהיא פרצה. אין להתחיל במו"מ רק מתוך רצון לקיים שיחות, בהנחה ששיחות מונעות משברים. זוהי גישת דיפלומטים מקצועיים (כססקו) שאינה מקובלת על קוונט.

אין לנקוט בצעד דרמטי כתכנית רייגן אלא בצעדים זהירים והדרגתיים.

השלום עם מצרים בסכנה - הוא עלול לההרס ולא רק להמשיך ולהתקרר. כל השליטים הערביים כיום חלשים יותר משהיו באמצע שנות ה-70 פרט לאסד.

לכן, קשה היום לצפות לצעדים דרמטיים בכיוון חיובי.

510N / 12/2/84

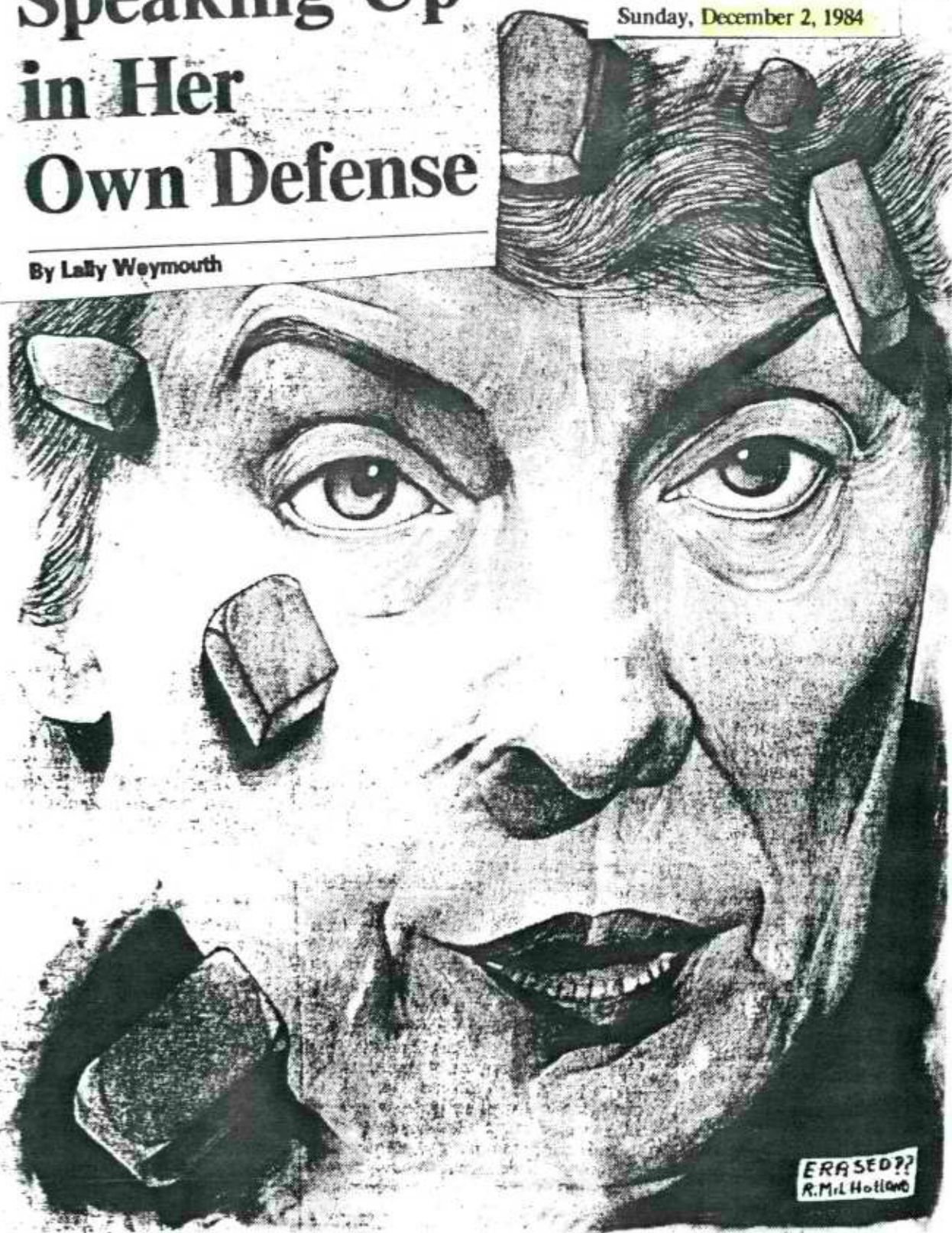
OPINION

Speaking Up in Her Own Defense

Los Angeles Times

Sunday, December 2, 1984

By Lally Weymouth

RICHARD MILHOLLAND / for The Times

JEANE KIRKPATRICK

Will she stay? Won't she? Which job will she get? The future of **Jeane J. Kirkpatrick**, U.S. Ambassador to the United Nations, has been a major topic of speculation since President Reagan's reelection. She has said she intends to leave her current post this month, but her supporters still hope the President may convince her to stay on. One of them, columnist George Will, recently described Kirkpatrick as "indispensable to American policy-making . . . She unites thought and action, theory and practice, better than anyone in this generation."

Last week, in a 2½-hour interview, Kirkpatrick explained her reasons for wanting to return to private life. She described what she sees as her accomplishments at the United Nations and then, on a more personal note, discussed what she thinks are the public misperceptions of her political views that she believes have been spread not only by antagonistic journalists, but also by the KGB. Kirkpatrick also spoke freely about the personal attacks she claims have been leaked to the media by senior White House aides. Finally, she denied having the presidential ambitions many of her admirers say she holds.

Q: During the first Reagan Administration there were a number of well-publicized divisions among and within the Departments of State and Defense and the National Security Council. How do you think American foreign policy has been effected by such things as the public feuds between Secretary of State George Shultz and Defense Secretary Caspar Weinberger?

A: I think it is inevitable and desirable that a President have more than one counselor on foreign affairs, just as he has a number of counselors on economic policy.

What is not natural, inevitable or desirable is to have discussions within an Administration aired in public. It inhibits and distorts such discussions, if only because the accounts that are leaked to the media are always inaccurate and incomplete. Frequently, by the way, this kind of leak is used to strengthen the position of one of the contenders in the internal policy discussions. Often, it is used to assassinate the character or intelligence of some of the participants. I think that's appalling, and that it has a negative effect on the conduct of government.

Q: Haven't you been one of the main victims of such leaks?

A: There's no doubt about that. In the Washington Post editorial endorsing Walter Mondale, there was a paragraph about the divisions within the Administration. It said that they were nearly unprecedented, and that the worst attacks on [former National Security Adviser] Richard Allen, [CIA Director] Bill Casey, [Presidential Counselor] Ed Meese, [Interior Secretary] Bill Clark, myself, Cap Weinberger and I don't remember who else, had come from within the Administration. This creates a terrible circumstance under which to live and work. It has a bad effect on morale, policy, the President and the government.

In the November issue of Encounter magazine the British journalist and historian Paul Johnson describes the extent to which major media have been manipulated to serve as "bulletin boards" for the political ambitions of insiders. You can't necessarily blame the media, but you can ask that they scrutinize "insider" accounts as closely as they do on-the-record statements. I once wrote a piece in which I said that there was a paper triangle formed by the symbiotic

relationship between journalists, anonymous sources and the public. That relationship is dangerous to public policy and the public interest, because it distorts the public's information.

The worst thing about anonymous "information" is that it resists verification. Typically, there's no effort made even to verify it. An extraordinary pattern has developed in which some journalists—particularly those who cover Washington—actually prefer anonymous sources to on-the-record sources and assume that things said "for attribution" are less reliable than some secret "insider" version. What emerges are fictive accounts of public events and public personalities in which public information is exploited for private purposes.

Demoralization of government occurs when colleagues become adversaries bent on the destruction of one part of the Administration. But most serious of all, at least from the point of view of someone with a long-range vested interest in the reliability of public accounts, is the falsification of history—not just its distortion, but its falsification.

Q: Most of the leaks designed to undermine

you are said to have originated with senior White House aides. Why do you think they are doing this to you?

A: I don't know. During my brief period in public life I have had an extraordinary experience with disinformation of one kind or another. The simplest and the easiest to understand is the sort disseminated by the KGB. I probably have been a target for more of that than any other member of the Administration, except the President.

There are several documented cases in the State Department's disinformation studies, including the circulation of forged letters, scholarly monographs and interviews that have made their way into both the American press and that of the Third World.

That kind of disinformation is easy to understand since it comes from our real opponents in the world. What I don't understand and what I have found much harder to bear, frankly, is the characterization of me as some kind of right-wing extremist, an ideologue and anti-democrat.

Take Central America, where I have been depicted continually as an extreme hard-liner. Actually, inside Administration policy discussions, I probably have opposed the use of force by the United States in Central America more often, and more strongly than any member of this government. I don't mean the use of U.S. combat troops, because nobody's ever suggested that; I mean any kind of force, even in principle. I wasn't even present when the United States decided to go to Grenada.

Q: What did you think of it?

A: Well, I thought it was a fine action, but I don't know what I would have done if I'd been present when they were discussing it and making the decision. I have not been an architect of our Central American policy. I have had a substantial influence on two issues: One was U.S. support for the Contadora group. The other

Please see KIRKPATRICK, Page 3

**'Do you know
that most of
those White
House staff
people don't
even know me?
... I simply
don't know
why they
attack me.'**

was formation of the bipartisan commission on Central America—a concept [the late Sen. Henry] Scoop Jackson and I conceived with Sen. Charles Mathias' help.

It also is a matter of public record that I suggested Henry Kissinger as the chairman of that commission. I strongly support adequate military assistance to the nations of Central America. But I support much higher levels of economic aid and cultural exchange than we have ever provided. It's hardly the record of a super hard-liner.

So the notion that my views and my actions with regard to Central America have some sort of extremist character or anti-democratic taint is weirdly mistaken. And yet all over the world, people think this about me now. It's disturbing.

I have been contrasted with so-called moderates or pragmatists. In fact, I am probably as consistently pragmatic in my approach to politics and government as anybody in our government. Now pragmatic doesn't mean unprincipled; pragmatic means flexible in the pursuit of principled goals.

UPI PHOTO

James A. Baker III

'What I don't understand... is the characterization of me as some kind of right-wing extremist, an ideologue and anti-democrat.'

I don't like to say these things because it sounds defensive. One of the interesting things about being attacked is that if you try to set the record straight, you sound defensive. For the most part, I've just sort of given up. For a while I tried writing myself to set the record straight. But then I found it didn't seem to help much.

I do believe that there still may be some special sort of resentment of women in high politics in this country. I think that some of the attacks on me have been motivated not only by politics, but also by that special resentment of women.

Q: Do you think that helped set the White House staff against you?

A: Do you know that most of those White House staff people don't even know me? I don't know the senior White House aides and they don't really know me. For the most part, I don't even attend the same meetings that they do. I simply don't know why they attack me. It isn't only my positions they oppose. According to newspaper reports, they also opposed my speaking at the Republican Convention.

Q: What do you attribute that to?

A: I really don't know. I don't have any political ambitions, but then I'm not the only person who has been the object of real denigration by senior White House aides.

Q: By senior White House aides do you mean James Baker, Michael Deaver and Richard Darman?

A: Everybody knows who they are.

Q: Why does President Reagan allow this to go on? Everyone says the President likes and admires you. So why does he allow this to go on?

A: I don't know. I have a tremendously high regard for the President. I think he must not really believe this sort of thing happens. Actually, it is hard to believe.

Q: Are these attacks on you from within the Administration part of the reason you want to leave?

A: Oh, I find all this very depressing. It creates an environment in which it is extremely unpleasant to work. If you have a job which is very difficult, requires long hours, low pay and a lot of public scrutiny, you do it because you think it's important to basic values.

But all the frustrations of the job itself are enormously compounded by having hostile potshots or even heavy fire—in my case, it's been a heavy barrage in recent months—directed at one from one's own side.

I have this recurring thought, which is that Harry Truman said: "If you can't stand the heat, get out of the kitchen." My version of that is: If you can't stand the heat, go back to the kitchen—where I have been very happy. I like private life. I don't know whether there's a special resistance to women and I don't know whether women have a special trouble bearing up under this kind of attack.

I don't think I bear up very well under it. Intrinsically, I am not very combative—despite my large reputation to the contrary. I have no zest for conflict.

Q: What would you like to do?

A: I would like to do what I am doing before I came to the United Nations. I was enjoying my life very much. I like reading, writing, thinking and having time for a private life, friends and music.

Q: You're not going to run for the Senate?

A: No. I think citizens in a democracy have to be active. If an opportunity for significant public service presents itself, then I think if you're serious about citizenship—and I am—you have an obligation to accept it and to give it your best. I've done that at the United Nations. I would not have refused the President when he asked me to go to the United Nations because I thought—and my husband agreed—that it was my duty to give it my best try. I felt I had an obligation, as an active citizen in a democracy, to do that.

And I think it's been worth doing. I think we've made a lot of progress... not just for the United States, but for the United Nations. The product of the United Nations in this General Assembly is a lot more constructive than it has been. I think a lot of the most abusive, destructive and hate-filled rhetoric and actions in the United Nations have been modulated and, in some cases, even silenced. I think that's been worth the investment of my and my team's time and effort here. But... I wouldn't say I enjoy it.

Q: What lessons will you take away from your experiences at the United Nations?

A: First of all, that the Third World as a united entity exists only in the minds of ideologues. Take the Africans. The principal element of unity among the Africans is their real abhorrence of South African racism. Similarly, it's fairly clear that among the Arabs the principal elements of unity are certain kinds of hostility to Israel and Israeli policies.

As for Israel, I was not really aware until I came to the United Nations of the extent or the intensity of hostility to that nation. It's just extraordinary. I had no idea, frankly, of the extent to which so-called "moderate" Arabs are willing to say, for example, scornful things about Israeli honor and Israeli legitimacy.

The analogies drawn between Nazis and Israelis are practically a daily affair at the United Nations. It happens all the time—accusations against Israel of genocide, contempt for the notion that there is a rule of law in Israel, or that there is honor in Israel, or that there is any kind of legitimacy about Israel. There is a readiness to believe anything about Israel, no matter how outrageous.

Q: I wonder what you think about prospects of peace initiatives, such as the Reagan Plan, that are always being proposed for the Middle East?

A: Optimism is one of the basic characteristics of our national character. But, as a people, we tend to underestimate the extent to which conflict is a normal part of the scene in many areas of the world. We tend, I think, to imagine that peace is the norm toward which the world ought always to be tending when, in fact, in many areas of the world conflict is the norm, punctuated by periods of peace.

Q: On the subject of the Soviet Union there is endless debate on the desirability of reintroducing detente. What do you think U.S. policy should be toward the Soviets?

A: Careful. Above all, it should be careful. Detente, as I understand it, is a term that applied not only to a policy but to a theory. It has a specific meaning related to Kissinger's theory concerning the multiplication of linkage, the multiplication of relationships, between the Soviets and the West, with the expectation that the proliferation of economic, cultural and social ties would eventually produce a Soviet vested interest in maintaining normal relations with the West, and that this would lead to a progressive diminution of hostility and conflict. But it didn't work out quite as expected.

The biggest reason it didn't work as expected was that the West proved to be more dependent on those ties than did the East. The West European economies became more dependent on Soviet contracts for employment than the Soviets became dependent on those contacts for enhancement of their own economic situation. The reason for that is not hard to understand, because the democracies are always susceptible to economic pressures—like unemployment. The concern about unemployment gets pretty quickly expressed in elections, and so democratic governments are very responsive to economic pressures.

The Soviets, on the other hand, tend, I think, always to attach more importance to political factors than to economic factors; and they are not susceptible to short-range pressures from the Soviet populace.

There's another idea that was associated in a kind of popular way with detente, too: that arms-control negotiations could serve as the instrument for managing the U.S.-Soviet relationship; and that somehow if you could get arms-control negotiations going and keep them going, it would defuse conflict between the United States and the Soviets in other areas. There's a funny kind of reverse linkage attached to this idea about arms-control negotiations. People who advocate it frequently deny that there ought to be linkage between Soviet behavior in Afghanistan and arms control, and yet they expect that successful arms-control negotiations will somehow lead to an improvement in Soviet behavior in other places in the world.

Q: Are we any safer today than 16 years ago, when arms-control treaties came into existence?

A: Of course not. The question on the table is whether it is possible to reach with the Soviets an arms-control agreement which, while verifiable, will not be detrimental to our interests—an agreement that would not leave us militarily weaker vis-a-vis the Soviets five or 10 years down the road.

It's perfectly clear that the historical record does not provide us with grounds for optimism. SALT I, the most successful example of an arms-control agreement, has not controlled the arms race or reduced our vulnerability. It's also clear that the vulnerability of the United States and of our European allies to the Soviet military buildup increased in the years after SALT I was signed.

I think the biggest difference between the Reagan and the Carter administrations with regard to the Soviet Union has been the U.S. military buildup. We have made very significant progress toward a restoration of a rough parity with the Soviets. That is very important. I believe very deeply that the United States and our democratic allies are more secure today than they were four years ago.

Los Angeles Times

Michael K. Deaver

'I don't have any political ambitions, but then I'm not the only person who has been the object of real denigration by senior White House aides.'

Q: So if you were to draw conclusions for U.S. foreign policy from your four years here, what would you say they were?

A: First, we are a global power, less by virtue of aspiration than by virtue of geography. We are a Pacific power by virtue of being part of the Pacific Basin; we are an Atlantic power by virtue of being part of the Atlantic Basin; we are a Western Hemisphere power by virtue of geographical location. With all those aspects of our location go distinctive strengths, but also vulnerabilities. We need a lot of friends, but we need also to be realistic about the extent to which our friends will stand with us on issues beyond their own defense. We need to be realistic about that because it's a necessary prerequisite to being realistic about our own defense. Although we are a global power, we cannot protect all the nations in the world—and protect ourselves.

We can help other nations defend themselves, but not by becoming involved through combat in their defense. We have an interest in a world of independent nations. That's what we need. We have no imperial or hegemonistic ambitions. But we do have a very large national interest in maintaining the independence of most of the world's nations and, especially, in avoiding their incorporation into a Soviet power structure hostile to the United States.

We're not struggling against the Soviet Union for dominance. What we are doing is trying to help reinforce the independence of other nations who seek our help. Thus, when we respond to the appeals of the Sudan or Egypt to help them against Kadafi, we respond by helping. We don't assume the responsibility for maintaining the independence of the Sudan, but we can respond to its appeal for help. In Honduras or El Salvador, for example, we don't confront the expansionist Cuban-Nicaraguan effort, but El Salvador does or Honduras does. We can help them if they ask us.

This is very different from a classical interventionist U.S. foreign policy. We used to go round assuming the responsibility for everything in the world. Much of what is meant by "the Vietnam syndrome," as I understand it, was the United States' assumption of responsibility, down to war itself, for the territorial integrity of any country in the world.

Q: People say that you want to be President in 1988.

A: That's insane.

Q: It's insane?

A: It is just simply insane. That really is crazy.

Lally Weymouth writes frequently for Opinion.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9484

**

421

שטור

**

**

**

אל: ווע, נר: 898, מ: המשרד
 רח: ר, סא: ש, תא: 301184, רח: 1700

חוד/רגיל

חביל

ברהמ: שלך 476

אני מניח שנסיעת סאונדרס, ניומן וקלוצניק היתה במסגרת שיחות
 DARZMOUS, המתקיימים בקביעות ובדרך כלל לא פחות מפעמיים
 בשנה.
 סאונדרס השתתף גם במשלחת דומה לפני פחות משנה.
 ראה נא החומר לאי שנידיכס. אם הנחתי נכונה הרי השיחות התרכזו
 כמעט בלעדית באורזנו. אשתקד התקיימו הפגישות עם מכונו של
 פרימקוב. שיחות אלה נלמדו בעבר היטב על ידי הממשל.

בר און

תפ: שהח, רהמ, שהבס, מנבל, ממנבל, סמנבל, ממד, רם, אמן, מואר,
 צפא

אל: ווש, בטחון, נד: חוזם 2174, מ: המשרד
דח: רג, סג: ש, תא: 301184, זח: 1500

שמו/רגיל

השגריר, דע: מתאם הפעולה באיו"ש ועזה.
ערביי יו"ש

משיחה עם קלווריוס, הקונסל האמריקני בירושלים, באירוע
חברתי:

א. אינו צופה בזמן הקרוב התפתחות אצל ערביי יו"ש בעקבות
המלפ'.

ב. מרבית החושבים ממשיכים בגישה הנלתי ריאליסטית המאפיינת
את חשיבתם, ושהיא החלק הפחות נעים בעבודתו נ' לשמוע שוב
(ושוב).

ג. ישנם החושבים במונחים של הסכמה ירדנית למומי עם ישראל
לאחר הבנה עם ערפאת, שאליו יוכלו להצטרף נציגי החושבים
ביו"ש ועזה.

ד. אינו רואה סיבוי קרוב להתפתחות של מנהיגות עצמאית
באירוע, אם כי ישנם אנשים בגיל 35-40 שהם י' דור חדש י' גם
מבחינת החשיבה הפוליטית. הם אמנם אינם אוהדים את ישראל, אך
קוראים את המצב באורח מציאותי יותר. דו"בם אנשי עסקים
שהצליחו והובר הקנה להם בטחון עצמי.

ה. בקוריוו סיפר שאחד מאנשי העסקים שעמם הוא נפגש ביקש
השבוע לסעוד עמו צהריים והציע מסעדה במערב ירושלים. במקרה
אחר, ביום ב' קוים הסימפוזיון על יחסי ישראל-ארה"ב
באוניברסיטת חיפה השתתף קלווריוס בכנס, ובשובו התקשר עם אחד
מבני שיחו הערבים. הלה לא היה בבית ואשתו אמרה כי חבל שלא
פגש את בעלה, שכן הוא בילה את היום בעסקים בחיפה גופה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דובינסטין

תפ: שהח, דהמ, מנכל, ממנכל, דובינסטין, מצפא, ורד, שטחים,
ר/מרכז, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1001 ביוטר

מחור 32

דף 1

עומק 7

מאל: המשרד, נר: 532, מ: 111
מרח: ר, סג: מ, תא: 184, 30, 11, 1730
מנד: סיחה עם היל

1001 ביוטר/רגיל

מאל: מנכ"ל, מנכ"ל, רובינשטיין
משיחה עם צירלי היל-

1. כח אדם

המסוכר מתכוון להשאר בתפקידו לעתיד הנראה לעין. הסיבה היחידה
שאלו יעזוב הנה אם יציעו לו להיות נגיד הבנק. היל אישית.
מתכוון להשאר בראש לשכה ואילו ניק פלאט יתמנה במסוכר
אקסקיוטיב של מחמ"ד. ג'וק קובי יתמנה כמחליפו של ג'וק קמף.
במועצה לנמחור לאומי. היל מקווה שטיישר ימשיך לכהן בסגנו של
קובי. לוגי לואיס התכנית הנה עדיין שיטוב בקיץ ויקוימם את
טויותו אך ורק באם יאלימו כל ההכנות לגבי משלוח מחליפו. סביר
שהוא לא יוכל להתבצע לפני האניב. המועמד של המסוכר הינו רגיל.
ברטולמיו. הוא אינו צופה התנגדות בגבעה למינוי רגיל אך ייתכן
ותהיה התנגדות מחוגים פוליטיים בבית הכנן מאחר ורגיל קשור
לצירות ואינו נחשב כ"איש שלהט". טילה טובה מאיתנו לביט
הלבן בהחלט תתקבל בנרבה.
2. תהליך השלום

מנחינת ארה"ב הבעיה הגדולה הינה היווצרות חלק. כל פעם שהם
נכשלים עם האירופאים הם נשאלים מה יעשו עתה לאחד הבהירות
בניו זכה שאלה מדרגת תאצ"ר את שוכץ במפורש לגבי הספר יוזמה
אסד"קאית. זה הינו הרקע לכך שמחמ"ד כינל בנרבה את עצם כינוס
הסל"פ' בירדן. היל הסכים איתי שכל דבר הקשור בערפאת טמילה
ואין כל סיבוי שמהליך השלום יתקדם בצורה כלשהי כאשר ערפאת
הינו שומף לעסק. גם אם היה מוכן לתת ברבה שלו. ובר שא לא יעשה.
שאל אם אף על פי כן נוכח להעניק לארה"ב תחמושת כלשהי
להראות לאירופאים שיש תווה ולאפשר להם להיכנס ביתר יעילות
במתכונות לוועידה בינ"ל. יוזמות באו"ם וכו' נ הוא מניח

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מחנך 32

עומק 7

מחנך 4

דף 2

קוראיה

סיפורי לו על קורות ביקור שגרירנו בסיאול וביקשת עזרתו
הגייב שישוחח עם וולפוביץ וינסו להוציא הנחיה נוספת
יהדות בריה"מ

סיפורי לו על זאגתנו מההחמרה והעובדה ששר החוץ ומי"ס
בריה"מ מתכוונן להעלות זאת כנראה בפגישה ב-9 לחודש הוספת
שהמוכיר התייחס לצורך ביידיפלוממיה שקטה"י ואילו לדעתנו יש
צורך בכתף ציבורי על מנת לאלץ הסובייטים לשחרר הרסן דבר
שאין סמנטיים כעשות מסיבות פנימיות שלהם

הגייב שלהערכת המוכיר, הסובייטים אכן ישתדלו יהודים אך ורק
אם יאלצו, דהיינו אם יהיה דבר ששאר יוצו לקבל מארה"ב המודת
ואת, לארה"ב טריין לא בדור אם יש בידיהם קלף כזה יש
העלכה שוואכא לחץ ציבורי מקשה על בריה"מ להגיש לעיסקה
שקטה לדוגמא: איכון ג'קסון - וניק היה יעיל ביותר כאשר היה
איוס ואיבד יעילותו כאשר נתקל בכל מקום אשר שהמוכיר רואה את
הנושא כחלק אינטגרלי ממערכת יחסי בריה"מ-ארה"ב
אשר"ף בארה"ב

העלתי אפשרות שארה"ב תנדוק מחדש נושא הומות אשר"ף
במסגרים לאוי"ם ציינתי שהרקע יכול להיות הקשתת עמדת ארה"ב
למסודות האוי"ם והגדרת המלחמה נגד הסודר העלתי נ לפי הצעת
האגריגל טענה אפשרית של נפתון ארה"ב נגד טעמי סרור כטעון
לסדורם כאשר הומת סדוריסמים, הגייב שטעון אחרון זה אכן נראה
כלו, שאל אם יש תקדימים בהם ארה"ב סרבה בעבר לאפשר בניסס

14764 330042

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

טודי ב'ותר

מתוך 32

טותק 7

מתוך 4

דף 4

סיבל

תחת: שהה, דהמ, שהבט, מנכ, ממנכ, ר/מרכו, רס, אמן, מצפא, כרובי'שטיין

14764 136042 136042

7799

030

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מס' 32

מס' 4

המשרד, ירושלים, 532, מ: 111
טל: 1730, טל: 301184, פח: 1730
סודי ביותר עם היל

סודי ביותר/רגיל

ממנה יל, ממונה יל, רובינשטיין
ממנה עם צילי היל

כח אדם

המסמך מתבונן להשאר בתפקידו לעתיד הנראה לעין. הסיבה היחידה
הוא יעזוב הינה אם יציעו לו להיות נגיד הבנק. היל, אישית,
מתכוון להשאר כראש לשכה ואילו ניק פלאט יתמנה כמזכיר
האקסקיוטיבי של מחמ"ר. ג'וק קובי יתמנה כמחליפו של ג'יף קמף
במסגרת לבטחון לאומי. היל מקווה שסיישר ימשיך לכהן כסגנו של
קובי. כגבי לואיס התכנית הינה עדיין שיעזוב בקיץ ויקדימו את
העניין אך ורק באם ישלימו כל ההכנות לגבי משלוח מחליפו. סביר
שהיה לא יכול להתבצע לפני האביב. המועד של המזכיר הינו רגיל
במסגרת. הוא אינו צופה התנגדות בגבושה למינוי רגיל אך ייתכן
שהתנגדות מתנגדות מחוגים פוליטיים בנ"ח הלבן מאחר ורגיל קשור
לעניינים ואינו נחשב כ"איש שלהם". מילה טובה מאיתנו לבית
הלבן נחלשת מתקבל בברכה.
ההליך השלום

הנחיות ארה"ב הועתקו הגדולה הינה היווצרות חלל. כל פעם שהם
נפגשים עם האירופאים הם נשאלים מה יעשו עתה לאחר הבחירות.
נניין דלתי שאלה מרגרט תאצ'ר את שולץ במפורש לגבי המשך יוזמה
האמריקאית. זה הינו הרקע לכך שחמ"ר קיבל בברכה את טעם ביוס
המסלילי בירדן. היל הסכים איתי שכל דבר הקשור בערפאת מתמיה
ואין כל סיכוי שההליך השלום יתקדם בצורה כלשהי כאשר ערפאת
הינו שותף לעסק, גם אם היה מוכן לתת ברכה שכו, דבר שלא יעשה.
שאל אם אף על פי כן נובל להעניק לארה"ב תחמושת כלשהי
האמריקאים שיש תווה ולאפשר להם להילחם ביתר יעילות
במכניזם לוועדה בינ"ל. יוזמות באו"ם וכו' נ הוא מניח

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מחנך 32

2 וף

4 עותק

הנציגים האירופאים יחזרו היעשרי על נוסחת ונציה. הגבתי
ממשלת ישראל. ביום, מנסה למפל במצב הכלכלי החמור, להגיע
למסדר ולגנון ולשפר היחסים עם מצרים. כל זה בזמן שאין לנו
פרטנר בחוץ המזרחית כך שאיני דואה אפשרות ליוזמה
ממשלת ישראלית. סיפרתי שאף על פי כן אנו מנסים לעבוד בנושא
מדינות החיים וגם קיבלנו פני משלחת סטיב בהן הערתי שיש לנו
מסקנות מה לנו סטיב בהן האיש והוא הגיב שהם כלטו זאת ושמעו
על הסבסוך בינו לבין גובנישתי (ל). סיכם ששולח ינסה
להשגין להדוף הצידה יוזמת אירופאיות וכד'.

קוריאא

סיפרתי לו על קודות ביקור שגירינו בסיאול וביקשתי עזרתו
היג שיפוחם עם וולפוביץ וינסו להוציא הנחיה נוספת.
יהוד בריה'מ'

סיפרתי לו על דאגתנו מההחמרה והעובדה ששר החוץ ומי'מ'
דוה'מ' מתכוון להעלות זאת כנדאה בפגישה ב-9 לחודש. הוספתי
שהמוכיר המי'מס לצורך בידיפלומטיה שקטה' ואילו לדעתנו יש
צורך בלחץ ציבורי על מנת לאכץ הסובייטים לשחרר הרסן. דבר
שגורם מעוניינים לעשות מסיבות פנימיות שלהם.

הגיו שלהערכת המוכיר. הסובייטים אכן ישתחררו יהודים אך ורק
אם יאכצו. דהיינו אם יהיה דבר שמאד ירצו לקבל מארה'ב תמורת
אמת לארה'ב עדיין לא ברור אם יש בידיהם קלף כזה. יש
להערכת שנוקא לחץ ציבורי מקשה על בריה'מ' להגיע לעיסקה
שקטה. לדוגמא: תיקון ג'קסון - וניק היה יעיל ביותר כאשר היה
איום ואיבד יעילותו כאשר נחקק. מכל מקום אמר שהמוכיר רואה את
הנושא כחלק אינטגרלי מערכת יחסי בריה'מ'-ארה'ב.
אם י בארה'ב

העלתי אפשרות שארה'ב תבדוק מחדש נושא הומנת אש'ף
במשקפים לאוי'ים. ציינתי שהדקע יכול להיות הקשחת עמדת ארה'ב
למסדוק האוי'ים והגברת המלחמה נגד המרוד. העלתי ג לפי הצעת
המנדיר) מענה אפשרית של גסחון ארה'ב נגד מעשי מרוד בשטון
למסדוקם לאפשר הומנת סודיסטים. הגיב ששטון אחדון זה אכן נראה
אילו שאל אם יש תקדימים בהם ארה'ב סרבה בעבר לאפשר כניסת

4 2 Л 1 0

המוביר סועד כל ומנו לנושא שיחות הגבלת הנשק עם
המוביריים ולמעשה כל מעייניו נתונים לכך.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מס' 32

מס' 4

דף 4

מס' 4

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס'

מס' 4 : שהם : דהם , שהם , מנכל , ממנכל , ד/מרכו , רס , אמן , מצפא ,
מס' 4 : שהם : דהם , שהם , מנכל , ממנכל , ד/מרכו , רס , אמן , מצפא ,

אל: 110, נד: 882, מ: המשרד
 דח: ר, סג: ב, תא: 301184, צח: 1400

נרמס/רגיר

ערן

טלן 465

העבירונוא ברכה ממנהמי ושהח לסנפור דול כולקמן

DEAR SENATOR DOLE,

CONGRATULATIONS ON YOUR ELECTION AS MAJORITY LEADER. THIS APPOINTMENT DOES CREDIT TO YOUR PARTY AND INDEED TO THE U.S. SENATE.

I AM CONFIDENT THAT YOUR INTEGRITY, LEADERSHIP AND INTELLIGENCE, WHICH WE HAVE LEARNT TO APPRECIATE WILL HAVE AMPLE OPPORTUNITY FOR EXPRESSION IN YOUR NEW POSITION.

WITH VERY BEST WISHES,

YITZHAK SHAMIR

VICE PREMIER AND MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS.

לשכת בראון

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: ששה, לרהמ, מונכל, ממנכל, מצפא, טקס

2

THE ECONOMIC CRISIS IN ISRAEL

A STAFF REPORT

PREPARED FOR THE

COMMITTEE ON FOREIGN RELATIONS

UNITED STATES SENATE

November 1984

HOLD FOR RELEASE

NOV 20 -6 PM

TABLE OF CONTENTS

Introduction	Page
Executive Summary.....	1
Part I: Israel's Economic Crisis	
A. Background.....	6
B. Indexation.....	8
C. Yoram Aridor and the Economics of Consumerism.....	12
D. The Bank Shares Crash.....	15
E. Future Outlook.....	17
F. One Projection.....	18
G. Reforms Needed.....	20
H. The Budget Debate.....	21
I. The New Government's Moves.....	25
J. Defense Budget.....	29
Part II: The U.S. Response	
A. Role of U.S. Assistance.....	35
B. Background.....	37
C. Economic Aid.....	38
D. Military Aid.....	40
E. The Israeli Aid Presentation.....	42
F. Civilian Exports.....	46
G. Military Trade and Cooperation.....	51
Part III: Conclusions and Observations.....	58

LETTER OF TRANSMITTAL

November 5, 1984

Hon. Charles H. Percy,
Chairman, Committee on
Foreign Relations
U.S. Senate
Washington, D.C.

Hon. Claiborne Pell,
Ranking Minority Member,
Committee on Foreign Relations
U.S. Senate
Washington, D.C.

Dear Mr. Chairman and Senator Pell:

Attached is an updated report on the economic crisis in Israel. This report details the deterioration of the Israeli economy over the past decade. It also highlights those areas in which the United States could be most helpful in ameliorating the worst effects of the crisis and the impact of economic reform measures as Israel undertakes to restructure its economy.

We hope the report will provide useful insights into the roots of Israel's economic crisis and the nature of the current problems as Congress considers the situation and possible U.S. responses.

Sincerely,

Michael Kraft
(Majority Staff)

Gerald B. Connolly
(Minority Staff)

EXECUTIVE SUMMARY

The economic crisis gripping Israel today, if not swiftly and effectively addressed by the new unity government, could pose as serious a threat to the security of Israel as any hostile neighbor in the region.

Major domestic economic reforms and deep government budget cuts are needed, and are part of an austerity program currently under consideration. American foreign assistance can help Israel cope with its difficulties and can mitigate but cannot by itself arrest Israel's problems of hyper-inflation, labor unrest, low productivity, declining revenues, growing unemployment and sluggish exports.

The challenge to Israel's new unity government is awesome. Foreign exchange reserves have declined precipitously in recent months and have dropped below Israel's "red line" of funds sufficient to cover three months of imports. Inflation now roars forward at a 1260% annual rate, government budget deficits exceed earlier projections by 40%, Israel's foreign debt is the highest per capita in the world, economic growth has slowed to a virtual standstill, exports have declined for two years -- the first such declines in Israel's history -- and unemployment is rising to very high rates by historic Israeli standards.

Concern with Israel's economy overshadows the usual Israeli preoccupation with its security situation. The need for quick, effective action -- even draconian budget reductions -- is a compelling reality confronting the new Israeli government of national unity.

Israel's economic problems did not develop overnight and cannot be cured quickly. They can be traced to a number of factors, including the costs of developing a new country in three decades and the heavy defense spending and debt burden resulting from military aid loans since the October 1973 war. Defense spending, while a major element, is not by any means the only important reason for Israel's economic problems. Israel's economic difficulties are also deeply rooted in an elaborate system of indexed wages, subsidies, and social welfare programs. Israel's political system of proportional parliamentary representation also has contributed to the problem by enabling small political parties effectively to fight budget-cutting measures affecting their constituencies.

The new Israeli government of national unity headed by Prime Minister Shimon Peres has made the economy its highest priority and quickly announced some initial steps to bring it under control. Indeed, the widespread concern about the economy was the major impetus in bringing the divergent Labor and Likud

parties together in a government of national unity after the sharply split July 23 election results. It is hoped that this more broadly-based government with 97 seats in the 120-member Knesset will be able to undertake major economic reforms and implement an austerity program without being vulnerable to defections, as was the previous fragile Likud coalition.

At its first cabinet meeting on September 16, the new government announced its initial steps, a proposed budget cut of \$1 billion -- 4.5% of the domestic budget of about \$22 billion -- and a 9% devaluation of the shekel. A week later, on September 23, increases in taxes and cutbacks in food subsidies were also announced. Additional measures were taken to conserve foreign exchange and on November 4 the Cabinet approved a 3-month wage-price freeze and a one third cut in the monthly cost-of-living pay adjustments. Another \$.5 billion budget cut has been proposed.

What additional actions will be taken and the extent to which the United States can or should help restore Israel's economic health, are the major questions currently facing policy makers in both countries.

Key Developments:

The following recent economic developments have demonstrated the continuing deterioration of the Israeli economy:

-- Foreign currency reserves officially fell by \$351 million in July. Officials acknowledge that the actual drop may have been as high as \$700 million, partially masked by short-term overseas commercial loans secured to help repay long-term debts. The decline was the steepest monthly drop in Israeli history. Reserves dropped another \$200 million in August leaving Israel with less than \$2 billion, enough to cover only 2 months worth of imports. This is below the minimum "red line" of three months reserves which Israel has traditionally sought to maintain.

-- Triple-digit inflation reached 190.7% in 1983, rose by a record 21.4% during September, and 24.3% in October and is projected to reach at least 450% this year. Some economists estimate it could reach 1,260% in 1985 if present trends are allowed to continue.

-- Government budget deficits, a major source of inflation because the Central Bank is required by statute to cover them by printing new shekels, are projected to be 40% larger than those announced by the Shamir government in March. Deficits now equal 17% of the GNP compared with 5% in the US.

-- Unemployment, traditionally in the 2-3% range, has doubled to 6% and may reach 7% by the end of this year. Rising unemployment is a real concern to Israel because it contributes

to rising emigration among young Israelis and further discourages already low immigration.

-- A stock market crash in Israeli bank shares in October 1983 wiped out \$10 billion worth of assets, the equivalent of 3.5% of the total wealth in Israel. A high percentage of Israelis bought bank shares as an inflation hedge and many of them lost a substantial portion of their savings.

-- Economic growth has remained virtually stagnant for the past several years and the GNP is expected to decline slightly in 1984 to \$24 billion from \$24.2 billion in 1983, only the second such decline in Israel's history.

-- The public external debt rose to over \$23 billion in 1984 and could reach as much as \$41 billion by 1988. Israel has the highest per capita debt in the world.

-- The current account deficit has increased to \$5.3 billion, up \$1 billion from three years ago. Exports in 1983 experienced an unprecedented decline for the second straight year, largely because of the recession in Europe, Israel's major trading partner, and an overvalued shekel.

-- Debt repayment to the U.S. government for past military and economic loans rose to over \$1 billion this year on the massive military loans Israel began receiving after the 1973 War.

-- The gap in Israel's foreign exchange requirements increased to an estimated \$1.3 billion this year, an amount which many economists believe could stretch Israel's commercial credit to the very limits, posing a grave situation for Israel's economic security.

Key Factors and Attempted Measures

Major factors in the development of Israel's economic problems include:

-- Israel's heavy defense burden with defense outlays of \$5.5 billion annually, equal to about one-fourth of the GNP, in contrast with 6.8% for the U.S. or less than 1% for Japan. About a third of Israel's debt repayment burden is defense-related. The 10-year grace period is expiring on repayment on the principal of the billions of dollars of Foreign Military Sales (FMS) loans which Israel began receiving after the 1973 Yom Kippur war. Israel is scheduled to repay \$1.05 billion to the U.S. government this year. The repayments will continue to rise for the next few years, peaking at \$1.4 billion at the end of this decade.

-- Other defense-related but hard-to-quantify effects on the economy of the diversion of manpower and resources to the defense

effort and decreased productivity.

-- The heavy expenses of absorbing hundreds of thousands of Jewish refugees from Europe and Arab countries and building a modern country within a generation.

-- The elaborate system of indexation of wages, bank accounts, government bonds and tuition, which originated in the British Mandate days and was expanded after independence to help cushion most workers from rising inflation. Indexation, however, reduced the public's pressures on the government to take anti-inflation measures, thus contributing to the upward spiral of hyper-inflation.

-- The fluctuating economic policies instituted by Menachem Begin's government after he led the Likud party to victory in the 1977 elections. The 1977 "New Economic Policy" reforms reduced the government's heavy involvement in the national economy but also produced high inflation. Subsequently, anti-inflation measures were introduced in 1981, including cuts in the still comparatively high taxes on consumer items such as imported television sets and small cars. This, however, generated increased imports and expanding trade deficits. It was widely believed that these consumer-oriented measures helped the Likud coalition win the June 1981 elections. Although inflation declined from 133% to 102%, the balance of payments deficit skyrocketed, and the current account deficit rose to \$4.3 billion by the end of 1981 and has reached \$5.3 billion.

Renewed attempts to deal with the worsening economic situation began in mid-1983 but were delayed while Prime Minister Begin resigned and Yitzhak Shamir formed a new government. The October 1983 bank shares crash prompted a needed 18% devaluation of the shekel which had been kept overvalued as an anti-inflation measure. The Shamir government also raised prices for some commodities, electricity, telephone, mail and other services by 50%, increased some taxes, including the tax on Israelis traveling abroad, and imposed controls on foreign currency holdings by Israelis.

In March 1984, the Knesset approved a reduced budget which, after the difficult negotiations and bargaining with the splinter parties and labor, resulted in cuts estimated at closer to 4% than the 9% originally sought by Finance Minister Yigal Cohen-Orgad. The cabinet, however, later approved spending "adjustments" to compensate for inflation. These "adjustments" virtually nullified the earlier budget cutting efforts.

After the July 23 election, the government imposed additional controls and value added taxes (VAT) on imports and foreign currency purchases increased some taxes and temporarily froze government civilian procurement. Consumer spending and imports rose shortly before the election in anticipation of these measures, although the levels were below that of the same

June-July period in 1983.

In August, Cohen-Orgad proposed a major reform package including a \$1.5 billion budget cut, and additional tax and tuition increases. There also have been reports he made politically sensitive cutbacks in new West Bank settlements. The caretaker Shamir government, however, put off consideration of a total package until a new government could be formed.

Defense, Foreign Assistance and Sales:

-- Israel's defense strategy is based on the premise that it must be strong enough to deter an attack by any combination of Arab countries. Memories of the Egyptian and Syrian October 1973 surprise attack still influence Israeli military planning.

For example, the sales by the U.S., other Western nations and the Soviet Union of the latest sophisticated aircraft and advanced missiles to the Arabs prompted Israel to seek increased military assistance from Washington for additional equipment to counter the Arabs' larger quantity of men and equipment. Steps have been taken by the U.S. to compensate Israel for Saudi AWACs and F-15 enhancement sales.

-- Because of the economic situation, Israeli Ministry of Defense officials have reluctantly agreed to reduce defense spending despite concern about Syria's recent military build-up. Officials said this meant cutbacks in training, the size of the regular army, procurement, and even military research and development, which has been a high-Israeli defense priority.

-- Israel is making a renewed effort to reduce its dependence on foreign assistance by selling more civilian and military goods and services to the U.S. So far the efforts have had only mixed results.

The 1979 U.S.-Israeli Memorandum of Agreement (MOA) was intended to allow Israel to compete for some U.S. Defense Department procurement contracts. The Israelis have sold only about \$155 million under the MOA during its four years of existence, far short of a \$200 million annual target. Israeli officials claim -- and U.S. officials deny -- that Pentagon officials had sometimes raised procedural and administrative barriers against accepting some of the low Israeli bids. The MOA was renewed this spring and U.S. and Israeli officials are hopeful it will be more productive. Defense Secretary Weinberger in October agreed that Israel could sell \$100 million worth of goods and services to the U.S. in the first quarter of FY 1985 under an offset agreement linked to purchases of U.S. weapons systems.

-- The proposed Free Trade Area (FTA), which would reduce tariff barriers and increase the two-way flow of exports between

Israel and the U.S., can help the Israeli economy -- but not overnight. The Administration recently received negotiating authority from Congress and an agreement is expected.

Supporters of the FTA, including Administration trade officials, contend it will not only expand Israeli exports to the U.S. but will also help American goods compete in the Israeli market against European products. Some U.S. agricultural, manufacturing and labor groups are opposed to the FTA and want exceptions. It will take months, if not years, to see how the FTA fulfills the potential for strengthening the Israeli economy.

Conclusions and Observations

-- The current economic deterioration in Israel will not wait for the new government to engage in yet another lengthy study of the problem.

Absent swift action, the uncertainty of inflation, prices, wages and labor productivity, could drastically reduce investment and hurt export growth. If Israel is perceived as unwilling or unable to take the necessary reforms to control its budget deficits and high inflation, international commercial banks might become reluctant to make future loans except at exorbitantly high premiums. An inability to obtain credit, including continued short-term loans used partly to cover repayments of long-term loans, could even lead to an economic collapse.

-- The Israelis have a great deal of resilience and their economy has a number of strengths, including high technology and innovative exports which help compensate for the lack of natural resources. The research and development sector is vigorous and, as indicated in recent trade expositions, there is continued interest by foreign investors. The economic improvement in Europe and the October 1983 devaluation of the shekel helped exports increase by 11% during the first ten months of 1984.

-- Israel still faces a difficult economic period. Basic internal economic reforms are needed, including major domestic budget cutbacks. August 1984 figures indicate that government deficit spending actually increased by about \$306 million in annual terms above the \$534 million estimated deficit presented to the Knesset in March.

-- Israeli and American economists are virtually unanimous in agreeing that the Israeli government will have to undertake painful domestic budget reductions to reduce the budget deficits which have helped fuel hyper-inflation. Some Israeli and U.S. experts say the cuts should be closer to \$1.5 billion, nearly 8% of the projected government budget, and in October the government tentatively proposed increasing the cut to that level.

Social and welfare spending programs must be cut in order to

reach a \$1.5 billion budget reduction target since two-thirds of Israel's annual budget is devoted to two major items -- debt service and defense spending. Israel will have to examine how to reduce the public services portion of the budget -- a third of the working force is in the public sector. It is important that the budget cuts taken must be of a size and duration to have a significant impact. Otherwise, the economic benefits derived from such cuts will be negotiated and adjusted away as happened with the budget cuts approved by the Knesset last March.

-- Structural reforms also may have to be considered. For example, Israel's elaborate indexation machinery is a prime target for overhaul in order to break the cycle of hyper-inflation. Legislative changes may also be required, such as altering the current requirement mandating the Bank of Israel to print money to cover government deficits.

-- Israeli government officials seem in agreement on the need to move swiftly to stabilize the economy and restore economic growth and international confidence. On September 16, two days after being sworn in, the new unity government announced plans to cut a billion dollars from the domestic budget of about \$22 billion. The official 9% devaluation of the shekel in September dropped the official rate from 364 to 397 to the dollar. The shekel has continued to decline and now is worth less than one-fifth of its value vis-a-vis the dollar at the beginning of the year.

The new Finance Minister, Yitzak Modai, said the September 16 measures were but the "opening move" in the new government's economic program. Further cutbacks in food and fuel subsidies and additional taxes, expected to bring \$650 million in new revenues, were announced September 23. On October 24, the government proposed the additional \$.5 billion budget cut, a four-month wage and price freeze, and a cutback in the cost-of-living adjustments. *In the past there have been major difficulties in implementing proposed budget cuts because of resistance from the small parties in the Knesset representing lower income and religious constituencies, and the labor unions already restless about the erosion of the indexation system and rising unemployment.

-- Many economists believe that an actual change in Israel's currency -- either introduction of a new currency or pegging the shekel on a one-to-one basis with the dollar -- is inevitable. Although earlier dollarization proposals were short lived, the new unity government has indicated a willingness to reexamine the issue in light of the shekel's plummeting value against the dollar. In many areas of Israel's economy, de facto

* A 3-month wage and price freeze and a one-third reduction in the pay adjustments was approved by the Cabinet on November 4.

dollarization has already been adopted. Restaurants, department stores, travel agencies and myriad businesses quote their prices in dollars as well as shekels. Some establishments prefer dollar payments, and provide discounts for them.

-- There will be a heavy cost to the Israeli social fabric and to Israel's own security as some of the needed reforms are implemented. Reductions in subsidies are increasing inflation and social services cutbacks will hit hardest on lower income groups, especially Israelis from Northern African and other Arab countries. Arab workers from the West Bank and Gaza strip also will be affected by an economic slow down. Increased social tensions are likely, along with rising unemployment and emigration of young Israelis, higher prices and labor unrest and decreased productivity.

There also is a question of how far and fast a vigorous democracy can impose drastic economic reforms. The standard of living will inevitably drop. Economic sacrifices to be politically acceptable will have to be shared by all segments of the society.

-- Politically sensitive and highly charged emotional debates will continue over the tentative agreement struck by the national unity government to cut back to five or six instead of 27, the number of new West Bank settlements sought by the previous Likud government. There also may be more cutbacks in defense spending and training, which the Israelis worry will weaken their deterrent strength. The new Defense Minister, Yitzhak Rabin, also has spoken of a speeded-up withdrawal from southern Lebanon and reportedly is contemplating a 15% cut over two years in the estimated \$5.5 billion annual defense budget. The new government already has decided to cut \$300 million from defense spending.

U.S. Response:

The United States has been helpful to Israel as it adopts difficult economic reforms.

-- To ease Israel's heavy debt burden, all economic aid has been granted on an expedited basis during the first quarter of fiscal year 1985. Both authorizing committees of Congress included such a recommendation in their fiscal 1985 foreign aid authorization bills and it was incorporated into the Continuing Resolution. The CR also included the Senate Foreign Relations Committee's recommendation of \$1.2 billion in Economic Support Funds (ESF) compared with \$910 million approved for fiscal year '84. In the future, expedited payments may also be necessary and considered.

-- An emergency aid package, as part of detailed economic reforms, is likely to be considered to help Israel re-establish its standing among commercial creditors, restructure some of its

short-term debt on a more manageable basis and cope with the economic strains during the transition period. A combined economic reform, aid and trade package could help Israel shift more investment and resources into the export and manufacturing sectors.

-- The United States hopes to bring the current Free Trade Agreement (FTA) negotiations to a successful conclusion. The U.S. also could attempt to implement more fully proposals and agreements regarding military maintenance and purchases from Israel which might lessen U.S. defense expenditures overseas, while utilizing Israel's repair and production capabilities. This could help alleviate the increased Israeli unemployment expected from the budget cutbacks and other economic reform measures. Any major impact of the FTA and MOA in reducing the dependency on aid will be longer term, however, and is not a solution to the immediate problems.

The Israeli Finance Ministry is considering a number of possible options to be discussed with the U.S. as part of a combined reform and aid package. Options reportedly include a possible \$1.5 billion increase in U.S. economic assistance over a two-year period, a line of credit to shore up Israel's foreign exchange reserves, and authority to transfer some FMS grants into ESF assistance.

Administration officials, considering possible increased assistance as part of an emergency aid package, have indicated, however, that any assistance will be predicated on a comprehensive program of economic reforms and intensively explored in close consultation with the U.S. Congress.

Overall, American and other outside assistance can help mitigate the impact on Israeli society of the needed reforms. External aid or hopes for increased exports cannot by themselves, however, provide enough support or alleviate the need for reshaping Israel's economy. Internal economic reforms, outside assistance and increased exports should be seen as mutually enhancing elements in helping Israel regain its economic health.

Economic Crisis in Israel

by

Gerald E. Connolly
Michael Kraft

I. INTRODUCTION, ISRAEL'S ECONOMIC CRISIS

The economic crisis gripping Israel today, if not swiftly and effectively addressed by the new unity government, could pose as serious a threat to the security of the state of Israel as any hostile neighbor in the region.

Strong domestic medicine is necessary. American foreign assistance can be helpful but by itself cannot arrest Israel's hyper-inflation, shrinking foreign exchange reserves, stagnant economic growth, low productivity, declining revenue base, huge government budget deficits, and dangerously expanding foreign debt with its concomitant high debt service bill. The dimensions of Israel's economic woes are staggering.

In its first twenty years of existence Israel experienced a brisk 7 to 9 percent annual growth in its GNP; but the growth stopped in 1982. Last year, the GNP increased slightly but this year it is again expected to decline. Inflation averaged 7 percent per year during Israel's first twenty years, jumped to 38 percent in 1976, reached 130 percent in the latter part of the 1970's and last year hit 190.7 percent. This year it is expected to top 450 percent. Many economists believe that if current trends continue, Israel's rate of inflation could actually reach 800 percent to 1,300 percent. Unemployment which traditionally has remained at a very low 2 or 3 percent level each year, has reached 6 percent and is projected to reach 7 percent or more

later this year or in 1985. Real per capita income which reached \$5,200 by the end of 1981 is projected to decline sharply.

Israel's current account deficit which was \$4.3 billion in 1981 has now reached \$5.3 billion. Since 1980, government budget deficits cumulatively equal \$20 billion -- the equivalent of four-fifths of Israel's total GNP.

Total foreign debt has reached \$23 billion, the highest per capita debt of any nation in the world, about \$5,700 per person. Some Israeli economists have predicted that Israel's debt would reach \$41 billion by 1988 and that its debt service, as a percentage of its exports would climb from 25 percent today to 39 percent by 1987. Just to service that burgeoning debt this year and next, Israel will need to obtain an additional \$1.3 billion in foreign exchange. Israel has been forced to secure high interest short-term loans to help cover the longer term debt such as repayments on military loans from the U.S.

Israel's foreign currency reserves officially fell \$351 million in July 1984 but some officials have said the actual drop may have been \$700 million. This was the steepest monthly decline in Israel's history. Reserves dropped \$200 million in August falling below \$2.0 billion -- less than the amount needed to cover two months worth of imports. This is below the "red line" of 3 months reserves which Israel has tried to maintain in case of emergencies.

For the foreseeable future, Israel will need more than \$3.4 billion each year and an estimated \$4 billion in 1984 for its debt service payments alone -- a heavy burden on a country whose

total annual GNP is about \$24 billion and whose exports declined in both 1982 and in 1983.

It should be noted that Israel has some very special requirements and circumstances. Its annual defense outlays in recent years have been about one-fourth of its annual GNP, having climbed from 7 percent of GNP in the mid-1950's to 36 percent in 1976. The current defense spending level is \$5.5 billion, about 23% of GNP, in contrast to the U.S. expenditures of 6.8 percent of GNP, or the Japanese with less than 1 percent of GNP. The debt service on military loans received since the 1973 war is considerable, more than one billion dollars a year. If Israel could reduce this huge defense burden and divert its resources into the productive sectors of the economy, it is argued, its economic growth would quickly outpace that of many Western industrialized nations.

In the civilian sector, Israel built up a relatively modern country from an underdeveloped former colony within three decades, resettling some 800,000 Jewish refugees from European and Arab countries in a short period of time. The Camp David agreement brought very important benefits to Israel and Egypt and the peace process, but also resulted in heavy oil import bills and debts to finance the \$2.4 billion in FMS loans and direct Israeli budget government expenditures to replace the Sinai military installations with new facilities in the Negev. Israeli officials estimate the 1973 war cost them an estimated \$12 billion to \$13 billion and the aftermath of the withdrawal from the Sinai another \$8 billion.

Defense spending, however, does not, by itself, explain current economic problems. Israel did, it should be noted, maintain a high defense budget during its first 20 years of existence, a period of vigorous economic growth. External aid has also risen sharply in the past six years. The United States' total military and economic aid amounts to 12 percent of Israel's total GNP, including about one-fourth of its defense budget.

Israel's economic problems are also fundamentally structural and political. The current problems are rooted in an elaborate system of price and wage indexation, a set of policies that rapidly expanded the capital base but also resulted in rapid inflation, swollen budgets, an overvalued currency, and a two-year drop in exports. Paradoxically, the vigor of Israel's democratic system of political proportional representation has hindered efforts to institute economic measures by splintering political parties and constituencies and preventing a strong consensus for actually implementing economic reforms.

Proposed remedies have been drafted and some already have been implemented. If Israel's new government fails to take action of a significant magnitude and duration, the results could prove to be grave indeed. Investment, faced with even more inflation, and price and wage increases, could virtually dry up.

More importantly, international commercial banks might refuse to lend to Israel, except at inordinately high rates, if it is perceived as a poor credit risk, unwilling to take the necessary reforms to control its budget deficits and high inflation. A credit cut-off could lead to a steep economic

decline with rapidly rising unemployment rates, cutbacks in productivity and exports, and severe reduction in government services, including those to lower income groups. Ultimately, this could even lead to a possible default by an Israeli government unless it could dramatically boost exports and outside assistance to secure the huge amounts needed to service its foreign debt.

Short of guaranteeing Israel's debts, at that point, Israel could not count on the United States being able to mitigate appreciably the consequences of this admittedly pessimistic scenario.

Clearly, alternative strategies for coping with the current crisis, and for expanding export opportunities for Israel's productive sectors need to be developed and explored in discussions between Israel and the United States. Some efforts to do this already are underway.

The new Israeli government of national unity has made the economy its highest priority. Indeed the widespread concern about the economy was a major factor in bringing the Labor and Likud parties together in a government of national unity after the sharply split July 23 election results. It is hoped that a broader based government, unlike the previous fragile Likud coalition, will be able to push through major economic steps without being as vulnerable to defections (and a collapse) by the small splinter parties. It remains to be seen whether an effective economic reform package with the painful but essential domestic spending cutbacks can be fashioned and implemented in a

timely fashion.

A. BACKGROUND

Although Israel's economic difficulties are multiplied by a highly socialized system of subsidies, indexed wages, prices and bonds, the roots of the present economic crisis can be traced to the 1973 War and the huge debts resulting from the heavy post war borrowing and the economic policies instituted after the accession to power of Menachem Begin in 1977. In 1977, one American dollar was worth the equivalent of one Israeli shekel (Prime Minister Begin switched the currency in 1979 from pounds to shekels). Today, one U.S. dollar is worth over 500 shekels. One Knesset Finance Committee expert wryly noting the shekel's declining value calculated last year that if "a meeting begins at 9:00 a.m. discussing a billion shekel budget, by noon you have to add a million shekels to the account." Perhaps the plummeting value of the shekel against the dollar during the past seven years best symbolizes the structural problems now besetting Israel's economy -- problems which threaten to undermine the delicate social fabric of Israel itself.

The 1973 war not only cost Israel hundreds of lives, it also cost billions of dollars. Before the Syrian and Egyptian attack, Israel received relatively little in U.S. aid. The war led to billions of dollars in loans which are still being paid off and are a major factor in Israel's debt burden. Israel now owes the U.S. \$9.25 billion, of which \$7.8 billion is for post-1973 military loans.

In 1977, the electoral victory of the right-of-center Likud coalition ended 29 years of socialist-oriented Labor party control and brought to power an amalgam of fiscally conservative politicians whose economic views were decidedly market-oriented. On becoming Prime Minister, Menachem Begin chose as his Finance Minister Simcha Ehrlich, an admirer of the American economist Milton Freidman. Ehrlich set about to liberalize the government's pervasive influence over the Israeli economy by introducing a set of economic reforms which were called "The New Economic Policy." The linchpin to the Begin government's new policy was the lifting of most foreign exchange controls and the floating of the Israeli pound (changed to the shekel in 1979) on foreign exchange markets. The Labor government's elaborate system of export subsidies, import surcharges, and multi-tiered exchange rates was abolished as part of the liberalization scheme.

Foreign exchange liberalization immediately led to a surge in the monetary base of the Israeli economy as Israelis borrowed cheaper capital from abroad, especially on the Euro-currency market. The government failed, however, to "neutralize" the influx of foreign capital, and the consequence was a sharp jump in the inflation rate. Inflation, which had been 38 percent in 1976, climbed to 48 percent in 1978, jumped to 111 percent in 1979 and reached 132.9 percent in 1980. Finance Minister Ehrlich, in implementing the liberalization policy, simultaneously pursued a policy of fiscal austerity. His policies were aimed at reducing Israel's expanding balance of

payments problem. However, in reducing -- and only temporarily -- the balance of payments deficit, Ehrlich's policies produced ruinous triple-digit inflation.

B. INDEXATION

Once begun, hyper-inflation is always difficult to stop. This is especially true in Israel where virtually everything is indexed. The system, like a spreading firestorm, feeds on itself.

Indexation actually predates the formation of the state of Israel, having been introduced during the British mandate period. It was expanded to cover most wages, contracts, and prices during the 1950s and 1960s. Initially the inflationary impact of this indexation was limited because inflation was hovering at the 5 to 8 percent range during that time and most adjustments were made on an annual basis. In 1973, the adjustments were changed to semiannual modifications. By then, indexation was taking its toll as inflation soared to 56 percent -- an aftershock of the 1973 war and the subsequent oil price hikes. By 1980, with the Begin coalition contemplating elections and running behind the opposition Labor party in the polls, indexation was shifted to a system of quarterly adjustments, pegged to the consumer price index issued by Israel's Central Bureau of Statistics on the 15th of each month.

Many wage agreements and prices are tied to the CBS index and adjusted monthly. Collective bargaining agreements covering almost every worker in Israel are indexed, and separate agreements are also negotiated to cover the "lag" losses which

occur in the time lost between this month's adjustment for last month's price rise (a serious management/labor relations issue with inflation at a 21.4% monthly rate). Not only wages, but bank accounts, government bonds, loans, taxes, fines, pensions, myriad social services, tuitions, doctors and lawyers fees, rents, -- and even taxi fares and telephone calls are indexed. Private contracts routinely carry indexation clauses.

The result of this elaborate indexation scheme is to cushion most Israelis from the worst ravages of the triple digit inflation that has been spiraling upward since 1979. There has been some suffering among low income wage earners and by those on fixed incomes, but so far there has been remarkably little visible hard suffering in the society as a whole. This is because of the intricate and costly indexation system which, however, has further contributed to the inflationary cycle, huge budget deficits, and rising balance of payments problem.

In addition to fueling inflation, indexation diverts considerable productive activity into coping with whole new financial challenges. Billings are no longer made on a monthly but on a weekly basis, and many individuals have reverted to barter, rather than sales, to avoid the added cost of inflation in their financial transactions. The paperwork, generated by the challenge of "just keeping up" with accelerating prices and wages, is now estimated by some economists to account for 2 or 3 points of the GNP.

The costs to the business community are difficult to calculate but undoubtedly high. With inflation expected to

exceed 450 percent this year, the notion of a fixed asset's worth, for example, becomes problematic. Inventories take on a whole new significance when their replacement price might double within six months.. The cost of a receivable or a payable is now directly linked to and sometimes superseded by the interest paid or charged over a given time frame. Planning becomes very difficult in such an uncertain environment when one cannot calculate the cost of doing business with any precision. Conducting business becomes, as one businessman told us, "a little like a game of roulette, but you're gambling that the rules won't change too often, or too fast." Furthermore, the business community suffers from a low rate of investment, largely as a result of the indexation of government bonds which are guaranteed against depreciation, and increasingly used as a substitute for the Israeli currency itself. As a consequence Israel's per capita investment is only 40 percent of that of West Germany for example. Brookings economist Barry Bosworth has also noted that "the higher inflation goes, the riskier it is for business to compete with the government in the capital market for cash. The government can print money, business cannot."

Printing Money:

Finally there is a structural aspect to this problem; indexation in Israel contains a built-in mechanism for accelerating inflation because the Central Bank is required by law to print money to cover the government's budget deficits. Since about a third of Israel's workforce is in the public sector, with indexed wages, and since most government services

and all government bonds are also indexed, these deficits now exceeding \$100 million a month, have themselves been inherently inflationary. In August, for example, the Israeli treasury announced that a record 135 billion shekels were pumped into the economy to cover governmental budget deficits. Short of draconian budget reductions, it is difficult to see where this inflationary spiral stops. It will be difficult to change significantly the indexation system unless inflation is halted. This is one reason why cutbacks in the government budget are high on the list of proposed remedies.

Indexation has had the positive effect of protecting Israelis from most of the worst effects of hyper-inflation. Wages for example have been indexed at 80% of inflation. We interviewed one official with the Bank of Israel who even insisted that indexation had prevented the collapse of the economy itself. "Without indexation," the Bank official told us, "the nation's situation would be much worse. For example, contracts would have to be rewritten every month, and there would be absolutely no incentive for savings. Workers would spend their salaries as soon as they were paid. Indexation is essential if we are to preserve the integrity of Israeli savings and investments." This view notwithstanding, indexation is without question, a key ingredient in the inflationary spiral that now dominates Israel's economic environment.

Politically, indexation may actually have deferred government action that otherwise would have been taken but for the lack of public pressure to do so. As one economist observed

"since Israeli indexation meets most of the needs of most of society, it mutes public pressure for major anti-inflationary measures." Arguably, indexation provides a disincentive for the government to tackle inflation, since one likely anti-inflation measure would be the modification of the indexation system itself. Politically, this is a very difficult option for any government with a thin mandate and worried about labor which already is unhappy about indexation at only 80% of inflation.

C. YORAM ARIDOR AND THE ECONOMICS OF CONSUMERISM

In October, 1979 Begin replaced Ehrlich with Yigal Hurwitz who gave priority to reducing Israel's growing balance of payments deficit which had climbed from \$3.3 billion in 1978 to \$3.9 billion by 1979. Inflation reached 111 percent that same year. Hurwitz immediately imposed a series of austerity measures which slowed the rate of wage adjustments, reduced a number of government subsidies on various commodities, and expanded controls on credit and capital flows. He succeeded in reducing the balance of payments deficit which, for the civilian sector, was actually smaller in 1980 than it had been in 1979.

Inflation, however, rose from 111 percent to 133 percent, and conflicts with Histadrut, the powerful Israeli labor federation, were becoming a political problem for the Begin coalition.

In January, 1981, Begin chose his third Finance Minister, Yoram Aridor, a member of the Prime Minister's own Herut party. Upon his accession to the Finance Ministry, Aridor announced his chief goal would be to reduce the rate of inflation from 133 percent to an 80 or 90 percent level.

Aridor's first actions as Finance Minister included reducing the high taxes on luxury import consumer items, including color television sets and small automobiles, and extending government subsidies on basic commodities to help reduce the public's inflationary expectations. Aridor firmly believed that controlling inflation was as much a matter of psychological expectation as it was of government policy. To a degree, he succeeded in lowering the inflationary expectation. Inflation in 1981 actually declined from 133 to 101 percent, but the balance of payments deficit skyrocketed as Israelis sought to take advantage of cheaper imports thanks to Aridor's tax cutting policies. The current account deficit grew \$553 million, reaching a record \$4.33 billion by the end of 1981.

After Likud's election victory in June 1981 -- a victory many observers attributed in large part to Aridor's pro-consumer spending policies -- Aridor moved to implement his anti-inflation policy by increasing government subsidies on price-controlled commodities such as bread, dairy products, meat, water, electricity and cigarettes (accounting for roughly one quarter of the items on Israel's Consumer Price Index). He also slowed the shekel devaluations, necessitated by high inflation, to 5 percent a month, (a rate well below the level of inflation). The adverse effects of Aridor's policies were an increased government budget deficit (to finance increased subsidies), reduced Israeli exports and increased imports (because of the exchange rate controls, Israeli goods were less competitive on international markets).

The balance of payments deficit grew, and inflation, despite

his efforts to control prices, surged ahead to 131 percent in 1982. Aridor's policies led to a sense of rising expectations among Israelis and consumer decisions to "buy now" before prices rose even more. This inflation psychologically helped set off a consumer spending binge of unprecedented size and duration. The result was a hemorrhaging balance of payments deficit as consumers flocked to buy cheaper imports.

In 1982 stark evidence of this consumer buying spree was presented in the Bank of Israel's external debt figures. Although defense imports actually declined by 30 percent from \$2.2 billion to \$1.5 billion, and the cost of fuel imports also declined by 6 percent, the external debt actually grew by \$2.5 billion -- due in large measure to increased imports of consumer goods. Israel's markets were flooded with imported cameras, automobiles, video recorders and television sets. Purchases of durable consumer goods climbed 20 percent that year while total private consumption grew 7.5 percent. While the standard of living climbed in 1982, exports declined for the first time in Israel's history. Israel's GNP which once had the highest growth rate in the world, registered a .2 percent decline.

In 1983, the economy continued to deteriorate, with the GNP virtually static, inflation growing to a record 190 percent and exports declining while the government slowed the devaluation rate of the shekel in an unsuccessful attempt to reduce inflation.

In July 1983, the Finance Ministry proposed cutting the domestic budget by 5 percent and raising some taxes. Action was

delayed, however, by Prime Minister Begin's decision to retire and the subsequent political preoccupation with his succession by Yitzak Shamir.

D. THE BANK SHARES CRASH

The economic deterioration continued through the summer of 1983. By September, it became clear that a major shekel devaluation was imminent. Israeli investors, who had speculated heavily in bank shares on Israel's stock market as a hedge against inflation, began a massive selling of those shares to finance purchases of U.S. dollars. The shift from shekel-held assets (i.e. bank shares) to dollar assets resulted in a stock market crash that wiped out 3.5 percent of the total wealth in Israel. By the time the government closed the stock exchange to work out a rescue plan, Israeli bank shares had plunged in value from \$7 billion to \$4 billion, and \$10 billion worth of stock -- almost one quarter of the total value of the Israeli stock exchange -- had been lost.

The stock market crash not only wiped out the paper assets of thousands of Israelis, but also effectively eliminated the investment incentives for thousands more. Dr. Moshe Mandelbaum, Governor of the Bank of Israel, told us he feared that the bank share crisis "had a more adverse effect on investment than on private consumption since most people had enough wealth left to continue some level of private consumption, but little or nothing left to invest, especially after the trauma of the 1983 panic."

By October, the newly installed Shamir government moved swiftly to regain some semblance of control over the economy.

Bank shares were converted into dollar-linked treasury bonds, the shekel was devalued by 23 percent and government subsidies were reduced by 50 percent. Mr. Aridor went even further and privately proposed a radical scheme for de-linking inflation and indexation by temporarily switching to the U.S. dollar as legal tender. The dollarization trial balloon, survived little longer than its author who resigned the day it was leaked to the Israeli press amidst charges that he had proposed compromising Israel's sovereignty.

Aridor was replaced by Likud's fourth Finance Minister in less than seven years, Yigal Cohen-Orgad. He proposed a stunning \$2 billion budget cut, a possible 7-10 percent decline in the standard of living, and shifting subsidies to export-oriented industries to help improve the still deteriorating balance of payments.

The economic situation further deteriorated throughout 1984. Inflation rose 14.3 percent in May, 16.5 percent in August and a record 21.4% in September. It is expected to top 450% for the year. Foreign currency reserves officially fell by \$351 million and officials later disclosed the drop was actually at least \$700 million in July -- the steepest one-month decline in Israel's history. Foreign exchange reserves are now below \$2 billion, equivalent to six weeks of imports, -- or half the "red line" of three months reserves which Israel seeks to maintain for emergencies. Despite the earlier promised austerity budget, figures made available in August indicate that the government's budget deficit exceeded the \$534 million deficit projected just

last March by another \$306 million.

Only in exports does progress seem to have been made this year. For the first nine months of 1984, exports of Israeli goods totalled \$3.5 billion a very healthy 12.5 percent increase above the same time period in 1983 (when exports actually declined). High technology exports improved faster than other sectors.

E. FUTURE OVERLOOK

In observing the economic situation in Israel, it is difficult to escape the sense that Israel is close to an economic donnybrook. Decisions will have to be made, and made fairly soon, if commercial credit is to continue to flow, and if productive sectors of the economy are to revive and expand. To be sure, there are anomalies that make Israel's economic situation unique.

Israel has an innovative and active export sector. Budget and balance of payments deficits are somewhat mitigated by the substantial capital flows in grants and concessional aid Israel receives each year. Last year, for example, the U.S. provided \$2.6 billion in total military and economic aid -- 67 percent of which was in the form of grants; West Germany provided \$384 million in reparations payments. About one billion dollars were raised by Jewish organizations throughout the world, and \$400 million was raised through the sale of Israel bonds overseas. These capital flows have provided a useful cushion for the Israeli economy, without which a credit crunch might well have occurred. Even with this assistance, however, Israel faces grave

difficulties and tough decisions.

F. ONE PROJECTION

An example of the concerned analysis being expressed in Israel was that of a well-known and highly regarded economist, Hebrew University Professor Eitan Sheshinsky. His pessimistic analysis used figures which were not disputed by government or business economists. Professor Sheshinsky insists that deep budget reductions are necessary. He also advocates wage and monetary policies that would help lessen inflationary pressure, and tighten credit. Sheshinsky was skeptical, however, that these measures alone would bring down inflation. "The international experience with hyper-inflation shows that hyper-inflation does not come down except through drastic intervention", Sheshinsky said.

He also laid out the most pessimistic economic scenario we encountered while in Israel. His model is noteworthy because it incorporates the optimistic projections of the Finance Ministry in calculating future trends and outcomes.

Sheshinsky's model assumed an increase of only 4 percent in private consumption (vs. 7.5 percent last year), and a public consumption level that remains flat while defense expenditures decline by 12 percent in 1984, another 5 percent in 1985, and remain stable thereafter. It further assumes export growth at 7.5 percent each year between 1984 and 1987 (vs. actual declines in 1982 and 1983) while imports increase only 4 percent in 1984 and 5.7 percent in 1986 (vs. 12 percent jumps in 1982 and 1983). Even with these admittedly optimistic assumptions, Sheshinsky's

model predicts that Israel's external foreign debt would grow from \$28 billion in 1984 to \$32 billion in 1985, \$36 billion in 1986 and a staggering \$41 billion in 1987. Debt service, as a percentage of exports, would rise accordingly to 39 percent by 1987. "These are not sustainable levels", Professor Sheshinsky told us, "available credit lines will absolutely dry up when short-term needs exceed \$1.3 billion." He flatly predicted that Israel would face a severe credit crisis in one or two years "without drastic changes."

The professor's prescription included budget cuts of 11-12 percent, defense cuts of 18 percent including cancellation of the Lavi fighter aircraft production program, revision of the tax code to spur export growth, and collection of tax revenues on a monthly cash flow basis (thus avoiding lag costs to the government while hyper-inflation continues).

Sheshinsky and many others also called for a trilateral agreement among government, business and labor that would allow the erosion of real wages in return for which prices would be held below current inflation rates. Just such a trilateral agreement is currently being discussed by Israel's new government.

Finally, Professor Sheshinsky, along with some other economic experts, suggested that sooner or later the terrible erosion in the value of the shekel would require a change in the Israeli currency, either a dollarization plan or the creation of a new currency linked directly to the dollar on a one-to-one basis. "It may be", Sheshinsky stated, "that only this kind of

radical currency shift will end the hyper-inflation we are now experiencing in Israel." Although not everyone we met with agreed with Professor Sheshinsky's projections, nor with his prescriptions, we noted that no one we met with -- Histadrut officials, opposition Labor Party members, Finance Ministry officials nor members of the business community disputed his figures. His outcome is skewed, the Director of the Bank of Israel told us, "because Israel would never let it come to that."

G. REFORMS NEEDED

Short of a dollarization system which so far appears to be politically unacceptable to most Israelis, economists seem agreed that three sets of reforms are needed: 1) a decrease in public consumption, including deep cuts in the budget, in order to shift resources into the productive sectors of the economy; 2) a dramatic effort to increase exports by 7-9 percent a year; and 3) some sort of social compact that permits freezing or greatly reducing wage settlements and price increases. These proposals are designed to address two structural problems in the Israeli economy: the high level of public spending, almost equivalent to the entire GNP, and the system of indexation.

Tax increases although somewhat useful, especially as a way of sharing the burden among middle and upper income groups, were not seen as a major tool. They probably would not produce significant additional revenues given the fact that Israelis are already taxed at 45 percent -- one of the highest tax rates anywhere in the world. Most of the discussion in Israel, therefore, has centered on the need to reduce the government's

budget.

H. THE BUDGET DEBATE

Finance Minister Yigal Cohen-Orgad in January had expressed optimism about his chances of persuading fellow cabinet ministers to accept a 9 percent across-the-board cut in their budgets. Ostensibly, his goal was to reduce the government's budget by about \$1 billion, thus easing the budget deficit problem, and avoiding, at least for now, monetary policies which, although designed to restrain inflation, could also further erode Israel's export base. The Finance Minister was the only individual with whom we met in January who was optimistic about the 9 percent reduction. Most thought it too high a cut to be politically feasible, some thought it was too low to have the salutary effect for which it was designed. Everyone expressed concern about the formidable political hurdles.

Politically, the task confronting any government -- especially one which held a fragile majority in the 120-member Knesset -- is awesome. Two-thirds of the total budget -- estimated at about \$22.6 billion for 1984 -- is devoted to only two items: defense and debt servicing. The remainder is used to finance Israel's highly socialized system of housing, education, health care, transportation, new developments within the 1967 borders and in the West Bank and Gaza, pensions, civil servant salaries and related social services.

As first proposed in January 1984, defense spending would absorb a \$150 million reduction while the remaining \$850 million in cuts would be allocated among welfare and social services.

New developments in the West Bank were to be frozen. This plan was coupled with tighter controls over foreign exchange. (In January the Likud government limited to \$2,000 the amount an individual might take out of the country to travel. Last year 750,000 Israelis traveled abroad.) There also were steep price increases for telephone and postal rates, ranging from 25 to 50%. These actions hit the Israeli public hard, the looming economic crisis notwithstanding.

By American standards some of the proposed changes seem quite tame, such as increasing the amount a family pays for university tuition from \$600 per student per year to over \$1,000. Given the high subsidy for education, the difference seems modest enough; but Israel was formed as a new state steeped in the social and political norms of a Zionism heavily influenced by the Social Democratic philosophies. A carefully balanced social service structure including housing and education for immigrants and low income groups was part of the new Israel.

Thus, to have a fighting chance of success, budget cuts and austerity measures must be perceived to be fairly applied, evenly allocated and absolutely necessary. Persuading the many and diverse interest groups to accept substantial cutbacks in services has not been easy. Fears of unemployment are not only economic, they add to concerns about emigration and difficulties in closing the education and cultural gap between Israelis of European and Middle East origins.

While we were in Israel, Reuven Ben-Ami, the Secretary General of the civil service union called a temporary

strike action that kept 60,000 government workers off their jobs, and snarled government offices for hours. Railway workers had stopped train service for several days and mail went undelivered for almost four days as 4,500 postal workers struck for higher pay. More recently, for the first time, the Israeli foreign service actively participated in strikes to protest the former Likud government's wage policies. Organized labor did not trust the Likud coalition, and possesses some legitimate grievances. It is concerned that social service reductions will directly affect Israel's wage earners, while Israel's hyper-inflation -- despite indexation -- erodes their buying power. This is because welfare payments are 100% indexed but wages are indexed at 80% of the inflation rate -- resulting in a loss of 20% in real buying power in the last quarter of 1983.

Histadrut, Israel's labor federation, represents almost 90% of the 1.4 million wage earners in the country and is a powerful influence on the country's economy and politics. It will have to be persuaded to accept budget reductions. Israel Kessar, Histadrut's Secretary General, emphasized the desire of labor to cooperate in a realistic plan to lower the balance of payments deficits and the inflation rate. "Labor is hurt by inflation, too", he told us, "it is no easy job maintaining industrial peace in a country where wage agreements were fashioned around an assumed inflation rate of only 130%, not the 200% we had last year." He indicated that Histadrut would likely accept something less than full compensation vis-a-vis indexation, so long as prices were similarly controlled. He also indicated that labor

was prepared to improve workers' productivity (which has been declining) with incentive schemes and framework agreements for the 700,000 industrial workers represented in Histadrut. Kessar was optimistic about the long-range future of the country's economy, stating that a new infrastructure is being created that has the sophistication to expand exports and improve economic conditions for all Israelis, if it can be matched with the right kind of economic management -- and he was quite straight forward about his view that the former Likud government was not what he had in mind.

On the other hand, the business community is skeptical of the government's ability to restrain labor while channeling new resources into investment and export promotion. Although supportive of any effort to reduce the government's budget expenditures and encourage export growth, the manufacturers' representatives with whom we met were highly skeptical of the ability of the Finance Ministry to meet its own goals such as a 15% increase in exports. The Association believes 10% is more realistic.

Central Bank officials, including Dr. Moshe Mandelbaum, Director of the Bank of Israel, identified budget reductions as the single most urgent need in Israel today. A cut of at least 7% is needed in order to free up resources for improvement in the current account deficit, and to stimulate export growth, he told us. Bank officials said cutting the government's budget would:

- 1) lessen inflationary pressure (although they had not done any modeling to provide specific correlations);
- 2) improve the

balance of payments situation; and 3) shift resources into investment in the private sector -- essential for the long-term economic growth of Israel. Bank officials adamantly supported a reduction in Israel's excess demand (estimated to be 9% of the GNP) through fiscal rather than monetary policy because they believe that monetary restrictions would shrink the business sector which needs to be revived. Although they said even a 7% budget cut would not resolve Israel's inflation problem, the bank officials were hopeful that it would put government policy on the right path, and restore confidence -- especially among commercial creditors -- in the future of the Israeli economy.

The new government has to appeal to all sectors of Israeli society -- the business community as well as labor -- to accept sacrifices in order to renew health to the nation's ailing economy. Given the fractious nature of Israel's political system, this may be difficult, requiring a greater degree of political cooperation than has prevailed in recent years.

I. THE NEW GOVERNMENT'S MOVES.

Even before taking office, the leaders of the new Labor and Likud national unity government began holding preliminary discussions on economic reforms.

On September 16, two days after being sworn in, the new government announced plans to cut \$1 billion from the government's budget of \$22 billion. The shekel was devalued by an additional 9 percent, thus falling to less than one-fourth of its value vis-a-vis the dollar at the beginning of 1984.

The new Finance Minister, Yitzak Modai, said these were but

"opening moves" in the government's economic program.

Subsequently, the government announced a series of additional measures, including a \$215 million cutback in subsidies for price-controlled commodities. This touched off price increases of more than 55 percent for some commodities and had the expected but unwelcome effect of at least temporarily pushing up inflation which showed a record one-month increase of 21.4 percent in September.

In the effort to curb the drop in foreign currency reserves, the government imposed a six-month ban on the import of 50 commodities, such as passenger cars, large trucks, boats, kitchen appliances, soft drinks and expensive building materials. The foreign currency allowance for Israeli residents traveling abroad was further reduced from the \$2,000 ceiling imposed earlier this year to \$1,000, and the use of credit cards abroad will be banned as of January 1, 1985.

The government also raised some revenues by applying taxes to old-age pensions and increasing education taxes. Tuition fees were introduced for the lower grades in public schools and fees were substantially hiked for university enrollment and some health institutions.

In mid-October, the government proposed an additional half a billion dollar budget cut, a four-month wage and price freeze and a one-third cut in the monthly cost-of-living pay adjustments. In November, the Cabinet approved a 3-month freeze and the proposed cut in the cost-of-living adjustments.

Government officials estimated that as a result of these

austerity moves, the standard of living, which is lower than that of Western European countries, would drop at least 5 percent.

The temporary income and price control policy agreement was negotiated with unions and employers. Histadrut had resisted proposed delays in cost-of-living adjustments which have eroded workers' buying power by an estimated 20% in September and October. Hyper-inflation has led many workers to buy food and other items as soon as they get paid for fear that the prices will continue to rise significantly by the time of the next paycheck. Indeed, some stores reportedly change their prices twice a day.

Despite the difficulties in obtaining approval of the reforms taken so far, some Israeli economists believe the cuts in the government budget need to be in the \$1.5 to \$2 billion range in order to effectively curb the government deficit and the inflation it fuels. On the other hand, some government officials are concerned with the impact of such draconian cuts.

Prime Minister Peres meanwhile has advocated a massive program to restructure the Israeli economy, to move it further in the direction of high technology and manufacturing. This would require, among other things, a considerable shift of employment from the public sector -- where about one-third of the Israelis are currently employed -- to the private sector. He has spoken of a \$10 billion investment effort, drawn mainly from private investors in Israel and overseas. Such shifts, even if started in the near future, would take time to implement and could not be considered a short-term solution to Israel's economic problems.

20

In the meantime, Israeli officials, and labor unions are grappling with the issue of how far and how fast they can move in a democracy to take stringent short-term measures.

J. Defense Budget

Israel's heavy defense spending, absorbing about 22 percent of total GNP, has become a key factor in its economy. Geographic and demographic characteristics -- little strategic depth and a relatively small population -- mean large defense budgets for the foreseeable future unless Syria and the other major Arab countries join Egypt in reaching peace agreements with Israel.

A basic tenet of the Israeli defense philosophy is that Israel must be strong enough to deter an attack by any combination of Arab countries. This concern goes back to Israel's birth in 1948 when the Arabs rejected the United Nations partition plan and five Arab armies simultaneously attacked the newly created state.

Egyptian President Nasser's closing of the Strait of Tiran which precipitated the 1967 war, and the 1973 attack by Egypt and Syria reinforced the Israeli belief that it must be able to deter multiple attacks. The Israeli fear that they have only a small margin for error was heightened in 1973 when Syrian tanks almost broke through the Israeli lines in the north. This part of the Yom Kippur day attack was overshadowed in the media by the more spectacular Egyptian crossing of the Suez Canal, but it strongly affected Israeli psychology and military planning.

Outnumbered by the Arab soldiers and equipment, the Israelis have put heavy emphasis on trying to counter quantity with quality. This is expensive, in terms of equipment and training. It is becoming even more so as Israel modernizes its Air Force, replacing the aging F-4 Phantoms with F-16's and F-15's (which,

with spares, cost ten times as much as the original \$4 million purchase price of the F-4's a decade ago).

Israel also has put a heavy emphasis on self sufficiency. French President DeGaulle became the unwitting midwife to the modern Israeli aircraft industry by refusing after the 1967 war to deliver 50 Mirage fighter planes already bought and paid for by Israel. This was a major impetus toward Israel's production of its own fighter planes to supplement those it could purchase from abroad. The heavy loss of equipment, tanks and planes in the first days of the 1973 war and the extremely high rates of consumption of ammunition forced Israel to turn to the U.S. for an emergency airlift of supplies and equipment. This further stimulated Israel's efforts to become more self sufficient. The costs of this weapons development and production program have increased Israel's defense budgets and expanded its foreign debt.

Arab Weapons

The continued Arab buildup of large inventories of fighter-bombers and other sophisticated weapons also has forced Israel to upgrade its defense capabilities. Although Egypt is no longer a confrontation state since its signing of the Camp David Treaty, the enormous flow of sophisticated arms to Syria and other Arab countries, is of deep concern to the Israeli military.

Their most immediate concern is Syria's desire to obtain military parity with Israel. In the past two years, Syria has received from the Soviets large numbers of new sophisticated

missiles and aircraft and electronic warfare equipment, valued at \$2.5 billion.

Israelis express similar concern with the large scale purchases of sophisticated weapons by Saudi Arabia and proposed sales of mobile anti-aircraft equipment to Jordan. The Israeli fear was not so much that these countries might attack Israel in a one-on-one conflict, but that their weapons and perhaps manpower will be made available to more radical Arab countries in a wider conflict.

An example of the economic impact of Arab arms purchases was the 1981 U.S. sale of AWACs and F-15 enhancement equipment, including the advanced all-aspect sidewinder missiles to Saudi Arabia. Israel then concluded that it needed 11 additional F-15's to offset any possible Saudi involvement or diversionary action in a future conflict. The procurement cost was about \$550 million. Originally, the Reagan Administration proposed that Israel receive \$600 million in FMS loans over a two-year period to help offset the Saudi purchases, but with Israel's debt burden already becoming a matter of concern, Congress converted \$200 million of the proposed FMS loans into a grant in FY '83 and a further \$300 million in FY '84.

Israel spends a third of its government budget on defense but there are hidden costs beyond this \$5.5 billion annual spending level. Because of the heavy demands of reserve duty, many firms have to carry extra men and women on their payrolls in order to

help fill in for those on month-long reserve duty. Some small businesses are virtually forced to close down when key employees are so engaged. This has a real if uncounted economic cost in lost production and exports.

Proposed Defense Cuts

As a result of the economic crisis, the Defense Ministry will be forced to absorb some cuts as part of an overall budget reduction plan. The Israeli military budget includes \$4.5 billion in direct spending and another \$1 billion in indirect costs such as infrastructure. Prime Minister Peres said he plans initially to cut \$300 million from the defense budget.

The Defense Ministry earlier had lost one round in a dispute with the Finance Ministry over the amount of military aid to be sought from the U.S. for FY '85. Military aid totalled \$1.7 billion in fiscal 1984, of which half was loan, and half grant. As part of the effort to reduce Israel's huge debt burden U.S. and Israeli Finance Ministry officials reached an agreement that the FY '85 recommendation submitted to Congress in early 1984 would be all grant, but with a lower total of \$1.4 billion. The Defense Ministry fought that decision on the grounds that it would reduce the amount of funds available for future equipment purchases but economic considerations prevailed.

Before the proposed budget cutbacks, Israeli officials estimated that their defense purchases from the U.S. would reach

nearly \$2 billion in FY '85, an amount in excess of total credits to be extended in the new fiscal year. Israel would draw on previous-year credits and grants which had not been used pending approval and payments for the F-16's. Meanwhile, Israeli Defense Ministry officials have been evaluating which weapon purchases might be stretched out or deferred as a result of the reduced aid package.

Knowledgeable Defense Ministry officials and members of the Knesset told us that they doubted that there would be any significant delay in the project to build a new fighter plane, the Lavi, in any defense budget cutback. They said the project was too far along (about \$550 million has already been spent on the Lavi), and that it would be cheaper in the long run to continue its development than the alternative option of buying additional U.S. planes such as the F-18 to replace the aging Kfirs and A-4 Skyhawks.

Defense Considerations and Cuts

The Defense Ministry has indicated it could absorb some reductions by postponing some new projects, reducing the order of battle, and making some cutbacks in training and emergency stores. In addition, the MOD Director General Menachem Meron and Chief Economist Zvi Trop told us they hope to mitigate some of these effects by supplying U.S. armed forces in Europe and the Middle East with spare parts and maintenance for helicopters and fixed-wing F-4 Phantoms, F-16's and F-100's. The Defense cuts,

they stressed, would be real and would necessitate a 5 to 9 percent reduction in the regular army's manpower. "The problem with all of this," General Meron told us, "is that unlike an education budget, when you cut defense, no one feels it, and so we won't really see the negative effects until we need it." In general, the MOD officials seemed to accept the premise that defense would suffer if Israel could not get its economic house in order and thus, temporary reductions in the defense budget would be necessary to contribute to this process.

PART II: THE U.S. RESPONSE

A..The Role of U.S. Assistance

United States economic and military aid to Israel plays a pivotal role in the Israeli economy. Total U.S. assistance now accounts for approximately 12 percent of Israel's GNP. Without U.S. assistance, Israel's balance of payments difficulties would probably be unmanageable. Last year, for example, the entire economic aid package in grant Economic Support Funds (ESF) was transferred before the end of the calendar year, which was the end of the first quarter of the U.S. fiscal year beginning October 1. The aid was used to help pay off short-term debts that had come due. This is significant because the fiscal 1984 aid of \$910 million was the largest economic grant ever provided Israel by the U.S. in a single fiscal year.

Congress has directed that FY 1985 economic aid will also be made available early in the new fiscal year which began October 1. The Reagan Administration earlier this year requested that all fiscal 1985 aid, military as well as economic, to Israel be grant aid, which would be helpful in preventing Israel's current account deficit and debt repayment load from getting worse. But at the same time it proposed to reduce the current levels of military and economic aid by \$300 million from the FY 84 level of \$1.7 billion level in FMS, and \$125 million from the \$910 million level in ESF. The wisdom of this decision, in light of the enormous budget deficits Israel has experienced over the past several years was

subject to serious question by the Congress. The Senate Committee on Foreign Relations recommended a \$1.2 billion economic aid level for fiscal 1985 -- a substantial increase over the Administration's request level of \$850 million. Subsequently, Congress adopted the Committee's higher recommendation in approving the FY 85 Continuing Resolution.

Prime Minister Peres, in discussing future aid levels during his October visit to Washington, told members of Congress he hoped that the economic aid would be increased by an additional \$1.5 billion during the "transition period" while Israel institutes an economic reform program. Aides said that by this transition period, he meant two years. One option reportedly under consideration is to request \$750 million in additional economic aid as part of a possible Administration omnibus supplemental request for FY'85 and an additional \$750 million as part of the FY '86 regular foreign aid bill.

Israeli and U.S. officials said there were no detailed discussions or agreements on specific amounts during the October visit, nor was there any agreement that Israel might delay its debt repayments to the U.S. Meanwhile, a joint Israeli-American Economic Development group has been established to work out ways of helping Israel's economic situation, and is expected to play a key role in formulating any proposals to be presented to Congress early next year.

In the future, however, even if the United States should greatly increase its aid, it is abundantly clear that U.S. aid alone will neither cure nor even significantly ameliorate the structural problems that afflict the Israeli economy. Sufficient aid resources simply do not exist to erase a \$23 billion foreign debt problem, for example, or a \$6 billion current account deficit. U.S. aid can help alleviate the effects of reform measures on Israeli society but cannot substitute for the policy reforms that Israel itself must undertake if its economy is to return to a healthy and growing status.

B. BACKGROUND:

U.S. aid to Israel has grown from a small \$100,000 economic grant in 1951 to a military and economic mix of loans and grants totaling \$2.6 billion this year. In the past thirty-three years the U.S. has provided Israel a total of \$28 billion, 67.6 percent in military aid, the rest in economic assistance. Of the aid provided during the past three decades, \$25.182 billion, or 90 percent of the total has been provided in the past ten years, following the 1973 war.

The nature of this assistance, and especially the terms under which it is provided, have changed considerably in the past decade. Prior to the 1973 war, U.S. economic aid had averaged only \$54 million a year, dipping as low as \$6.1 million in 1967 and rising to \$109.8 million in 1973. There was no discernable pattern or rationale for the division between loans and grants

which fluctuated from a 50-50 split to a 99.5 percent loan basis in 1971.

Between 1976 and 1980, U.S. economic assistance to Israel, averaged \$765 million per year, and was one-third loan and two-thirds grant. Through 1982, the Administration maintained the one-third loan and two-thirds formula in its economic aid requests to Congress. Congress, however, moved to provide all economic assistance to Israel on a grant basis in 1981. Subsequently, a total of \$3.265 billion has been provided in economic grant aid to Israel. In fiscal 1984, Congress also increased the total economic aid appropriation to Israel to \$910 million -- \$125 million above the Administration's \$785 million request. An additional \$290 million was appropriated for fiscal 1985, raising economic aid levels to \$1.2 billion. These decisions were made by the Congress because of the perception that the Israeli economy, especially its heavy defense costs, required additional economic resources. Congress earlier also took into account the economic cost to Israel of the Camp David Peace process such as the return of the Sinai oil fields to Egypt. This was an economic boom to Egypt which earned its \$1 billion in oil export revenues last year alone but which cost Israel as much as \$2 billion in additional foreign exchange expenditures.

C. ECONOMIC AID:

In the past six years, the United States has liberalized the terms under which economic assistance is provided. In 1978 the

United States ended the Commodity Import Program (C.I.P.) which directly financed Israeli purchases of U.S. goods and services and replaced it with a straight cash grant transfer requiring only that Israel certify that it imported an equal amount of non-defense U.S. goods.

In 1983, the U.S. agreed to transfer all economic aid in the first quarter of the fiscal year instead of the customary

quarterly releases of one-fourth of the appropriated total aid.

This decision allowed Israel to retire a substantial amount of its short-term debt and helped ease its credit difficulties. The estimated loss of interest to the U.S. Treasury, according to the Government Accounting Office was approximately \$40 million.

Nonetheless, the Administration decided that Israel's pressing economic needs justified this last liberalization of the terms

governing economic aid to Israel. Both congressional authorizing committees subsequently provided for a similar transfer in fiscal 1985.

Furthermore, Congress became increasingly concerned with the fact that by 1983 Israel was paying back to the United States more in interest payments each year than it was receiving in economic aid. This was a culmination of the trend begun in 1973. Between 1973 and 1982, one Israeli official noted, Israel received a total of \$5.987 billion in economic aid and repaid \$5.072 billion to the U.S. Treasury for previous military and economic loans. The net economic aid for that ten-year period thus averaged less than \$92

million a year. The Reagan Administration's request for fiscal 1985 actually would have reduced economic ESF aid to Israel by \$125 million (from the \$910 million Congress approved in fiscal 1984 to the \$850 million requested). Of the \$850 million Administration request, however, \$65 million was for replenishing the endowment for four joint U.S.-Israeli science and educational foundations). At the same time, Israeli loan repayments to the U.S. are expected to reach \$1.1 billion in 1985.

D. MILITARY AID:

Military aid to Israel has been provided in large amounts only in the past decade, during which the U.S. provided almost 92 percent of all military aid it has provided Israel since 1948. No grant military aid had been provided Israel until 1974 when, subsequent to the 1973 war in which Israel lost hundreds of planes and tanks, \$1.5 billion in grants was made available in addition to \$982.7 million in loans. Unlike economic aid, 73.3 percent of which has been in the form of grants since 1974, military aid primarily has been provided as Foreign Military Sales credits, loaned at market rates plus a small service charge. Sixty percent of the total military aid to Israel has been in the form of loans. Interest payments begin as soon as the credits are drawn. There is a ten year grace period on repayment of the principle.

Repayment of these loans has become a serious problem for Israel as the ten year grace period ends, and principal payments are coming due in increasing amounts. Israel now owes the United

States government \$9.5 billion, mostly in military loans from past FMS credits -- accounting for one-third of Israel's total external debt. A GAO report on the Israeli aid program found last year that the gap between economic aid received, and repayments to the U.S. Treasury for mostly defense loans will have grown from \$189 million in fiscal 1983 to an anticipated \$955 million by 1993, assuming a steady ESF level of \$785 million. The Congressional Budget Office calculates that the combined military and economic loan repayments will continue to rise to a peak of \$1.4 billion in 1991 before tapering off and ending in the year 2020. Although the Administration's apparent decision to provide future military aid on a total grant basis alleviates the problem of growing FMS debt burdens for the future, this does not affect the issue of Israel's capacity to repay past loans.

Israel's military aid program has also evolved in the past decade. The terms have been liberalized to accommodate Israel's economic and military problems. An extended 30-year repayment period for FMS loans was provided rather than the more traditional 13 years repayment terms offered most FMS recipients. Similar management terms have now been extended to other nations such as Egypt, Greece and Turkey. Israel is also allowed to make purchases on a cash flow financing basis which essentially permits Israel to order military equipment based not on actual appropriated FMS credits or grants, but on the expectation of them. Israel has been permitted to do this since 1974. Egypt and

Turkey are now extended similar privileges by the Department of Defense. Although a useful mechanism for speeding delivery of needed equipment, according to the GAO this system led to a crunch in 1981 that prevented Israel from making major military procurements because of a backlog of already committed but not yet appropriated credits. Israel also has been allowed to draw down its FMS grant funds before it uses up its remaining FMS loans, saving it an estimated \$19 million. This practice, although criticized by the GAO, seems to have been a prudent way to delay adding to Israel's already high debt burden. It will also be a moot issue since all future military aid will likely be provided on a full grant aid basis.

The Camp David accords, which entailed sizeable commitments of U.S. aid to both Israel and Egypt in return for peace between them, remain the cornerstone of U.S. foreign policy in the region. Those accords brought tangible economic benefits to Egypt such as the return of the Sinai oil fields, and the reopening of the Suez Canal while also bringing increased economic and defense costs to Israel. To a certain extent the provision of additional U.S. assistance to Israel is designed to help offset the impact of those added costs, estimated to be \$8 billion.

E. ISRAELI AID PRESENTATION:

Unique to aid recipient nations, Israel annually prepares an extensive compilation of data and statistics to justify its request for aid to the United States government. The purpose of

the fiscal 1985 presentation was twofold: to identify the foreign exchange requirements of the military budget and to present the financing gap in Israel's non-military balance of payments. The presentation, prepared mostly by the Ministry of Finance Deputy Director General for International Affairs Ephraim Dovrath, with whom we met, projected a financing gap of \$1.3 billion. Dovrath's presentation noted that to cover last year's finance gap of \$1.4 billion, Israel had to reduce its foreign-exchange reserves by \$350 million. In order to mitigate the effects of this financing gap, Dovrath's report requested that U.S. economic aid be large enough to cover as much of the projected gap as possible, be all grant, and be made available at the beginning of the fiscal year.

Although most Israeli and American analysts with whom we met did not dispute the Finance Ministry's estimate of a \$1.3 billion financing gap for fiscal 1985, none accepted its projections of a declining gap for fiscal years 1986 and 1987 of \$1.55 billion and \$800 million respectively. According to these analysts, the assumptions upon which such projections were made were much too optimistic; for example, the Israeli Aid Presentation Document assumes budget cuts of \$1.5 billion, or 12 percent -- no one we talked to in Israel, including the Finance Minister himself, was willing to bet on anything higher than 7 percent in cuts when all of the budget politicking had finished. (Close observers of the complicated Israeli budget process recently estimated the cuts virtually disappeared during the negotiations and adjustments for

inflation.) The presentation further assumed overall public consumption declines of 2 percent in 1984 and an additional 1 percent in 1985. While this is possible, public consumption, excluding defense, actually rose in 1983 and most of 1984. It also assumed a decline in private consumption of the order of 7 percent this year - an overly ambitious goal according to most observers.

The report further assumed a real wage decrease, a reduction in the government's civil service workforce by 2 percent, an increase in withholding taxes, and decreased fringe benefits for wage earners. All of these assumptions were dependent on a pliant labor federation that has shown little willingness to accede to further erosion in the buying power of its members. Although Histadrut officials indicated to us a willingness to do their fair share, the Finance Ministry's assumptions concerning their fair share seemed at considerable variance with those of Histadrut's. The presentation assumed a return to high export growth rates of the past (exports declined in 1982 and 1983 although they have increased in 1984). Significantly absent from the presentation's forecast of future economic activity covering the period 1984 through 1987 is any projection for the inflation rate. If hyper-inflation continued this year, and does indeed reach beyond 1000 percent as some economists now believe is inevitable if current trends continue, then the Finance Ministry's projections for investment and savings growth, expansion of exports and

increases in productivity, declines in private consumption and the balance of payments deficits are thrown in doubt.

The author of the presentation acknowledged to us that his projections for future economic activity assumed first that "all of the measures proposed by the government under its new economic policy will be carried out"; second, that the government's

austerity measures "will cause a steep decline in private consumption; which will also have a positive influence on the balance of payments deficit"; and third, that positive data of the last half of 1983 concerning private consumption, export growth, and reviving European markets will be a sustained trend for the next several years. When asked about the unfavorable outcomes projected by Professor Sheshinsky's model, Dovrath responded that

the Ministry's foreign debt projections were predicated on more

optimistic consumption and export growth assumptions. Sheshinsky,

it might be recalled, assumed an annual export growth rate of 7.5 percent each year between 1984 and 1987, and private consumption increases no higher than 4 percent. Sheshinsky predicted a total foreign debt reaching \$41 billion while Dovrath and the Foreign Ministry actually project the debt declining to \$24.9 billion. If Sheshinsky's projections prove correct, and Dovrath's too optimistic, then the financing gap -- which the Finance Ministry projects will dwindle to \$80 million by 1987 -- could become too high for the U.S. capacity to respond in terms of meaningful aid levels.

F. CIVILIAN EXPORTS

In addition to U.S. military and economic assistance there are two sets of proposals involving the U.S. in which the Israelis have placed great hope for expanding their economy. These proposals concern a revitalized civilian export sector, the centerpiece of which would be a reciprocal free trade arrangement with the U.S., and a satellite defense industry which would provide equipment and maintenance for selected U.S. military needs.

Exports, Free Trade Area

Israeli officials profess to be optimistic -- perhaps overly so -- that a recent upward trend in exports and changing trade patterns will reverse the damaging slide of the past two years.

The government has pinned its hopes to an average annual increase of 10 percent in the volume of total exports during the 1984-87 period and is putting great stock in the proposal for a Free Trade Area currently under negotiation with the United States.

The Israeli economy traditionally has been export-oriented. Exports, of goods and services combined, normally are about half of Israel's GNP. Israeli exports were estimated to be worth \$10.3 billion in 1983. Because of Israel's shortage of natural resources and raw materials, imports are also an important component (about 40 percent) of its GNP.

Israel's economy was hurt by the decline in exports during 1983. It was the second straight year (and only the second time in Israel's history) that exports had declined, reaching their lowest level since 1979. The recession in Europe, Israel's biggest market, and the over-valued Shekel (kept artificially high as an anti-inflationary measure, were major factors). During 1983, commodity exports declined by 2.86 percent to \$4.854 billion. The 1983 decline, however, was not as sharp as the seven percent decline in 1982.

Recent export figures have improved. For the first three quarters of 1984, exports of Israeli goods totalled \$3.5 billion, a 12.5% increase above the same period in 1983.

To some extent the recent improvement in Israeli exports can be attributed to the upward turn in the U.S. and European economies, the recent devaluations of the shekel which make Israeli exports more competitive in international markets, and the continued shift of Israeli exports from agriculture into high technology.

Civilian Exports

Israel is advancing in the development and export of high technology in certain areas in which Israeli companies have a competitive edge. It has been a pioneer in the medical field, for example, with the production of micro-surgical instruments. It has also won a large share of the Catscan market in the U.S.

One sign of this changing pattern is that exports in the electronics, machinery and metals sector grew in the last year. Israeli Finance Ministry officials predict that exports of high technology items such as electronics and machinery, which are now about 34% of exports, will rise at a faster rate than other exports and that products based on Israeli research and development will grow at an annual 20 percent rate.

Free Trade Area

The proposed Free Trade Area (FTA) between the U.S. and Israel is a major new component in Israel's effort to put its economy and its trading relationship with the U.S. on a more solid basis. In October, Congress approved trade legislation giving the Administration authority to negotiate an FTA.

Israel proposed the FTA last year as a way of expanding trade between the two countries by eliminating tariffs on a large number of products. It would be similar to the arrangement in effect between Israel and the European Common Market. The FTA would partially replace the Generalized System of Preferences (GSP) which governs most Israeli exports to the U.S. but which expires *in January 1985. In 1983, U.S. civilian exports to Israel totalled more than \$1.7 billion, a \$500 million surplus over Israel's exports to the U.S. This compares with the 1980 figures of \$1.548 billion of U.S. exports to Israel and \$941 million worth of Israeli exports to the U.S.

The office of the U.S. Trade Representative, estimates that the value of U.S. exports to Israel that would be affected by the FTA is considerably higher than the value of the imports from Israel. Of the \$1.2 billion imported from Israel in 1982, an estimated \$120 million, 10 percent, would be covered by the FTA, compared with the \$610.6 million or 23 percent of American exports to Israel that were dutiable.

Some economists caution that the FTA may be of marginal benefit to Israel since about 90 percent of Israel's current exports to the U.S. enter duty-free (about 55 percent of American exports to Israel have that status). They say it is very unlikely that there would be any quick significant short-term boost to the Israeli economy.

Failure to negotiate an FTA could actually prove injurious to the U.S. because Israel is phasing in a trade agreement with the European Community (EC). Last year, the EC's share of Israel's import market increased from 33.7 percent in 1980 to 40.9 percent while the U.S. share in that same period declined from 19.3 percent to 18.9 percent. Without some acceptable tariff framework, the U.S. share of Israel's imports can be expected to

* Based on U.S. figures, Israeli figures are slightly lower, but ratios are roughly the same.

decline further. European competition, enhanced by the EC-Israeli trade agreement, is likely to affect U.S. exports especially in the areas of office machinery, telecommunications equipment, computers, paper products and electrical equipment.

The Israelis see the FTA as a more favorable alternative to their continued eligibility under the U.S. Generalized System of Preferences (GSP) or as a replacement for the GSP as they graduate from the program (eligibility is determined by per capita income levels).

G. MILITARY TRADE AND COOPERATION

Faced with growing defense costs and debt burden, Israel is making a renewed effort to reduce its dependence on U.S. foreign aid by increasing sales of military as well as civilian goods and services to the U.S.

The effort has been going on for several years. Some formal agreements and contracts have been signed and others are being negotiated. The Israelis say some of their past efforts had been hampered in some quarters of the U.S. bureaucracy, particularly the Pentagon, but the atmosphere has improved.

In addition to the Free Trade Area in the civilian sector, the major components to the current Israeli effort to earn its way with more trade and services in the military area include:

The 1979 Memorandum of Agreement (MOA) which was intended to help Israel compete for Defense Department procurement contracts;

-- Efforts to provide maintenance and repair facilities for U.S. military equipment such as aircraft and ships;

The MOA

The MOA was signed in 1979 in the wake of the Camp David Agreement by then Defense Secretary Harold Brown and former Israeli Defense Minister Ezer Weizman. It was renewed in the Spring of 1984.

The MOA was intended to give Israel an opportunity to bid for U.S. Defense Department contracts and thus help alleviate the

heavy economic cost to Israel of the Camp David agreement, particularly the relocation of military facilities from the Sinai buffer zone to the Negev. The U.S. also potentially could benefit through buying defense equipment at a lower cost in instances which Israeli-made equipment was cheaper than American or Western European products.

There are two major annexes to the MOA. Annex A provides for cooperation in Research and Development. Annex B provides a list of military equipment for which high level Defense Department officials can waive statutory "Buy American" procurement provisions. This is somewhat similar to an agreement with NATO countries except NATO countries can bid on anything which is not on a list of proscribed items. Under the original agreement, Israel could bid only on the approximately 560 items already on an approved list.

In addition to the MOA, in 1981 then Secretary of State Alexander Haig set a target goal of \$200 million annual U.S. Defense Department purchases of goods and services from Israel, mainly for U.S. forces in Europe and elsewhere overseas. This was part of a Defense Trade Initiative which became part of the November, 1981 Memorandum of Understanding (MOU) on Strategic Cooperation. The MOU was quickly suspended in reaction to Israel's December, 1981 extension of its civil authority into the Golan Heights. No Israeli sales were ever made under that Defense Trade Initiative.

The checkered experience of the MOA strongly suggests that any beneficial effect of such agreements depends not only on the basic terms but on how the agreements are implemented.

Israeli officials have claimed that Pentagon officials sometimes raised procedural barriers against Israeli firms receiving contract awards even when they were the low bidder. Pentagon officials said such complaints were exaggerated but one knowledgeable American official privately acknowledged that there had been some resistance within the Pentagon, especially during the 1982-83 period when there was friction between the Defense Department and the Israeli military because of Lebanon.

Israeli officials earlier this year estimated that their firms had sold only \$35 million under Annex A and about \$60 million under Annex B since the MOA was signed in 1979. The Pentagon, however, recently compiled figures which actually showed that Israel had sold \$155 million under the MOA from 1979 through the first 10 months of FY 1984. These figures do not include subcontracts to U.S. prime contractors or offset arrangements.

Under an agreement reached last year, Israel was allowed to obtain offsets for purchases made with FMS funding. In making FMS purchases from American firms, Israel was allowed to direct that up to 15 percent of the value of the contract be spent for Israeli components or other Israeli goods and services. (Israel traditionally had sought a 25 percent offset on commercial

purchases). Israel was able to earn \$180 million dollars through these offsets during the last three quarters of FY '84. During Defense Secretary Casper Weinberger's October 1984 visit to Israel, the agreement was extended to allow for \$100 million of offset sales during the first quarter of FY 1985.

In renegotiating an extension of the MOA this past spring, the Israelis did not win the NATO-style agreement they sought allowing bidding on all but specifically prohibited items. But the U.S. did agree in principle to change the previous existing relatively narrow list of items on which they can bid to a system involving broad categories of weapons and equipment.

The Israelis believe they are competitive on a wide variety of spare parts for armor equipment and aircraft, including engines, communications equipment and fire-control equipment for tanks and aircraft.

Neither Israeli nor American officials could estimate with precision how much a wider two-way street would help the Israeli economy. One top Israeli Defense Ministry official intimately familiar with his country's sales efforts here gave a rough estimate that between \$200 million to \$300 million could be sold annually if Israeli firms were allowed to compete without unwarranted procedural barriers being raised in the MOA's implementation. However, an experienced Pentagon official familiar with the Israel defense industry estimated that a more realistic figure would be closer to a \$100-\$150 million annually.

New Designs

In addition to trying to bid for already standard items and parts, Israel has made efforts to sell equipment of its own design. They have had some success. Perhaps the most successful is the Uzi submachine gun used by the U.S. Secret Service.

The Israelis also recently sold to the U.S. a new anti-tank and anti-fortifications weapon design known as the B-300/SMAW which will be produced in the U.S. under license by McDonnell Douglas for the U.S. Marines.

Among the other items Israel currently is trying to sell to the U.S. are the small radio-controlled pilotless reconnaissance planes (RPV's) which they used effectively against Syrian forces in 1982 in Lebanon. The U.S. Marine Corps recently bought a handful for testing purposes. The Israelis note that their production would be available at about a third to a fourth the cost of the U.S. version which has run into development problems.

The Israelis also are demonstrating to Defense Department officials other items which the U.S. has not spent much effort to develop such as highly mobile, lightweight radar systems to accompany shoulder-fired anti-aircraft missiles. A large potential sale, discussed in the Weinberger October visit to Israel, is 120 mm mortars, a sale which could be worth hundreds of millions of dollars.

Modifications to improve existing American design are another area in which the Israelis feel they have and can continue to

provide services. It was learned, for example, that Israel has developed improved armor protection for the M-60 tank and M-113 Armored Personnel Carrier (APC) after discovering in Lebanon that they were vulnerable to shaped charges from Soviet-made Rifle Propelled Grenades (RPG's). Information on the improvements has been shared with the U.S.

Maintenance

One additional area in which the Israelis believe there can be a strong mutually beneficial partnership is in the maintenance and repair of U.S. military equipment in Europe and the Middle East. U.S. military experts at the U.S. Embassy tend to agree and give the Israelis high marks for their maintenance and operational capabilities. In some instances, the Israeli operational readiness levels and turn-around time for aircraft are higher than the U.S. military's experience with the same systems.

Because most of their equipment is American and the Israelis do their own repair work, they have long experience in the maintenance and repairs of certain types of U.S.-made weapons such as F-4, A-4, F-15, and F-16 aircraft and M-60 and M-48 tanks.

The Israeli Air Force already has won some small contracts for repair work on U.S. Army and Air Force helicopters and F-4 jets. Repair facilities were even set up in Brussels to help facilitate the work.

General Meron, the Director General of the Israeli Ministry of Defense, and a former Israeli military attache in Washington

stressed with us, "It is important for the U.S. to have a logistic and maintenance infrastructure here and it is important to help maintain Israeli capability."

Prepositioning

Prepositioning of American military equipment in Israel is another proposal made by the Israelis to help ease the defense burden of both countries and involves storing such items as tanks and ammunition. The Israelis say this could save shipping time and space on cargo planes in trying to meet an emergency in the area.

Israel has developed new techniques of keeping tanks and other vehicles in large dry storage bags, capable of being made ready for action in minutes. Israeli air bases could then be used to reship the equipment, as needed.

Israeli experts note that the shelf life for some items such as ammunition and anti-tank missiles is relatively short and they could rotate the stocks, using the older rounds for training and replacing it with fresh rounds.

Pentagon officials appear to be less than enthusiastic about the concept.

Conclusion

In the final analysis, these suggestions for augmenting military trade and cooperation between the U.S. and Israel will have a significant impact only if they make economic sense and there is a mutual willingness to implement them.

In the past, some Defense Department officials have not been directly supportive of purchases of Israeli equipment or services. The reasons include foreign policy factors and the possible Arab reaction, protection for American firms, and the "not invented here" syndrome of resistance to accepting designs originating in another country.

Even if the MOA was fully implemented, it, like the Free Trade Area, would not provide any magic solutions to Israeli's economic problems. The American market is difficult and highly competitive. While the Defense Department's estimates of \$100 million in annual purchases may be too low, even if the very optimistic Israeli estimate of \$200 million to \$300 million in annual sales and services were realized, it would only marginally improve Israel's debt problem. Significant increases in Israeli trade are not likely to occur overnight, and certainly not in time to deal with the immediate economic crisis or in amounts large enough to alleviate the short-term requirements for aid.

III. CONCLUSIONS AND OBSERVATIONS

The current economic situation in Israel is fast deteriorating and strong action is needed if it is to be stabilized and returned to some modicum of growth.

Absent swift action, the uncertainty of inflation, prices, wages and labor productivity, could drastically reduce investment and hurt export growth. If Israel is perceived as unwilling or unable to take the necessary reforms to control its budget deficits and high inflation, international commercial banks might

become reluctant to make future loans except at exorbitantly high premiums. An inability to obtain credit, including continued short-term loans used partly to cover repayments of long-term loans, could even lead to an economic collapse.

Israeli government officials are cognizant of the seriousness of the situation and are in general agreement on the needed changes and reforms. Some major steps already have been announced. There have been difficulties selling the proposed solutions to the Israeli public, especially the labor unions and the small political parties in the Knesset representing lower income and religious constituencies.

There will be a heavy cost to the Israel social fabric and security situation if some of the needed measures are implemented. U.S. assistance can help mitigate the impact on Israeli society during this difficult transition period. Israeli officials are not under any illusion that even increased aid can replace the need for domestic and structural economic reforms.

Economy:

-- Israel faces a difficult economic period. Basic internal economic reforms are needed, including major domestic budget cutbacks. August 1984 figures indicate that government deficit spending actually increased by about \$306 million in annual terms above the \$534 million estimated deficit presented to the Knesset in March. Inflation and trade deficits had increased at least temporarily as a result of anticipation of reform measures such as subsidy reductions and import restrictions.

-- Israeli and American economists are virtually unanimous in agreeing that the Israeli government will have to undertake painful domestic budget reductions to slash the budget deficits which have helped fuel hyper-inflation. Some Israeli and U.S. experts say the cuts should be closer to \$1.5 billion, nearly 15% of the discretionary portion of the government budget, and in October the government proposed increasing the cut to that level.

-- Social and welfare spending programs must be cut in order to reach a \$1.5 billion budget reduction target since two-thirds of Israel's annual budget is devoted to two major items -- debt service and defense spending. It is important that the budget cuts taken must be of significant size and duration to have a significant impact. Otherwise, the economic benefits will be negotiated and adjusted away as happened with the \$1 billion budget cut approved by the Likud government in March, 1984.

Structural reforms must also be considered. The elaborate indexation machinery is a prime target for overhaul in order to break the cycle of hyper-inflation which is projected to reach at least 450% this year. If inflation is brought under control, indexation is no longer such a problem. Further agreements on price and wage controls probably will be necessary to help obtain reforms in this area.

Many experts also believe change is needed in existing law requiring the Bank of Israel to print enough money to cover the government's spending deficits. Such practices have proved highly inflationary in the past seven years.

-- Many economists believe that an actual change in Israel's currency--either introduction of a new currency or pegging the shekel on a one to one basis with the dollar--is inevitable. Although earlier dollarization proposals were short lived, the new unity government has indicated a willingness to re-examine the issue in light of the shekel's plummeting value against the dollar. In many areas of Israel's economy de facto dollarization has already been adopted. Restaurant, department stores, travel agencies and myriad businesses quote their prices in dollars as well as shekels. Some establishments prefer dollar payments, and provide discounts for them.

-- Israeli government officials seem in agreement on the need to move swiftly to stabilize the economy and restore economic growth and international confidence. On September 16, two days after being sworn in, the new unity government announced plans to cut a billion dollars from the domestic budget of about \$22 billion. The 9% devaluation of the shekel in September dropped the official rate from 364 to 397 to the dollar. The shekel has continued to decline and now is worth less than one-fifth of its value vis-a-vis the dollar at the beginning of the year.

The new Finance Minister, Yitzak Modai, said the September 16 measures were only the "opening move" in the new government's economic program. Further cutbacks in food and fuel subsidies and additional taxes, expected to bring \$650 million in new revenues, were announced September 23. In October, the government proposed the additional half a billion budget cut, a four-month wage and

price freeze, and a cutback in the cost-of-living adjustments. Agreements were reached in November on a 3-month freeze and the cost-of-living adjustment cutbacks. In the past there have been major difficulties in implementing proposed budget cuts because of resistance from the small parties in the Knesset representing lower income and religious constituencies, and the labor unions already restless about the erosion of the indexation system and rising unemployment.

-- There will be a heavy cost to the Israeli social fabric and to Israel's own security as some of the needed reforms are implemented. Reductions in subsidies are likely to increase inflation. Social services cutbacks will hit hardest on lower income groups, especially Israelis from Northern African and other Arab countries. Arab workers from the West Bank and Gaza strip also will be affected by an economic slow down. Increased social tensions are likely, along with rising unemployment and emigration of young Israelis, higher prices and labor unrest and decreased productivity. If the situation continues to drift, however, and an economic collapse results, the ultimate consequences for the country and the individual Israeli could be much worse.

-- There also is a question of how far and fast a vigorous democracy can impose drastic economic reforms. The standard of living inevitably will drop. Economic sacrifices to be politically acceptable will have to be shared by all segments of the society.

-- The Israelis have a great deal of resilience and their economy has a number of strengths, including high technology and innovative exports which help compensate for the lack of natural resources. The research and development sector is vigorous and, as indicated in recent trade expositions, there is continued interest by foreign investors. The economic improvement in Europe and the October 1983 devaluation of the shekel helped exports increase by 12.5% during the first nine months of 1984.

Military:

Most Israeli defense officials agree that at least temporary defense cuts will have to be made in order to improve Israel's ailing economy. Because defense accounts for almost one third of the country's GNP, however, the range of reductions that has to be contemplated makes defense reductions politically difficult.

-- Reductions probably will be made in Israeli regular army manpower levels, some training programs, procurements, and some research and development programs. Prime Minister Peres said defense spending will be cut by \$300 million. Additional reductions in defense spending may be required, however, given the magnitude of the budget deficit problem, and the size of the defense budget relative to all other domestic spending in Israel.

-- The new government may have to reconsider slowing down the Lavi fighter program if the Defense Ministry is forced to absorb larger reductions in a brief period of time but such a move now appears unlikely. Israel already has invested more than \$500 million in the program. Israeli Defense Ministry officials say

that in the long run the program will be economically and militarily more beneficial to Israel than buying more American planes for the second-line role instead of the Lavi.

-- A withdrawal of Israeli forces from Lebanon, a goal on which the Labor and Likud parties agree as soon as adequate security arrangements are worked out, would also save some money.

Overall, the degree and duration of defense cutbacks will be affected by outside factors such as the degree of tension or relative tranquility with the region -- particularly Syria -- terrorism attacks, and the continued Arab arms build-up.

U.S. Response:

The United States has been helpful to Israel as it adopts difficult economic reforms.

To ease Israel's heavy debt burden, all economic aid has been granted on an expedited basis during the first quarter of the U.S. 1985 fiscal year which began October 1. Both authorizing committees of Congress included such a recommendation in their fiscal 1985 foreign aid authorization bills and it was incorporated into the fiscal 1985 Continuing Resolution passed before Congress adjourned in October. The CR contained \$1.2 billion in ESF grants, the amount recommended by the Foreign Relations Committee. Such expedited payments may also be needed in the future.

-- An emergency aid package as part of detailed economic reforms, is likely to be considered to enable Israel to re-establish its standing among commercial creditors, restructure

some of its short-term debt on a more manageable basis, and cope with economic strains during the transition period. A carefully worked out economic package, which might also include some relief for Israel's \$9.5 billion debt burden to the U.S. government (or nearly one third of its total foreign external debt), could prove decisive in turning around the Israeli economy.

-- The United States hopes to bring the current Free Trade Agreement (FTA) negotiations to a successful conclusion. The FTA will permit the U.S. to remain competitive with the Europeans, most of whom have duty-free trade agreements already in place with Israel, and will also provide a solid replacement for the cumbersome GSP trade guidelines which expire in January of 1985. The FTA would also further symbolize U.S. confidence in the long-range resilience of the Israeli economy, and its export industries.

-- The United States also has been taking and could take additional military trade and cooperation measures which might lessen U.S. defense expenditures in the Mediterranean, while utilizing Israel's maintenance and production capabilities. A favorable attitude in the U.S. defense establishment toward implementing the recently renewed MOA and awarding, when appropriate, procurement and maintenance contracts for qualified and competitive Israeli firms will also be beneficial to the U.S. as well as Israel.

-- In considering proposed sales of sophisticated weapons to the Arab countries, such as advanced fighter planes and missiles,

the U.S. also should take into greater account whether the quality and quantities are such that they might be ultimately used against Israel, thus prompting Israel to buy more equipment as a precaution. A major factor in Israeli defense spending is its concern that the additional sophisticated Arab equipment may inflict higher casualties on the smaller Israeli forces.

Overall, American and other outside assistance can help mitigate the impact on Israeli society of the needed reforms. External aid by itself, however, cannot be a substitute for the need to reshape Israel's economy. Internal economic reforms, outside assistance and increased exports are mutually enhancing elements in helping Israel regain its economic health.